

Karl Marx, Friedrich Engels, Vladimir Lenin, Joseph Stalin, Enver Hoxha
5 Classics of Marxism

Comintern (Stalinist-Hoxhaists)

<http://ciml.250x.com>

GEORGIA

Georgian Section
www.joseph-stalin.net

SHMG Press – 2012

Karl Marx Press of the Georgian section of
Comintern (SH) – Stalinist-Hoxhaists Movement of Georgia

కె. మార్కెస్, ఎఫ్. ఎంగెల్స్

కమ్యూనిస్టు
పార్టీ ప్రణాళిక

“ఈ గ్రంథం నూతన ప్రపంచ దృక్పథమైనట్టి
 సామాజిక జీవన ప్రపంచాన్ని సహా పరిరంభించుమాన్వట్టి
 సుసంగతమైన బౌతికవాదాన్నీ, అభివృద్ధియొక్క అత్యంత
 విస్తారమైన అత్యంత గంభీరమైన సిద్ధాంతముగా గతితా
 ర్కికవాదాన్నీ, వర్గపోరాటయొక్క, శ్రామికవర్గ - నూతన
 కమ్యూనిస్టు సమాజ సృష్టికర్త - విశ్వచారిత్రక విప్లవా
 త్మక పాత్రయొక్క సిద్ధాంతాన్నీ ప్రతిభాసమన్వితమైన
 స్పష్టతా సముజ్వలతలతో సంక్షిప్తముగా వివరించుతుంది.”

లెనిన్

ప్రపంచ కార్మికులారా, ఏకముకండి!

కె.మార్క్స్, ఎఫ్.ఎంగెల్స్

కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక

విదేశభాషా ప్రచురణాలయం

మాస్కో

ప్రకాశకుల సూచన

ఎంగెల్స్‌చే పరిష్కరించబడిన “కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక” 1888 ఇంగ్లీషు కూర్పు, ఈ తెలుగు అనువాదానికి మాతృక.

1888 ఇంగ్లీషు కూర్పునకూ 1890 జర్మను కూర్పునకూ ఎంగెల్స్ రాసిన వివరణలు ఈ అనువాదంలో ఇవ్వబడ్డాయి.

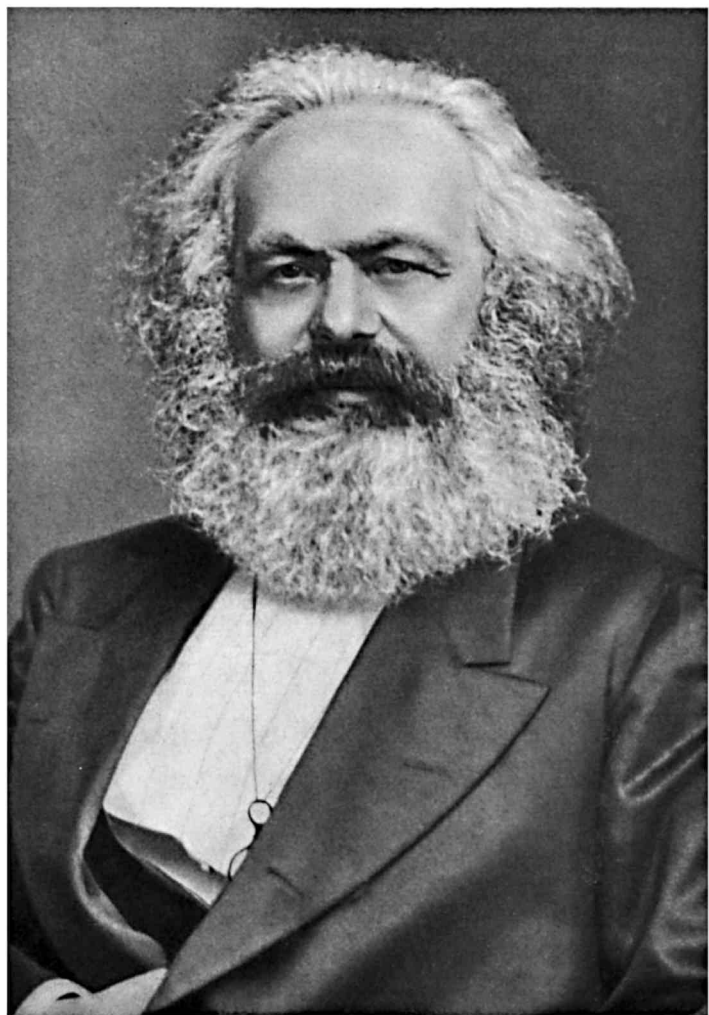
“ప్రణాళిక” యొక్క వివిధ కూర్పులకు గ్రంథకర్తలు రచించిన పీఠికలు కూడా ఈ అనువాదంలో చేర్చబడ్డాయి.

విషయసూచిక

1872	జర్మన్ కూర్పుకు వీరిక	7
1882	రష్యన్ కూర్పుకు వీరిక	10
1883	జర్మన్ కూర్పుకు వీరిక	13
1888	ఇంగ్లీషు కూర్పుకు వీరిక	15
1890	జర్మన్ కూర్పుకు వీరిక	22
1892	పోలిష్ కూర్పుకు వీరిక	29
1893	ఇటాలియన్ కూర్పుకు వీరిక	31

కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక

I.	బూర్జువాలు, శ్రామికులు	34
II.	శ్రామికులు, కమ్యూనిస్టులు	50
III.	సోషలిస్టు, కమ్యూనిస్టు సారస్వతం	63
	1. అభివృద్ధి నిరోధక సోషలిజం	63
	ఎ. ఫ్యూడల్ సోషలిజం.	63
	బి. పెట్టీబూర్జువా సోషలిజం	65
	సి. జర్మన్ సోషలిజం, లేక “యథార్థమైన” సోషలిజం	67
	2. సంప్రదాయరక్షక, లేక బూర్జువా సోషలిజం.	70
	3. విమర్శనాత్మక-ఊహోజనితమైన సోషలిజం, కమ్యూనిజం	72
IV.	వివిధ ప్రతికూల పక్షాలపట్ల కమ్యూనిస్టుల స్థానం	76
	వివరణలు	79

Karl Marx

F Engels

1872 జర్మన్ కూర్పుకు వీరిక

ఆ రోజుల్లో వున్న పరిస్థితులనుబట్టి సహజంగానే రహస్యంగా పనిచేయవలసి వచ్చిన అంతర్జాతీయ కార్మికసంఘం అయిన “కమ్యూనిస్టు లీగ్”² 1847 నవంబరు నెలలో లండన్ లో జరిగిన కాంగ్రెస్ లో సైద్ధాంతికమైనట్టి ఆచరణీయమైనట్టి విపులమైన పార్టీ కార్యక్రమాన్ని ప్రచురణార్థం తయారు చేయవలసిందని యీ దిగువ సంతకం చేసినవారిని ఆదేశించింది. ఈవిధంగా యీ దిగువ “ప్రణాళిక” ఉద్భవించింది. ఈ “ప్రణాళిక” వ్రాతప్రతి ముద్రణ కోసమని ఫిబ్రవరి విప్లవానికి* కొన్నివారాలముందు లండన్ కు పంపబడింది. మొదట జర్మన్ భాషలో ప్రచురించబడి, తరువాత ఆ భాషలో కనీసం పన్నెండు వివిధ కూర్పులలో జర్మనీ, ఇంగ్లండు అమెరికాలలో ప్రచురించబడింది. ఈ ప్రణాళిక ఇంగ్లీషులో మొట్టమొదటి సారిగా 1850లో లండన్ “Red Republican”³ పత్రికలో ప్రచురించబడింది. ఈ అనువాదాన్ని మిస్ హెలెన్ మెక్ ఫర్లెన్ చేసింది. 1871లో అమెరికాలో కనీసం మరో మూడు వేర్వేరు ఇంగ్లీషు అనువాదాలు ప్రచురించబడ్డాయి. 1848 జూన్ లో జరిగిన తిరుగుబాటుకు కొద్దికాలం ముందు ఒక ఫ్రెంచి భాషాంతరం వెలువడింది. ఇటీవలనే న్యూయార్క్ పత్రిక “Le Socialiste”⁴ లో ఇది ప్రచురించబడింది. ఒక కొత్త అనువాదం యిప్పుడు తయారు అవుతోంది. జర్మన్ లో తొలిసారిగా ప్రచురించబడిన కొద్ది రోజుల్లోనే సోలిడ్ భాషాంతరం లండన్ లో వెలువడింది. 1860 దశాబ్దిలో ఒక రష్యన్ అనువాదం జినీవాలో

* ఫ్రాన్సులో జరిగిన 1848 ఫిబ్రవరి విప్లవం.—సం.

** “రెడ్ రిపబ్లికన్”.—సం.

*** “లొ సోషియాలిస్టే”.—సం.

ప్రచురించబడింది. ఈ ప్రణాళిక మొదటి సారిగా వెలువడిన కొద్ది రోజుల్లోనే డేనిష్ భాషలో కూడా అనువదించబడింది.

గత పాతిక సంవత్సరాలలో పరిస్థితులు ఎంత మారినప్పటికీ కూడా యీ ప్రణాళికలో నూచించిన మూలసూత్రాలు ఈనాటికీ కూడా మొత్తంమీద వాటి యథార్థతను నిలబెట్టు కున్నాయి. అక్కడక్కడా కొన్ని వివరాలను మాత్రం యింకా మెరుగుపరచవచ్చు. ఈ మూల సూత్రాల ఆచరణ, ఈ ప్రణాళికే పేర్కొన్నట్లు, సర్వత్రా సర్వకాలాలందూ ఉంటూన్నట్టి చారిత్రక పరిస్థితులపై ఆధారపడివుంటుంది. ఆ కారణంవల్లనే రెండవ అధ్యాయం అంత్యంలో ప్రతిపాదించబడిన విప్లవ చర్యలను ప్రత్యేకంగా నొక్కిచెప్పడం లేదు. ఈ నాడు అనేక విషయాలలో గ్రంథంలో ఆ భాగాన్ని వేరే మాటల్లో రాయవలసి వుంటుంది. గత ఇరవై అయిదు సంవత్సరాలలో పెద్ద పరిశ్రమలు బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధిచెందడం దృష్ట్యానూ, దీని అనుగామి అయిన కార్మికవర్గంయొక్క పార్టీ నిర్మాణం అభివృద్ధి చెంది విస్తరించడం దృష్ట్యానూ, మొదట ఫిబ్రవరి విప్లవంలోనూ ఆతర్వాత మరింతగా శ్రామిక వర్గం మొట్టమొదటి సారిగా రాజకీయ శక్తిని పూర్తిగా రెండు నెలలు చలాయించినట్టి పారిస్ కమ్యూన్ లో ఆచరణసిద్ధమైన అనుభవాన్ని గడించడం దృష్ట్యానూ యీ ప్రణాళికలోని కొన్ని వివరాలు పాతబడి పోయాయి. పారిస్ కమ్యూన్ ముఖ్యంగా ఒక విషయాన్ని రుజువుపరచింది, అదేమిటంటే “శ్రామికవర్గం, తయారై సిద్ధంగా ఉన్న రాజ్యాంగయంత్రాంగాన్ని స్వారీనంచేసుకొని తన సొంత ఉపయోగాలకై నడిపించజాలదు” (“ప్రాములో అంతర్యుద్ధం” అనే గ్రంథం, అంతర్జాతీయ కార్మికుల సంఘం జనరల్ కౌన్సిల్ సమావేశంలో యివ్వబడిన ఉపన్యాసం, లండన్, బ్రూలో, 1871 ఫుట 15, చూడండి. అక్కడ యీ అంశం యింకా ఎక్కువగా విపులీకరించబడింది.*) ఇంకాపైగా, యీనాటికి సంబంధించినంతవరకూ యీ “ప్రణాళిక”లో సోషలిస్టు సారస్వతంపై విమర్శన లోపాలతో కూడుకుని ఉన్నట్లు స్పష్టపర్చడంగా వ్యక్తమౌతుంది. అందుకు కారణం ఏమంటే 1847కు ముందు ప్రచురించబడిన సారస్వతానికి మాత్రమే ఆ విమర్శన అన్వయిస్తుంది. వివిధ ప్రతిపక్ష పార్టీలపట్ల కమ్యూనిస్టుల వైఖరిని వివరిస్తూ (అధ్యాయం IV) ఎత్తిచూపిన విశేషాలు సూత్రప్రాయంగా యీనాటికీ సరియైనవే అయినప్పటికీ ఆచరణరీత్యా అవి పాతపడిపోయాయి. ఎందువల్లనంటే నేడు రాజకీయ పరిస్థితి పూర్తిగా మారిపోయింది. కాగా చరిత్ర పురోగమనం అందులో

* K. Marx and F. Engels, *Selected Works*, Two-vol. ed., Vol. I. Moscow 1958, p. 473 et. seq. — సం.

వరుసగా వివరించి చెప్పబడిన రాజకీయ పార్టీలలో అధిక సంఖ్యను యీ భూప్రపంచం నుండి తుడిచివేసింది.

ఐనా యీ ప్రణాళిక ఒక చారిత్రక పత్రమైపోయింది. దానిని యిక మార్చడానికి మాకు ఏలాంటి హక్కు లేదు. 1847 నుండి యీనాటివరకూ ఏర్పడ్డ ఖాళీని భర్తీ చేసే ఉపాధ్యాయులతో దరిమిలా ఒక కూర్పు వెలువడవచ్చు. ఈ పునర్ముద్రణ అనుకోకుండా జరుగుతుండడంచేత అందుకు మాకు వ్యవధి లభించడంలేదు.

కారల్ మార్క్స్. ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్

లండన్, జూన్ 24, 1872

1882 రష్యన్ కూర్పుకు వీరిక

బకూనిన్ అనువదించిన తొలి రష్యన్ “కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక”ను 1860 దశాబ్దంలో “కోలోకొల్”³ పత్రిక ముద్రణాలయం ప్రచురించింది.* అప్పుడు పశ్చిమ దేశాలవారు ఆ గ్రంథాన్ని (అంటే “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక” రష్యన్ కూర్పుని) ఒక సారస్వత సంబంధమైన విచిత్రంగా వీక్షించారు. అట్టి అభిప్రాయం యీనాడు ఆసంభవం.

ఆనాటికి (డిసెంబరు 1847 నాటికి) యింకా శ్రామికవర్గ ఉద్యమం ఎంత పరిమితమైన ఊత్రాన్ని ఆక్రమించిందో యీ ప్రణాళిక ఆఖరి అధ్యాయం, అనగా వివిధ దేశాలలోని వివిధ ప్రతిపక్ష పార్టీలపట్ల కమ్యూనిస్టుల వైఖరిని గురించిన అధ్యాయం అత్యంత స్పష్టంగా తెలుపుతుంది. ఇక్కడ రష్య, యునైటెడ్ స్టేట్సు అసలే అగపడవు. సరిగ్గా ఆ రోజుల్లోనే రష్య, యూరోపియన్ దేశాలలోకి అభివృద్ధినిరోధకం అంతటియొక్క బ్రహ్మాండమైన ఆఖరి రిజర్వు సైన్యంగా ఏర్పడింది. ఆ రోజుల్లోనే యునైటెడ్ స్టేట్సు యూరప్ యొక్క అదనపు శ్రామిక శక్తులను వలస రూపేణా తనలోకి ఇమిడ్చేసుకుంది. యీ రెండు దేశాలూ కూడా యూరప్ కు ముడిసరుకులను అందించేవి; రెండు దేశాలూ కూడా యూరప్ యొక్క పారిశ్రామిక ఉత్పత్తుల అమ్మకానికి మార్కెట్టుగా ఉండేవి. కాబట్టి ఆ రోజుల్లో యీ రెండు దేశాలూ ఈ విధంగానైతేనేమి ఆ విధంగానైతేనేమి, ఆనాటి యూరోపియన్ వ్యవస్థకు మూలస్తంభాలుగా ఉండేవి.

* ఇక్కడ పేర్కొన్న కూర్పు 1869లో వెలువడింది. 1888 నాటి ఇంగ్లీషు కూర్పుకు ఎంగెల్స్ రాసిన వీరికలో కూడా, ప్రణాళికయొక్క యీ రష్యన్ అనువాదం తేదీని తప్పగా పేర్కొనడం జరిగింది (17 పుటను చూడండి).—సం.

ఆ రోజులకీ యీ రోజులకీ ఎంతో భేదం వుంది! యూరప్ నుండి వలసపోవడంవల్ల ఉత్తర అమెరికాకు బ్రహ్మాండమైన వ్యవసాయక ఉత్పత్తి శక్తి చేకూరింది. ఈ వ్యవసాయక ఉత్పత్తి పోటీ పెద్ద చిన్న తారతమ్యం లేకుండా యూరోపియన్ భూఆస్తినినంతటిని పునాదులతో సహా కదిపివేస్తోంది. దీనికితోడు యునైటెడ్ స్టేట్సు తన బ్రహ్మాండమైన పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి వనరులను, పశ్చిమ యూరపు పారిశ్రామిక గుత్తాధిపత్యాన్ని, ముఖ్యంగా నేటి వరకూ వున్న ఇంగ్లండు గుత్తాధిపత్యాన్ని కొద్దికాలంలోనే బ్రద్దలు చేసేటంతటి శక్తి తోనూ, అంతటి స్థాయిలోనూ ఉపయోగించుకునేట్టు ఇది సమర్థతను కలుగజేసింది. ఈ రెండు పరిస్థితులూ విప్లవాత్మక పద్ధతిలో అమెరికాపైనే ప్రతిక్రియను సల్పుతాయి. మొత్తం రాజకీయనిర్మాణానికంతటికీ ప్రాతిపదిక అయిన చిన్న, మధ్యతరగతి రైతుల భూస్వామ్యం క్రమక్రమేణా బ్రహ్మాండమైన కమతాల పోటీకి నిలవలేక క్రుంగిపోతూవుంది; అదే సమయంలో పారిశ్రామిక ప్రాంతాలలో మొట్టమొదటి సారిగా ఒక అశేష ప్రజానీక శ్రామికవర్గమూ, ఒక అపారమైన పెట్టుబడుల కేంద్రీకరణమూ అభివృద్ధి చెందుతూన్నాయి.

ఇక రష్యా విషయం తీసుకుందాం! 1848-49 విప్లవంలో యూరోపియన్ రాజులే కాకుండా యూరోపియన్ బూర్జువావర్గంవారు కూడా అప్పడే మేల్కొంకొంటూన్న శ్రామిక వర్గంనుండి తప్పించుకోడానికి, ఒక్క రష్యా జోక్యం కలుగజేసుకోవడంలోనే తమకు మోక్షం దక్కుతుందని తెలుసుకున్నారు. జార్ ప్రభువు యూరోపియన్ అభివృద్ధి నిరోధకానికి నాయకుడని ప్రకటించారు. ఈనాడు అతడు గాల్పినలో విప్లవయుద్ధఫైదీ. యూరప్ లోని విప్లవాత్మక కార్యచరణకి రష్యా అగ్రగామిదశంగా ఏర్పడింది.

ఆధునిక బూర్జువావర్గపు ఆస్తి మున్నుండు తప్పనిసరిగా విచ్చిన్నమైతీరుతుందని ప్రకటించడమే “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక” తన లక్ష్యంగా పెట్టుకుంది. కాని రష్యాలో, త్వరితగతిని అభివృద్ధి చెందుతోన్న పెట్టుబడిదారీ వంచనకూ, బూర్జువావర్గంయొక్క భూఆస్తికీ ముఖాముఖిగా మొత్తం భూమిలో సగంకంటే ఎక్కువ భాగం సమిష్టిగా రైతుల యాజమాన్యంకిందే వుండడం మనం చూస్తున్నాం. ఇప్పడిక ఉద్భవించే ప్రశ్న ఏమిటంటే: రష్యన్ ఒబ్షీన్* ఎంత అధికంగా క్షీణించిపోయినప్పటికీ కూడా భూమిపై సమిష్టి యాజమాన్యం అనే ఆదిమరూపమే అయిన రష్యన్ ఒబ్షీన్ కమ్యూనిస్టు సమిష్టి యాజమాన్యం అనే ఉన్నత రూపంలోకి సరాసరి మారగలుగుతుందా? లేక అందుకు విరుద్ధంగా, పశ్చిమ

* ఒబ్షీన్: గ్రామ సంఘం.-సం.

దేశాలు ఏవిధానంలో చారిత్రక పరిణామాన్ని పొందాయో అట్టి విచిత్రవిధానానికే ఇది
కూడా మొదట లోనుగావలసిందేనా?

ఇందుకు యీనాడు ఇవ్వడానికి వీలైన సమాధానం ఒక్కటే: రెండూ ఒక దాని
నొకటి పూర్తిచేస్తూ రష్యన్ విప్లవం గనక పశ్చిమ దేశాలలోని శ్రామిక విప్లవానికి చిహ్నమై
నట్లైతే యీ నాడు రష్యలో వున్న భూమిపై సమిష్టి యాజమాన్యత కమ్యూనిస్టు పరిణా
మానికి ఆరంభస్థానంగా ఉపయోగపడగలగుతుంది.

కారల్ మార్క్స్. ఎఫ్. ఎంగెల్స్

లండన్, జనవరి 21, 1882

1883 జర్మన్ కూర్పుకు పీఠిక

ఈ నేటి కూర్పు పీఠికపై దురదృష్టవశాత్తూ నేను ఒక్కడనే సంతకం చేయవలసి వుంది. యూరప్, అమెరికాలలోని కార్మికవర్గం ఇతరులకంటే మార్కుకే ఎంతో బుణ పడి వుంది. అలాంటి మార్క్కు నేడు “ప్లాగేట్ శ్మశానం”లో శాశ్వతంగా విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నాడు. ఆయన సమాధిపై అప్పడే తొలి పచ్చిక మొలుస్తోంది. అతని మరణానంతరం “ప్రణాళికను” తిరిగి వ్రాయడం, లేదా అనుబంధాన్ని చేర్చడం అనే ఆలోచనకే తావులేదు. అందుచేతనే నేను యిక్కడ మళ్ళీ యీకింది విషయాలను చెప్పవలసిన అవసరం ఎంతైనా వుందనుకుంటాను:

ఈ “ప్రణాళిక”లో అంతర్వాహినిగా ఉన్న మూల భావం సంపూర్ణంగానూ ప్రత్యేకంగానూ మార్పుంది. ఈ సిద్ధాంతం ఏమిటంటే చరిత్ర ప్రతి శకంయొక్క ఆర్థిక ఉత్పత్తి దానినుండి తప్పనిసరిగా తలయెత్తే సమాజిక నిర్మాణమూ ఆ దశలోని రాజకీయ, మానసిక చరిత్రకూ పునాదిగా ఉంటాయి; అందువల్ల చరిత్ర అంతా (అంటే భూమిపై సమిష్టి యాజమాన్యం రద్దు అయినప్పటినుండి నేటివరకూ, సామాజికాభివృద్ధియొక్క వివిధ దశలలో) వర్గాలమధ్య, వీడిత వర్గాలకు వీడక వర్గాలకుమధ్య, పాలిత పాలక వర్గాలమధ్య జరిగే పోరాటాల చరిత్రయే; అయినప్పటికీ యీ పోరాటం నేడు ఏదశకు వచ్చిందంటే దోపిడీ చేయబడి అణగదొక్కబడినట్టి వర్గం (శ్రామిక వర్గం) తనను దోచుకొని అణచివేసే వర్గం (బూర్జువావర్గం) నుండి తాను విముక్తి పొందాలంటే అదేసమయంలో మొత్తం

సమాజాన్నంతటిసీ దోపిడీనుంచి, వీడననుంచి శాశ్వతంగా విముక్తి చేస్తేనేగాని దానికి వీలుపడదు.*

ఈ విషయాన్ని నేను యిదివరకే అనేకసార్లు పేర్కొన్నాను. అది యిప్పుడు అసలు “ప్రణాళిక” ఎదుటనే ఉండడం కూడా అవసరం.

ఎఫ్.ఎంగెల్స్

లండన్, జూన్ 28, 1883

* “నా అభిప్రాయంలో, డార్విన్ సిద్ధాంతం జీవశాస్త్రానికి ఎట్టి సేవ చేసిందో అట్టి సేవనే చరిత్రకు విధిగా చేయనున్న ఈ ప్రమేయానికి మేం యిద్దరమూ కూడా 1845కు ముందు కొన్ని సంవత్సరాలనుండి దగ్గరపడుతూ వచ్చాం. నేను స్వతంత్రంగా దానివైపు ఎంతవరకు పురోగమించానో తెలుసుకోవాలంటే నేను రాసిన “ఇంగ్లండులో కార్మికవర్గ స్థితి” అన్న గ్రంథాన్ని చదివితే స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. కాని 1845 వసంత ఋతువులో నేను మార్కుసు బ్రెస్సెల్లో మళ్ళీ కలుసుకున్నప్పుడు అతడు అప్పటికే దానిని సమ గ్రంగా తయారుచేసి నేను ఆ సిద్ధాంతాన్ని యిక్కడ ఎంత స్పష్టంగా పేర్కొన్నానో అతడు దానిని అంతస్పష్టంగానే నా ముందు వుంచాడు”, అని నేను ఇంగ్లీషు అనువాదానికి పీఠికలో రాశాను”. [1890 జర్మన్ కూర్పుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]

1888 ఇంగ్లీషు కూర్పుకు పీఠిక

ఈ “ప్రణాళిక,” మొట్టమొదట ప్రత్యేకంగా జర్మన్ కార్మికుల సంఘంగా, ఆతర్వాత అంతర్జాతీయ సంస్థగా ఏర్పడి, 1848కి పూర్వం యూరప్ లోని రాజకీయ పరిస్థితుల కారణంగా అనివార్యంగా ఒక రహస్య సంఘంగా పనిచేయవలసి వచ్చిన “కమ్యూనిస్టు లీగ్” యొక్క వేదికగా ప్రచురింపబడింది. 1847 నవంబరులో లండన్ లో జరిగిన యీ సమితి యొక్క కాంగ్రెస్ లో సైద్ధాంతికమైన ఆచరణీయమైన సంపూర్ణ పార్టీ కార్యక్రమాన్ని ప్రచురణకై సిద్ధంచేయవలసిందిగా మార్క్స్ నూ, ఎంగెల్స్ నూ ఆదేశించడం జరిగింది. 1848 జనవరిలో యీ పార్టీ కార్యక్రమం జర్మను భాషలో సిద్ధమై, 24వ ఫిబ్రవరి ఫ్రెంచి విప్లవానికి కొద్దివారాలు ముందుగా దీని వ్రాతప్రతి లండన్ లో వున్న ముద్రాపకునికి పంపబడింది. 1848 జూన్ తిరుగుబాటుకు కొద్దికాలం ముందు ఫ్రెంచి అనువాదం ఒకటి పారిస్ లో వెలువడింది. మిస్ హెలెన్ మెక్ ఫర్లెన్ అనువదించిన మొదటి ఇంగ్లీషు అనువాదం, జార్జి జాలియన్ హార్వే నడుపుతున్న “Red Republican” అను లండన్ పత్రికలో. 1850లో ప్రచురించబడింది. డేనిష్, పోలిష్ అనువాదాలు కూడా ప్రచురింపబడ్డాయి.

1848 జూన్ పారిస్ తిరుగుబాటు — కార్మిక వర్గానికి బూర్జువావర్గానికి మధ్య జరిగిన మొదటి మహత్తర యుద్ధం — విఫలమవడంవల్ల కొంతకాలంవరకు యూరోపియన్ కార్మికవర్గంయొక్క సాంఘిక రాజకీయ ఆశయాలు పూర్వరంగానికి మళ్లవలసి వచ్చింది. అప్పటినుండి ఆధిపత్యస్థానాని కోసం మళ్లీ జరిగిన పోరాటమంతా కూడా ఫిబ్రవరి విప్లవానికి పూర్వం వలెనే కేవలం ఆస్తులుగల ధనికవర్గంలోని వివిధ భాగాల మధ్య జరిగిన పోరాటమే; కార్మికవర్గం కాసీత సందు మాత్రం సంపాదించుకోడానికే తన రాజకీయ హక్కులకోసం సాగించాల్సిన పోరాటానికీ, మధ్యతరగతికి చెందిన రాడికల్ పార్టీలో ఒక అతి

వద మఠాగా మాత్రమే ఉండల్సిన స్థితికి దిగజారిపోయింది. ఎక్కడెక్కడైతే స్వతంత్ర శ్రామికోద్యమాలు యింకా బ్రతికి వున్న చిహ్నాలను కనబర్చాయో, ఆయా చోట్ల ఆ ఉద్యమాలు నిర్దాక్షిణ్యంగా వేటాడి అణచివేయబడ్డాయి. ఈవిధంగా ప్రష్యన్ పోలీసులు ఆ రోజుల్లో కాలోన్ పట్టణంలో తన కార్యస్థానాన్ని కలిగివున్న “కమ్యూనిస్టు లీగ్” సెంట్రల్ బోర్డును వేటాడి ఆ బోర్డు సభ్యులందరినీ అరెస్టు చేశారు. వారంతా పద్దెనిమిది నెలలు ఫైదులో వున్న తర్వాత, 1852 అక్టోబరులో వారిపై విచారణ జరిగింది. ఈ ప్రఖ్యాత “కాలోన్ కమ్యూనిస్టుల విచారణ” అక్టోబరు 4వ తేదీనుండి నవంబరు 12వ తేదీవరకు జరిగింది; ఆ ఫైదీలలో ఏడుగురికి మూడునుండి ఆరు సంవత్సరాలవరకు శిక్ష విధింపబడింది. వారు ఒక కోటలోని ఫైదులో ఆ శిక్షను అనుభవింపవలసి వుంది. శిక్ష చెప్పబడిన వెంటనే యీ “కమ్యూనిస్టు లీగ్” మిగతా సభ్యులు లాంఛనప్రాయంగా రద్దు చేసివేశారు. ఆ తర్వాత ఇక “ప్రణాళిక” అంధకారంలోకి పడిపోయినట్లే అయింది.

యూరోపీయన్ కార్మికవర్గం పాలకవర్గాలను మరొకసారి ఎదుర్కొనేందుకు మళ్ళీ కోలుకొని తగు బలాన్ని పుంజుకొనేటప్పటికి “అంతర్జాతీయ కార్మికుల సంఘం” తల యెత్తింది. కాని యీ సంఘం, యూరప్ అమెరికాలలోని సంఘర్షణా శక్తి సామర్థ్యయుతమైన శ్రామిక వర్గమంతటినీ ఒక సంఘంగా జ్వలనంచేసి ఐక్యపరచాలనే ముఖ్యోద్దేశంతో వుండడం వల్ల యీ “ప్రణాళిక”లోని సూత్రాలని వెనువెంటనే చాటిచెప్ప లేకపోయింది. ఇంగ్లీష్ ట్రేడ్ యూనియన్లు, ఫ్రాన్సు, బెల్జియం, ఇటలీ, స్పెయిన్ దేశాలలోని ప్రూడన్ అనుచరులూ, జర్మనీలోని లాసాల్* అనుచరులూ వీర్లందరికీ అంగీకారయోగ్యంగా వుండే విశాలమైన కార్యక్రమం యీ అంతర్జాతీయ సంఘానికి తప్పనిసరిగా అవసరమైంది. అన్ని పార్టీలకు సంతృప్తి కలిగే విధంగా ఆ కార్యక్రమాన్ని తయారు చేసిన మార్క్స్, కార్మిక వర్గం, తన సమిష్టి కార్యవరణ ఫలితంగానూ పరస్పర చర్చల ఫలితంగానూ, తన మేధా సంపత్తిని తప్పక అభివృద్ధి చేసుకుంటుందని, పూర్తిగా విశ్వసించాడు. పెట్టుబడికి వ్యతిరేకంగా జరిపే పోరాటంలో సంభవించే సంఘటనలూ మార్పులే, విజయాల కంటే ఎక్కువగా వుండే పరాజయాలే, తమకు ప్రీతికరమైన వివిధ చిట్కా ఔషధాలు

* లాసాల్ వ్యక్తిగతంగా, తాను మార్క్స్ “శిష్యుడననీ” కాబట్టి “ప్రణాళిక”లోని సిద్ధాంతాలతో ఏకీభవిస్తాననీ ఎల్లప్పుడూ మాతో చెప్పేవాడు. కాని అతడు తన ప్రజాం దోశనను కొనసాగిస్తున్నప్పుడు అంటే 1862-64 మధ్య ప్రభుత్వరుణాలపై ఆధార పడే సహకారకార్యాలను మించి యింకేమీ కోరేవాడు కాదు. [ఎంగెల్స్ వివరణ.]

ఏమాత్రమూ సమర్థవంతములు కావని ప్రజల మనసులోకి చొచ్చేటట్టుగా తెలియజెప్పేందుకూ, కార్మిక వర్గవిముక్తికి అవసరమైన వాస్తవపరిస్థితులను మరింత ఎక్కువ సమగ్రంగా తెలుసుకోవడానికీ మార్కాన్ని సుగమం చేసేతీరాయి. మార్క్స్ విశ్వాసం నిజమైంది. అంతర్జాతీయ కార్మిక సంఘం 1874లో విచ్ఛిన్నమైనప్పుడు కార్మికులు 1864లో కంటే భిన్నమైన వ్యక్తులుగా మారిపోయారు. ఫ్రాన్సులోని పూడోనిజం, జర్మనీలోని లాసాలియ నిజం అవసానదశలో వున్నాయి, కాగా కన్ఫర్వేటివ్ ఇంగ్లిష్ ట్రేడ్ యూనియన్లు అనేకం అంతర్జాతీయ కార్మికసంఘంలో ఉన్న సంబంధాలను ఏనాడో తెగతెంపులు చేసుకున్నప్పటికీ కూడా అవి తమ అధ్యక్షుడు క్రిందటి సంవత్సరం స్పాన్సీలో వాటి తరపున చెప్పగల్గినట్టుగా “యూరప్ లోని సోషలిజమంటే మనకు భయం పోయింది”, అనే స్థానాభిముఖంగా క్రమక్రమంగా ముందుకు సాగిపోతున్నాయి. వాస్తవానికి “ప్రణాళిక” యొక్క సూత్రాలు అన్నిదేశాల కార్మికులలోనూ గణనీయంగా పురోగమించాయి.

ఈవిధంగా “ప్రణాళిక” మళ్ళీ ప్రజల ముందుకు వచ్చింది. 1850 తర్వాత జర్మన్ వాచకం స్వీట్జర్ లండ్, ఇంగ్లండు, అమెరికాలలో అనేకసార్లు పునర్ముద్రితమైంది. 1872లో ఇది న్యూయార్క్ లో ఇంగ్లిషులోకి అనువదించబడి ఆ అనువాదం “Woodhull and Claflin's Weekly” వారపత్రికలో ప్రచురింపబడింది. ఈ ఇంగ్లిషు భాషాంతరం నుండి న్యూయార్క్ లోని “Le Socialiste” అను ఫ్రెంచి పత్రిక ఫ్రెంచి అనువాదం తయారుచేసి ప్రచురించింది. ఆ తర్వాత కనీసం మరో రెండు ఇంగ్లిషు అనువాదాలు, మూలం లోని కొన్ని భాగాలు యించుమించుగా ఛిన్నాభిన్నమైపోయి, అమెరికాలో ప్రచురింపబడ్డాయి. వాటిలో ఒకటి ఇంగ్లండులో పునర్ముద్రించబడింది. బకూనిన్ అనువదించిన మొదటి రష్యన్ అనువాదం 1863 ప్రాంతంలో జీనీవాలో గేర్తెన్ సంపాదకత్వంలో నడిచిన “కోలాకాల్” కార్యాలయంలో ప్రచురింపబడింది; వీరవనిత వేర జసూలిన్* అనువదించిన రెండవ రష్యన్ అనువాదం కూడా జీనీవాలోనే 1882లో ప్రచురింపబడింది. 1885లో కోపెన్ హావెన్ లోని “Socialdemokratisk Bibliothek”**లో ఒక కొత్త డేనిష్ అనువాదం కనబడు తూంది; ఒక సరికొత్త ఫ్రెంచి అనువాదం 1885లో పారిస్ లోని “Le Socialiste” అను

* కొన్నాళ్ల తర్వాత ఎంగెల్స్ 1894లో బెర్లిన్ లోని “Internationales aus dem Volkss taat” 1871-75లో అచ్చు అయిన “రష్యోలో సామాజిక సంబంధాలు” అన్న వ్యాసానికి తుదిపలుకులో, వాస్తవమైన అనువాదకుడు జి.వి. ఫ్లెహ్నోవ్ అని సరిగా పేర్కొన్నాడు.—సం

** సోత్వియాల్ డెమాక్రేటిస్కో బిల్దియెఫెక్.—సం.

ప్రతికలో ప్రచురించబడింది. ఆ తర్వాత యీ ఫ్రెంచి అనువాదం ఆధారంగా స్పానిష్ భాషాంతరం ఒకటి తయారుచేయబడి 1886లో మూడిడ్లో ముద్రించబడింది. జర్మన్ పునుర్ముద్రణలను లెక్కించడానికే వీల్లేదు; అవి కనీసం వన్నెండైనా ఉంటాయి. కొద్ది నెలల క్రితం కాన్స్టాంటినోపుల్లో ప్రచురించబడవలసివున్న ఆర్మేనియన్ అనువాదం బైటికి రాలేదు. అందుకు కారణం మార్క్స్ పేరుతో వున్న పుస్తకాన్నే ముద్రించడానికి ప్రచురణ కర్త భయపడినట్టూ, అనువాదకుడు ఆ అనువాదం తనదని అనిపించుకోవడానికి నిరాకరించినట్టూ నాకు చెప్పారు. ఇంకా అనేక యితర భాషలలో కూడా అనువాదాలు ప్రచురించబడినట్టు విన్నానే గాని వాటిని నేను చూడలేదు. ఈ విధంగా “ప్రణాళిక” చరిత్ర చాలావరకు ఆధునిక కార్మికవర్గ వుద్యమ చరిత్రను ప్రతిబింబిస్తుంది; ఈనాడు యీ “ప్రణాళిక”నే సైబీరియానుండి కాలిఫోర్నియావరకూ లక్షలాది కార్మికులు తమ సమిష్టి వేదికగా అంగీకరించి, సోషలిస్టు సారస్వతమంతటిలోనూ ఇదే విస్తృతవ్యాప్తిగల అంతర్జాతీయ రచన ఆనడంలోనూ ఏమాత్రం సందేహం లేదు.

ఐనప్పటికీ మేం దానిని వ్రాసినప్పుడు “సోషలిస్టు” ప్రణాళిక అని పిలవడానికి మాకు వీలేలేకపోయింది. 1847లో సోషలిస్టులంటే, ఒకవైపున, ఇంగ్లండులోని ఓవెన్ అనుచరులూ ఫ్రాన్సులో ఫోరియర్ అనుచరులూ వీళ్లంతా కూడా యీషాటికే కేవలం చిన్నచిన్న ముఠాలుగా క్షీణించిపోయివున్నట్టి అనేక ఊహజనిత విధానాల అనుచరులనీ, మరో వైపున పెట్టుబడికిగానీ, లాభాలకుగానీ ఏవిధమైన అపాయనూ కలుగకుండా, అన్నిరకాల సామాజిక కష్టనిష్ఠులనూ ఏదోవిధంగా రకరకాల తాసికమాసికలువేసి మాయంచేస్తామనే బహుళాతిబహుళ రూపాలలోవున్న సామాజిక చిట్కావైద్యులు అనీ ఈ రెండు సందర్భాలలోనూ కార్మికవర్గ ఉద్యమానికి వెలువలవుండి, తమను సమర్థించేందుకు చాలావరకు “విద్యావంతులైన” వర్గాలవారి సహాయకోసమే చూస్తూనట్టి వారనీ అందరూ అర్థంచేసుకునేవారు. కేవలం రాజకీయవిప్లవాలు మాత్రమే చాలవని విశ్వసించి మొత్తం సామాజిక మార్పు అవసరమని చాటిచెప్పినట్టి కార్మికవర్గంలోని కొంతమంది ఆ రోజుల్లో కమ్యూనిస్టులమని చెప్పుకొనేవారు. మోటు అయినట్టి, నునుపుచేయని రాతిబండ ఆకారంలో వున్నట్టి స్వచ్ఛమైన సహజజ్ఞాన సంపన్నమైనట్టి ఒక తరహా కమ్యూనిజం అది; ఐనా, అది ప్రధానమైన అంశాన్ని తడవి, కార్మికవర్గంలో ఫ్రాన్స్లో కాబెట్, జర్మనీలో వైట్లింగ్ యీ వూపోజనితమైన కమ్యూనిజంను పుట్టించగల్గేటంతటి శక్తి కలిగినదై ఉండగలిగింది. ఈవిధంగా 1847లో సోషలిజం ఒక మధ్యతరగతి ఉద్యమంగానూ, కమ్యూనిజం ఒక కార్మిక ఉద్యమంగానూ ఉంటూవచ్చింది. కనీసం యూరప్ భూభాగంలో యీ సోషలిజం

పూర్తిగా “మర్యాదచేయదగినది”గా పరిగణించబడేది; కాని కమ్యూనిజం కేవలం అందుకు పూర్తిగా విరుద్ధమైనదిగా పరిగణించబడేది. కాగా మేం మొట్టమొదటినుండి “కార్మిక వర్గంయొక్క విముక్తి కార్మికవర్గయొక్క కృత్యమే అయి తీరాలి” అని నిశ్చయించడంచేత, పైరెండు పేర్లలో ఏపేరును మేం గ్రహించాలో నిస్సందేహమే. అంతేకాకుండా పైపెచ్చు, ఆనాటినుండి నేటివరకూ ఎన్నడూ ఆ పేరును వదలుకుండామనే తలంపే మాకు కలగలేదు కూడా.

“ప్రణాళిక” మా ఇద్దరి సమిష్టి రచన అయినప్పటికీ, దానికి కేంద్రకంగా ఏర్పడు తూన్న చాలికప్రమేయం మార్కుస్ దని మాత్రం స్పష్టంచేయడం నా విధాయకమని నేను భావించుతున్నాను. ఆ ప్రమేయం ఏమిటంటే: చరిత్రయొక్క ప్రతి శకమందూ ఆ కాలంలోని ఆర్థిక ఉత్పత్తి, మారకపు రీతి, దీనినుండి ఆవశ్యకంగా ఉద్భవించిన సామాజిక అంగనిర్మాణమూ ఆ శకానికంతకూ ప్రాతిపదికగా ఉంటుంది; ఈ ప్రాతిపదికపైనే, కేవలం దానివల్ల మాత్రమే వివరించడానికి వీలైనట్టి ఆ శకంయొక్క రాజకీయ, మానసిక చరిత్ర ఆధారపడి వుంటుంది. తత్ఫలితంగా మానవ చరిత్ర అంతా (భూమిపై సమిష్టి యాజమాన్యాన్ని కలిగివుండిన ఆదిమ తెగనిర్మాణాన్ని కలిగిన సమాజం నిర్మూలమైపోయిన తర్వాత వుండే) వర్గపోరాటాల చరిత్రే, వీడకవర్గాలకూ వీడితవర్గాలకూ మధ్య, పాలకవర్గాలకూ పాలితవర్గాలకూ మధ్య వుండే పోరాటాల చరిత్రే; ఈ వర్గపోరాటాలు మొట్టమొదటినుంచీ పరిణామాణాల పరంపరను సూచించుతూ యీనాడు వీదశకు వచ్చిచేరుకున్నాయంటే దోపిడీ చేయబడిన వర్గం, అణచివేయబడిన వర్గం — అంటే శ్రామికవర్గం — దోపిడీచేసే వర్గం, పాలకవర్గంనుండి — అంటే బూర్జువావర్గంనుండి — విముక్తి పొందాలంటే మొత్తం సమాజం అంతటినీ మొత్తం దోపిడీనుంచి, వీడననుంచి వర్గ భేదాలనుండి, వర్గపోరాటాలనుండి ఇక ఇది కడపటి తడవుగా విముక్తి చేస్తేనేకాని తాను విముక్తి పొందలేదు.

డార్విన్ సిద్ధాంతం జీవశాస్త్రానికి ఎట్టి సేవచేసిందో అట్టి సేవనే చరిత్రకు విధిగా చేసేతీరుతుందని నేను అభిప్రాయపడుతున్నాను ఈ ప్రమేయానికి మేమిద్దరం 1845కు ముందు కొన్ని సంవత్సరాలుగా క్రమేణా దగ్గరపడుతూ వచ్చాం. దీనికి అభిముఖంగా నేను స్వతంత్రంగా ఎంతవరకు పురోగమించినదీ, నేను రాసిన “ఇంగ్లండులో కార్మికవర్గం స్థితి”*

* “The Condition of the Working Class in England in 1844” By Frederick Engels. Translated by Florence K. Wischnewetzky, New York, Lovell-London, W. Reeves, 1888. [ఎంగెల్స్ వివరణ.] [“1844లో ఇంగ్లండులో కార్మికవర్గం స్థితి,” ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ రచన. ఫ్లెగెర్స్ కె. విష్నెవెత్స్కి, అనువాదం, న్యూయార్క్. లోవెల్-లండన్, డబ్ల్యు. రివీస్ 1888]

అన్న గ్రంథం స్పష్టంగా తెలియజేస్తుంది. 1845 వసంతంలో నేను మార్కుసు మళ్ళీ బ్రస్సెల్స్ లో కలుసుకున్నప్పుడు దీనినప్పటికే అభివృద్ధిపరచి సిద్ధంచేసుకొని నేను పైన ఎంత స్పష్టంగా పేర్కొన్నానో అంత స్పష్టంగానూ అతడు నా ముందు వుంచాడు.

1872లో జర్మన్ కూర్చుకు మేమిద్దరం కలిసి రాసిన పీఠికనుండి కొంత భాగాన్ని ఈ దిగువ ఉల్లేఖిస్తున్నాను: -

“గత పాఠిక సంవత్సరాలలో పరిస్థితులు ఎంత మారినప్పటికీ కూడా యీ ప్రణాళి కలో సూచించిన మూలసూత్రాలు ఈనాటికీ కూడా మొత్తంమీద వాటి యథార్థతను నిలబెట్టు కున్నాయి. అక్కడక్కడా కొన్ని వివరాలను మాత్రం యింకా మెరుగు పరచవచ్చు ఈ మూలసూత్రాల ఆచరణ ఈ ప్రణాళికే పేర్కొనట్లు, సర్వత్రా సర్వకాలాలందూ ఉంటూన్నట్టి చారిత్రక పరిస్థితులపై ఆధారపడివుంటుంది. ఆ కారణంవల్లనే రెండవ అధ్యాయం అంత్యంలో ప్రతిపాదించబడిన విప్లవ చర్యలను ప్రత్యేకంగా నొక్కిచెప్పడం లేదు. ఈనాడు అనేక విషయాలలో గ్రంథంలో ఆ భాగాన్ని వేరే మాటల్లో రాయవలసి వుంటుంది. 1848నుండి ఆధునిక పరిశ్రమలు బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధిచెందడం దృష్ట్యానూ, దీని అనుగామి అయిన కార్మికవర్గం* యొక్క పార్టీ నిర్మాణం అభివృద్ధి చెంది విస్తరించడం దృష్ట్యానూ మొదట ఫిబ్రవరి విప్లవంలోనూ ఆతర్వాత మరింతగా శ్రామికవర్గం మొట్ట మొదటి సారిగా రాజకీయ శక్తిని పూర్తిగా రెండు నెలలు చలాయించినట్టి పారిస్ కమ్యూన్ లో ఆచరణ సిద్ధమైన అనుభవాన్ని గడించడం దృష్ట్యానూ, యీ ప్రణాళికలోని కొన్ని వివరాలు పాతబడి పోయాయి. పారిస్ కమ్యూన్ ముఖ్యంగా ఒక విషయాన్ని రుజువుపరచింది, అదేమిటంటే “శ్రామికవర్గం, తయారై సిద్ధంగా ఉన్న రాజ్యాంగయంత్రాంగాన్ని స్వారీ నంచేసుకొని తన పాత ఉపయోగాలకై నడిపించజాలదు. (“The Civil War in France; Address of the General Council of International Working Men's Association”, London, Truelove, 1871, p. 15 చూడండి**.

* 1872లోని జర్మన్ కూర్చుకో యీ వాక్యభాగాన్ని కొంచం భిన్నంగా వేరే మాట లలో చెప్పడం జరిగింది: చూ. ఈ కూర్చు పుట 8.-సం.

** K. Marx and F. Engels, *Selected Works*, Two-vol. ed., Vol. I. Moscow 1958, p. 473-సం. [“ఫ్రాన్సులోని అంతర్యుద్ధం” అనే గ్రంథం, అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ జనరల్ కౌన్సిల్ సమావేశంలో యివ్వబడిన ఉపన్యాసం, బండన్, బ్రూరొ, 1871 పుట 15.]

ఎక్కువగా విపులీకరించబడింది.) ఇంకాపైగా, యీ నాటికి సంబంధించినంతవరకూ యీ “ప్రణాళికలో” సోషలిస్టు సారస్వతంపై విమర్శన లోపాలలో కూడుకుని ఉన్నట్టు స్వతస్సిద్ధంగా వ్యక్తమౌతుంది. అందుకు కారణం ఏమంటే 1847కు ముందు ప్రచురింపబడిన సారస్వతానికి మాత్రమే ఆ విమర్శన అన్వయిస్తుంది. వివిధ ప్రతిపక్ష పార్టీలపట్ల కమ్యూనిస్టుల వైఖరిని వివరిస్తూ (అధ్యాయం IV) ఎత్తిచూపిన విశేషాలు సూత్రప్రాయంగా యీనాటి సరియైనవే అయినప్పటికీ ఆచరణరీత్యా అవి పాత పడిపోయాయి. ఎందువల్లనంటే నేడు రాజకీయ పరిస్థితి పూర్తిగా మారిపోయింది. కాగా చరిత్ర పురోగమనం అందులో వరుసగా వివరించి చెప్పబడిన రాజకీయ పార్టీలలో అధికసంఖ్యను యీ భూప్రపంచంనుండి తుడిచి వేసింది.

“ఐనా యీ ప్రణాళిక ఒక చారిత్రక పత్రమైపోయింది. దానిని యిక మార్చడానికి మాకు ఏలాంటి హక్కు లేదు.”

ఈ ప్రస్తుత అనువాదం, మార్క్స్ రాసిన “పెట్టుబడి” గ్రంథంలోని అధిక భాగాన్ని అనువదించిన మిస్టర్ శామ్యుల్ మూర్ అనువాదం చేసినటువంటిది. దీనిని మేం యిద్దరం కలిసి సరిచేశాం. చారిత్రక ఉదాహృతాలను విశదపరచే కొన్ని వివరణలను నేను చేర్చాను.

ప్రెడరిక్ ఎంగెల్స్

లండన్, 30వ జనవరి 1888

1890 జర్మన్ కూర్పుకు పీఠిక

పై పీఠిక* రాసిన తర్వాత “ప్రణాళిక”యొక్క కొత్త జర్మన్ కూర్పు మళ్ళీ అవసరమైంది, కాగా “ప్రణాళిక” విషయమై ఇక్కడ గ్రంథస్థం చేయవలసివట్టింది చాలా చరిత్ర జరిగింది.

రెండవ రష్యన్ అనువాదం - వేర జనూలిచ్ అనువాదం - 1882లో జినీవాలో వెలువడింది; దీనికి మార్కుస్ నేనూ కలిసి పీఠిక రాశాం. దురదృష్టవశాత్తూ దాని అసలు జర్మన్ వ్రాతప్రతి ఎక్కడో పోయింది. కాబట్టి నేను రష్యన్ అనువాదంనుండి మళ్ళీ అనువాదంపవలసి వుంది. ఇందువల్ల మూలం** ఏమీ మెరుగుపడదు. అందులో యిలా ఉంది:

“బకూనిన్ అనువదించిన తొలి రష్యన్ “కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక”ను 1860 దశాబ్దిలో “కోలోకాల్” పత్రిక ముద్రణాలయం ప్రచురించింది. అప్పుడు పశ్చిమ దేశాల వారు ఆ గ్రంథాన్ని (అంటే “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక” రష్యన్ కూర్పుని) ఒక సారస్వత సంబంధమైన విచిత్రంగా వీక్షించారు. అట్టి అభిప్రాయం యీనాడు అసంభవం.

“ఆనాటికి (డిసెంబరు 1847 నాటికి) యింకా శ్రామిక వర్గ ఉద్యమం ఎంత పరిమితమైన షేత్రాన్ని ఆక్రమించిందో యీ ప్రణాళిక ఆఖరి అధ్యాయం, అనగా వివిధ

* ఎంగెల్స్ 1883 జర్మన్ కూర్పుకు తాను రాసిన పీఠికను గురించి యిక్కడ చెబుతున్నాడు.-సం.

** పోయిందనుకున్నట్టి, “ప్రణాళిక” రష్యన్ కూర్పుకు మార్క్స్, ఎంగెల్స్ కలిసి రాసిన అసలు జర్మన్ పీఠిక వ్రాతప్రతి మళ్ళీ దొరికింది. దానిని మాస్కోలోని మార్క్సిజం-లెనినిజం ఇన్ స్టిట్యూట్ యొక్క ప్రాచీన వస్తుభాండాారంలో ఉంచారు. ఈ పీఠికయొక్క ప్రస్తుత యింగ్లీషు అనువాదం ఆ అసలు జర్మన్ పీఠికనుంచి అనువదించిందే.-సం.

దేశాలలోని వివిధ ప్రతిపక్ష పార్టీలపట్ల, కమ్యూనిస్టుల వైఖరిని గురించిన అధ్యయన అత్యంత స్పష్టంగా తెలుపుతూంది. ఇక్కడ రష్యా, యునైటెడ్ స్టేట్లు అసలే అగవడవు. సరిగ్గా ఆ రోజుల్లోనే రష్యా, యూరోపియన్ దేశాలలోని అభివృద్ధినిరోధకం అంతటియొక్క బ్రహ్మాండమైన ఆఖరి రిజర్వు సైన్యంగా ఏర్పడింది. ఆ రోజుల్లోనే యునైటెడ్ స్టేట్లు యూరప్‌యొక్క అదనపు కార్మికు శక్తులను వలస రూపేణా తనలోకి ఇమిడ్చేసు కుంది. యీ రెండు దేశాలూ కూడా యూరప్‌కు ముడిసరుకులను అందించేవి; రెండు దేశాలూ కూడా యూరప్‌యొక్క పారిశ్రామిక ఉత్పత్తుల అమ్మకానికి మార్కెట్లుగా ఉండేవి. కాబట్టి ఆ రోజుల్లో యీ రెండు దేశాలూ ఈవిధంగానైతేనేమి ఆ విధంగానైతేనేమి, ఆ నాటి యూరోపియన్ వ్యవస్థకు మూలస్తంభాలుగా ఉండేవి.

“ఆ రోజులకీ యీ రోజులకీ ఎంతో భేదం వుంది! యూరప్‌నుండి వలసపోవడం వల్ల ఉత్తర అమెరికాకు బ్రహ్మాండమైన వ్యవసాయక ఉత్పత్తి శక్తి చేకూరింది. ఈ వ్యవ సాయక ఉత్పత్తి పోటీ పెద్ద చిన్న తారతమ్యం లేకుండా యూరోపియన్ భూఆస్తినిం తటినీ పునాదులతో సహా కదిపివేస్తోంది. దీనికి తోడు యునైటెడ్ స్టేట్లు తన బ్రహ్మాండ మైన పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి వనరులను, పశ్చిమ యూరపు పారిశ్రామిక గుత్తాధిపత్యాన్ని, ముఖ్యంగా నేటివరకూ వున్న ఇంగ్లండు గుత్తాధిపత్యాన్ని కొద్దికాలంలోనే బ్రద్దలు చేసేటంతటి శక్తితోనూ, అంతటి స్థాయిలోనూ ఉపయోగించుకునేట్టు ఇది సమర్థతను కలుగజేసింది. ఈ రెండు పరిస్థితులూ విప్లవాత్మక పద్ధతిలో అమెరికాపైనే ప్రతిక్రియను సల్పుతాయి. మొత్తం రాజకీయనిర్మాణానికంతటికీ ప్రాతిపదిక అయిన చిన్న, మధ్యతరగతి రైతుల భూస్వా మ్యం క్రమక్రమేణా బ్రహ్మాండమైన కమతాల పోటీకి నిలవలేక క్రుంగిపోతూవుంది; అదే సమయంలో పారిశ్రామిక ప్రాంతాలలో మొట్టమొదటిసారిగా ఒక అశేష ప్రజానీక శ్రామిక వర్గమూ, ఒక అపారమైన పెట్టుబడుల కేంద్రీకరణమూ అభివృద్ధి చెందుతూన్నాయి.

“ఇక రష్యా విషయం తీసుకుందాం! 1848-49 విప్లవంలో యూరోపియన్ రాజ లేశాకుండా యూరోపియన్ బూర్జువావర్గంవారు కూడా అప్పడే మేల్కొంకొంటూన్న శ్రామిక వర్గంనుండి తప్పించుకోడానికి, ఒక రష్యా జోక్యం కలుగజేసుకోవడంలోనే తమకు మోక్షం దక్కుతుందని తెలుసుకున్నారు. జార్ ప్రభువు యూరోపియన్ అభివృద్ధినిరోధకానికి నాయకు డని ప్రకటించారు. ఈనాడు అతడు గాత్సినలో విప్లవయుద్ధఫైదీ. యూరప్‌లోని విప్ల వాత్మక కార్యచరణకి రష్యా అగ్రగామిదశంగా ఏర్పడింది.

ఆధునిక బూర్జువావర్గపు ఆస్తి మున్నుండు తప్పనిసరిగా విచ్చిన్నమైతీరుతందని ప్రకటించడమే “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక” తన లక్ష్యంగా పెట్టుకుంది. కాని రష్యాలో,

త్వరితగతిని అభివృద్ధి చెందుతోన్న పెట్టుబడిదారీ వంచనకూ, బూర్జువావర్గంయొక్క భూమిస్థితికి ముఖముఖిగా మొత్తం భూమిలో సగంకంటే ఎక్కువ భాగం సమిష్టిగా రైతుల యాజమాన్యంకిందే వుండడం మనం చూస్తున్నాం. ఇప్పుడిక ఉద్యమించే ప్రశ్న ఏమిటంటే: రష్యన్ ఒబ్షేన్ ఎంత అధికంగా షీటించిపోయినప్పటికీ కూడా భూమిపై సమిష్టి యాజమాన్యం అనే ఆదిమ రూపం అయిన రష్యన్ ఒబ్షేన్ కమ్యూనిస్టు సమిష్టి యాజమాన్యం అనే ఉన్నత రూపంలోకి సరాసరి మారగలుగుతుందా? లేక అందుకు విరుద్ధంగా, పశ్చిమ దేశాలు ఏవిధానంలో చారిత్రక పరిణామాన్ని పొందాయో అట్టి విచ్ఛిన్నవిధానానికే ఇది కూడా మొదట లోనుగావలసిందేనా?

“ఇందుకు యీనాడు ఇవ్వడానికి వీలైన సమాధానం ఒక్కటే: రెండూ ఒక దాని నొకటి పూర్తిచేస్తూ రష్యన్ విప్లవం గనక పశ్చిమ దేశాలలోని శ్రామిక విప్లవానికి చిహ్నమైనట్లైతే యీనాడు రష్యలో వున్న భూమిపై సమిష్టి యాజమాన్యత కమ్యూనిస్టు పరిణామానికి ఆరంభస్థానంగా ఉపయోగపడగలగుతుంది.

కారల్ మార్క్స్. ఎఫ్. ఎంగెల్స్

లండన్, జనవరి 21, 1882”.

అదే తేదీన జీనీవాలో ఒక కొత్త పోలిష్ కూర్పు వెలువడింది: “Manifest Komunistyczny.”*

అంతేకాకుండా ఒక కొత్త డేనిష్ అనువాదం 1885లో కోపెన్ హావెన్ పట్టణం లోని “Socialdemokratisk Bibliothek, Kjöbenhavn, 1885” అను పత్రికలో వెలువడింది. దురదృష్టవశాత్తూ ఆ ప్రచురణ అసంపూర్ణంగా ఉంది; అనువాదకునికి కష్టంగా అగుపడినట్టు లోచిన కొన్ని ప్రధానమైన భాగాలు వదలి వేయబడ్డాయి; దీనికితోడు అక్కడక్కడా కొంత అశుద్ధ చిహ్నాలు అగపడతున్నాయి. ఎందువల్లనంటే అనువాదకుడు గనక యింక కాస్త కష్టపడి వున్నట్లైతే అతడు తన పనిని చక్కగా చేసి వుండే వాడు కాబట్టే ఇవి మరింత స్పృటంగానూ అనవ్యంగానూ ఉన్నాయి.

1885లో ఫ్రాన్స్ లోని “Le Socialiste” పత్రికలో కొత్త ఫ్రెంచి భాషాంతరం వెలువడింది; ఇంతవరకు ఇదే అన్నిటికంటే ఉత్తమమైనది.

అదే సంవత్సరంలో పై ఫ్రెంచి అనువాదంనుండి స్పానిష్ అనువాదం మొదలు

* మానీఫెస్ట్ కమ్యూనిస్టిచ్చీ (కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక). - సం.

మాడ్రిడ్ లోని "El Socialista" * లో ప్రచురింపబడి, ఆ తర్వాత "Manifesto del Partido Comunista" por Carlos Marx y F. Engels, Madrid, Administracion de "El Socialista", Hernan Cortés, ** అనే పేరుతో ఒక చిన్న పుస్తకం రూపంలో పునరుద్ధరించబడింది.

1887లో కాన్స్టాంటిన్ ఫుల్ లోని ఒక ప్రచురణకర్తకు అర్మేనియన్ అనువాదంను యివ్వ చూపగా ఆ మహానుభావునికి దానిని మార్క్స్ పేరుతో ముద్రించడానికి ధైర్యం చాలక గ్రంథకర్తగా అనువాదకుడు తన పేరే ఉపయోగించవచ్చునని అతనితో సూచించగా, అనువాదకుడు అందుకు అంగీకరించలేదన్న సంగతిని అబ్దురమైన్ విషయంగా నేనిక్కడ పేర్కొనవచ్చునేమో కూడా.

ఇంతో అంతో తప్పఅంతే ఉన్న అమెరికన్ అనువాదాలు ఇంగ్లండులో వదేవదే పునరుద్ధరింపబడిన తర్వాత చివరికి ప్రామాణికమైన భాషాంతరం ఒకటి 1888లో బయటికి వచ్చింది. దీనిని నా స్నేహితుడు శామ్యూల్ మూర్ అనువదించాడు. దీనిని ముద్రణాలయానికి యిచ్చేముందు మేమిద్దరం కలిసి మరొక సారి చూశాం. దీనికి యిక్రింది విధంగా శీర్షిక వుంది:— "Manifesto of the Communist Party, by Karl Marx and Frederick Engels. Authorized English Translation, edited and annotated by Frederick Engels. 1888. London, William Reeves, 185 Fleet st. E.C."*** ఆ కూర్పులో రాసిన కొన్ని వివరణలను యీ కూర్పుకు చేర్చాను.

ఈ "ప్రణాళిక"కు ఒక సొంత చరిత్రే వుంది. అప్పట్లో శాస్త్రీయ సోషలిజంకు బహుకొద్ది సంఖ్యలో అగ్రగాములుగా వున్న వాళ్లందరిచే (మొదటి పీఠికలో పేర్కొన్న అనువాదాలు రుజువు పరిచినట్టు) ఈ "ప్రణాళిక" వెలువడడంతోపే దీనికి ఉత్సాహంతో అభివందనాలర్పించబడి, 1848 జూన్ లో పారిస్ కార్మికులు ఓటమితో ప్రారంభమైన అభివృద్ధినిరోధకంవల్ల ఇది పూర్వరంగానికి నెట్టివేయబడి, చివరికి, 1852లో కొలోన్ కమ్యూనిస్టులపై నేరస్థాపనతో, యీ "ప్రణాళిక" "చట్టసమ్మతంగా" బహిష్కరింపబడింది. ఫిబ్ర

* ఎల్ సాస్పియలిస్టా. — సం.

** "కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక" కారల్ మార్క్స్, ఎఫ్. ఎంగెల్స్ విరచితము. మాడ్రిడ్, 'ఎల్ సాస్పియలిస్టా' కార్యాలయం, హెర్నాన్ కార్టెస్ 8. — సం.

*** "కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక, కారల్ మార్క్స్, ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ విరచితము. ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ చే సవరించి సంక్షిప్త వ్యాఖ్యలు రాయబడిన ప్రామాణికమైన ఇంగ్లీషు అనువాదం. 1888 లండన్, విలియం రీవ్స్, 185 ఫ్లీట్ వీధి., ఇ.సి." — సం.

వరి విప్లవంతో ప్రారంభమైన కార్మికోద్యమం ప్రజాజీవిత రంగంనుండి అదృశ్యమైపోవడంతో పాటే యీ “ప్రణాళిక” కూడా పూర్వరంగానికి వెళ్లిపోయింది.

పాలక వర్గాల శక్తిపై మరొక కొత్త దాడిచేసేందుకు యూరప్ లోని కార్మికవర్గం మళ్ళీ చాలినంత బలాన్ని ప్రోగ్రెసుకోవడంతో “అంతర్జాతీయ కార్మికుల సంఘం” ప్రాచుర్యం వింది. యూరప్ అమెరికాలలోని సమరశీలమైన కార్మికవర్గాలనుతట్టి ౬౯ బహిష్కరించిన సైన్యంగా జ్వలనంచేసి ఐక్యపరచడమే దాని లక్ష్యం: అందువల్లనే “ప్రణాళిక”లో నిర్వచించిన సూత్రాలనుండి పురోగమించలేకపోయింది. ఇంగ్లీష్ ట్రేడ్ యూనియన్లు, ఫ్రాన్స్, బెల్జియం, ఇటలీ, స్పెయిన్ దేశాలలోని ప్రూడన్ అనుచరులూ, జర్మనీలోని లాసాల్* అనుచరులూ వీళ్లందరికీ ప్రవేశంపుండే కార్యక్రమం దీనికి విధిగా అవసరమైంది. ఈ కార్యక్రమాన్ని - ఇంటర్నేషనల్ నిబంధనలప్రస్తావనను** - మార్కుస్ అందేవేసిన చేతితో ఆఖరికి బకూనిన్, తదితర అరాచక వాదులు సహితమూ అంగీకరించేట్టుగా, తయారు చేశాడు. “ప్రణాళిక”లో పేర్కొన్న భావాలయొక్క అంతిమ విజయం కోసమై, సమిష్టి కార్యచరణ, పరస్పరచర్చలనుండే విధిగా సంభవించవలసినట్టి కార్మిక వర్గయొక్క మేధాశక్తి అభివృద్ధిపైనే మార్కుస్ కేవలంగా, సంపూర్ణంగా ఆధారపడ్డాడు. పెట్టుబడికి వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గం జరిపే సోదాటంతో సంభవించే సంఘటనలూ, విపర్యయములూ, ముఖ్యంగా విజయాలకంటేనూ పరాజయాలూ, ఇంతవరకూ వారు సార్వజనిక సర్వోగ నివారిణులకున్న అసమర్థతను సమరాన్ని సాగించేవారికి రుజువు చేసేటట్టు వారి ఎదుట ప్రదర్శించి, కార్మికుల విముక్తికై అవసరమగు యథార్థ పరిస్థితులను అర్థంచేసుకోవడానికి వారి మనస్సులను మరింత పరిపక్వమొనరించేటట్టు విధిగా చేసేతీరాయి. మార్కుస్

* లాసాల్ వ్యక్తిగతంగా, తాను మార్కుస్ “శిష్యుడననీ,” ఎల్లప్పుడూ మాతో చెప్పేవాడు; కాగా ఆ పాత్రువును “ప్రణాళిక” పక్షాన్నే అతడు సహజంగా అవలంబించుతూండేవాడు. కాని, అతని అనుచరుల కొందరి ప్రవర్తన మాత్రం అన్యంగా ఉండేది. వీరు ప్రభుత్వ రుణాలపై ఆధారపడే సహకార వర్క్ షాపులను మించి వేరే ఏమీ కోరేవారు కారు. వీరు కార్మికులను ప్రభుత్వం ఇచ్చే అప్పులసహాయాన్ని సమర్థించేవారుగానూ, స్వయంసహాయాన్ని సమర్థించే వారుగాను విభజించారు. [ఎంగెల్స్ వివరణ.]

** See K. Marx, *The General Rules of the International Working Men's Association*. K.Marx and F.Engels, *Selected Works*, Two-vol. ed. Vol. I, Moscow 1958, pp. 386—387. — సం.

అనుకున్నదే నిజమైంది. 1864లో ఇంటర్నేషనల్ స్టాపింపబడినప్పటి కార్మికవర్గంకంటే 1874లో ఇంటర్నేషనల్ విచ్చిన్నమైనప్పటి కార్మికవర్గం పూర్తిగా భిన్నంగా ఉంది. లాటిన్ దేశాలలోని ప్రాచీనజం జర్మనీలో ప్రత్యేకమైన లాసాలియనిజం, యివి రెండూ సమసి పోతున్న సమయంలో ఆఖరికి ఆనాటి అపరసనాతనపు ఇంగ్లీష్ ట్రేడ్ యూనియన్లు కూడా 1887లో స్వాన్సీ కాంగ్రెస్లో తమపేరట మాట్లాడుతూ తమ అధ్యక్షుడు చెప్పగలిగి నట్టు “యూరప్లోని సోషలిజం అంటే మనకు భయమేమీ లేదు” అని తమ అధ్యక్షుడు చెప్పిన అంశంవైపుకు క్రమక్రమేణా పురోగమించాయి. ఐనా 1887 కల్లా యూరప్ భూభా గంలోని సోషలిజం కేవలం “ప్రణాళిక”లో ప్రకటించిన సిద్ధాంతంగానే పరిణమించింది.

ఈవిధంగా “ప్రణాళిక” చరిత్ర చాలావరకు ఆధునిక కార్మికవర్గ పుధ్యమ చరిత్రను ప్రతిబింబిస్తుంది; ఈనాడు ఈ “ప్రణాళికే” సైబీరియానుండి కాలిఫోర్నియావరకూ అక్ష లాది కార్మికులు తమ సమిష్టికార్యక్రమంగా అంగీకరించి, సోషలిస్టు సారస్వతమంతటిలోనూ విస్తృత వ్యాప్తిగల అంతర్జాతీయ రచన అనడంలోనూ ఏమాత్రం సందేహం లేదు.

ఐనప్పటికీ అది వెలువడినప్పడు దానిని మేముక సోషలిస్టు “ప్రణాళిక” అని పిలవ దానికి మాకు వీలు కలిగేదేకాదు. 1847లో సోషలిస్టులు రెండు రకాలుగా ఉండేవారు. ఒకవైపున ఇంగ్లండులోని ఓవెన్ అనుచరులూ, ఫ్రాన్సులోని ఫోరియర్ అనుచరులు, వీళ్లంతా కూడా యిపోటికే చిన్నచిన్న ముఠాలుగా క్షీణించిపోయి అంతరించిపోతున్నట్టి అనేక ఊహాజనిత విధానాలను అవలంబించేవారుగా వుండేవారు. మరోవైపున పెట్టుబడికీ లాభాలకూ లేశమూ హానికలుగకుండా, తమ సార్వజనిక సర్వరోగ నివారణులవల్లనూ, అన్ని రకాల అతుకుల బొంత తాసికమాసికలవల్లనూ సామాజిక దురాచారాలను తొలగించకోరే నానా రకాల సామాజిక చిట్కావైద్యులు వుండేవారు. ఈ రెండు సందర్భాలలోనూ యీ కార్మి కోద్యమానికి వెలువల వుండి, తమను సమర్థించేందుకు “విద్యావంతులైన” వర్గాలవారి వంకే చూసే మనుష్యులు వీరు. కేవలం రాజకీయ విప్లవాలు మాత్రమే చాలవని నమ్మి, సమాజం ఆమూలాగ్రంగా మారాలని కోరే కార్మికవర్గంలోని ఒక భాగం ఆ రోజుల్లో కమ్యూ నిస్టునని చెప్పకొంటుండేది. అంతవరకూ బండగా కొట్టిన శిలవలెనే ఉంది. కేవలం సహజజ్ఞానసంపన్నమై, తరుచు మోటురకమైన కమ్యూనిజమది. ఐనా అది రెండు ఊహాజనిత కమ్యూనిజం విధానాలను ఉద్యవింపజేయగలిగిన శక్తిని కలిగివుంది - ఫ్రాన్స్లో కాబెట్ యొక్క “ఇకేరియన్” కమ్యూనిజమూ, జర్మనీలో వైట్లింగ్ యొక్క కమ్యూనిజమూ. 1847లో సోషలిజం బూర్జువా ఉద్యమాన్నీ, కమ్యూనిజం కార్మికవర్గ ఉద్యమాన్నీ తెలియ చేశాయి. కనీసం యూరప్ భూభాగంలో ఈ సోషలిజం “మర్యాదచేయదగినదిగా” పరిగ

ఊచబడి ఉండగా, కమ్యూనిజం కేవలం అందుకు పూర్తిగా విరుద్ధమైనది. కాగా “కార్మికవర్గంయొక్క విముక్తి కార్మికవర్గంయొక్క కృత్యమే అయితీరాలి” అని మేము దృఢమైన అభిప్రాయాన్ని కలిగినవారమవడంచేత, ఈ రెండు పేర్లలో దేనిని ఎంచుకోవాలి అన్న విషయంలో మాకు ఎట్టి సంకోచమూ కలగలేదు. దానిని మార్చుకొనే ఉద్దేశం కూడా మాకెన్నడూ కలుగలేదు.

“ప్రపంచ కార్మికులారా, ఏకముకండి!” నలభైరెండు సంవత్సరాలక్రితం కార్మికులు తమ పాత హక్కులనే కోరూతూ బహిరంగంగా జరిపిన మొదటి పారిస్ విప్లవం సం దర్భంలో మేం యీ మాటలను ప్రకటించినప్పుడు కొంతమంది మాత్రమే మమ్మల్ని సమ ర్థించారు. ఐనప్పటికీ 1864 సెప్టెంబర్ 28వ తేదీన అనేక పశ్చిమ యూరప్ దేశాలలోని శ్రామికులు దివ్యస్మృతిదాయకమైన “అంతర్జాతీయ కార్మికుల సంఘం” చేరి చేతులు కలిపారు. ఇంటర్నేషనల్ లామిడి సంవత్సరాలు మాత్రమే జీవించినప్పటికీ విషయం వాస్తవమే. ఐనా ఇది సృష్టించినట్టి అన్నిదేశాల శ్రామికుల శాశ్వత ఐక్యత యింకా సజీవంగానే వుంది. ఇది వరకటికంటే యింకా ఎక్కువ శక్తితో జీవిస్తుందనడానికి ఈనాడు దీనికంటే మరి గట్టినిదర్భానం అవసరంలేదు. ఎందువల్లనంటే యీనాడు, నేను యీ పంక్తులు రాస్తున్నప్పుడు, మొట్టమొదటి సారిగా ఒకే సైన్యంకింద ఒకే జెండాకింద ఒకే తక్షణ లక్ష్యంకొరకు “అంతర్జాతీయ కార్మికుల సంఘం” 1886లో తన జినివా కాంగ్రెస్ లో ప్రకటించి నట్టి, 1889లో పారిస్ కార్మికుల కాంగ్రెస్ పునఃప్రకటించినట్టి ప్రామాణికమైన ఎని మిది గంటల పని దినంకొరకు సమీకరింపబడిన తమ యుద్ధబలాలను యూరప్, అమెరికా శ్రామిక వర్గాలు సమీక్షించుకుంటున్నాయి: కాగా ఈనాటి దృశ్యం అన్నిదేశాలలోని పెట్టు బడిదారులకూ, భూస్వాములకూ కనువిప్పు కలిగించి అన్నిదేశాలకార్మికులూ నిజంగానే యీ నాడు ఐక్యమయ్యారన్న వాస్తవాంశాన్ని వారి కళ్లముందు నిలబెట్టుతుంది.

ఈనాడు మార్క్స్ గనక సజీవియై నాతో కూడా దీనిని తన కళారా వీక్షించినట్టు యితే ఎంత బాగుండేదో కదా!

ఎఫ్. ఎంగెల్స్

లండన్, మే 1, 1890

1892 ఫోలిష్ కూర్పుకు పీఠిక*

ఫోలిష్ భాషలో “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక” యొక్క ఒక కొత్త కూర్పు అవసరమైందన్న విషయం వివిధ ఆలోచనలకు తావిస్తుంది.

మొట్టమొదట యీ “ప్రణాళిక” యిటీవల యూరప్ భూభాగంలోని పెద్దస్థాయి పరిశ్రమాభివృద్ధికి కొలతసూచిగా ఏర్పడిందనడం గమనించదగ్గ విషయం. ఎదైనా ఒక దేశంలో పెద్దస్థాయి పరిశ్రమ అభివృద్ధిచెందిన నిష్పత్తిలో ఆ దేశంలోని కార్మికులకు కల వారి వర్గాలతో పోల్చిచూడగా కార్మికవర్గంగా తమ స్థితి గురించి స్పష్టంగా తెలుసుకునే వాంఛ ప్రబలుతుంది, వారిలో సోషలిస్టు ఉద్యమం విస్తరిల్లుతుంది, “ప్రణాళిక” కావాలనే కోర్కె వెచ్చుతుంది. ఈవిధంగా ప్రతి దేశంలోనూ ఆ దేశభాషలో ప్రచురితమైన “ప్రణాళిక” ప్రతుల సంఖ్య, ఆ దేశంలోని కార్మికోద్యమ స్థితినే కాకుండా అక్కడి పెద్దస్థాయి పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందిన అంతస్తును ఇంచుమించు యథార్థంగానే తెలియజేస్తుంది.

ఆ ప్రకారంగా, ఫోలిష్ భాషలోని కొత్త కూర్పు ఫోలిష్ పరిశ్రమలో నిష్కర్షయైన అభివృద్ధిని సూచిస్తుంది. కాగా పది సంవత్సరాల క్రితం ప్రచురింపబడిన వెనకటి కూర్పు అనంతరం వచ్చిన అభివృద్ధి వాస్తవంగా జరిగిందనడంలో ఏమాత్రం సందేహం లేదు. రష్యన్ ఫోలిండు, కాంగ్రెస్ ఫోలిండు,** రష్యన్ సామ్రాజ్యంలోకల్లా పెద్ద పారిశ్రామిక ప్రాంతంగా తయారైంది. కాగా రష్యన్ పెద్దస్థాయి పరిశ్రమలు ఒక్కటొక్కటిగా అక్కడక్కడా చెదరి ఉన్నాయి — ఒక భాగం ఫిన్లాండ్ సింధుశాఖ చుట్టూ, మరొకటి కేంద్రంలోనూ (మాస్కో, వ్లాదిమిర్లలో), మూడవ భాగం నల్ల సముద్రం అజోవ్ సముద్రం తీరాల్లోనూ, ఇంకా కొన్ని

*ఇక్కడ సొండుపరుస్తూన్న ఫోలిషె కూర్పుకు రాసిన పీఠిక జర్మన్ మాతృకనుండి అనువదించబడింది. — సం.

** 1814-1815లో జరిగిన వియన్నా కాంగ్రెస్ నిర్ణయాల ప్రకారం ఏర్పడిన ఫోలిండు భాగానికి ఇది వర్తిస్తుంది. — సం.

యితర ప్రదేశాలలోనూ ఉంటూండగా, పోలిష్ పరిశ్రమ సాపేక్షంగా చిన్న ప్రదేశంలో కిక్కిరిసి వుండి, అవిధంగా అట్టి కేంద్రీకరణవల్ల లాభ నష్టాలు రెండింటినీ కూడా అనుభవిస్తూంది. పోలిష్ ప్రజలను రష్యన్లకింద మార్చాలని తామెంత వాంఛించినప్పటికీ కూడా, పోటీ చేస్తోన్న రష్యన్ ఫ్యాక్టరీ సరుకుల ఉత్పత్తిదారులు పోలెండ్ కు వ్యతిరేకంగా రక్షణ సుంకాలను కోరినప్పుడు పోలిష్ పరిశ్రమ లాభాలను అనుభవిస్తూన్నట్టు అంగీకరించారు. నష్టాలు - పోలిష్ ఉత్పత్తిదారులకూ రష్యన్ ప్రభుత్వానికీ కలిగే నష్టాలు - పోలిష్ కార్మికులలో సోషలిస్టు భావాలు త్వరితగతిని వ్యాపిస్తూండడంలోనూ, “ప్రణాళిక” కావాలనే కోరిక ప్రబలుతూండడంలోనూ ప్రత్యక్షమౌతున్నాయి.

రష్యన్ పరిశ్రమను మించిపోతూ త్వరత్వరగా అభివృద్ధిచెందుతోన్న పోలిష్ పరిశ్రమ దానివంతుకది పోలిష్ ప్రజలయొక్క అక్షయజీవశక్తికి ఒక నూతన నిదర్శనమూ రానున్న జాతీయ పునఃస్థాపనకు ఒక కొత్త హామీ. కాగా బలీయమైన స్వతంత్ర పోలెండ్ పునఃస్థాపనమనేది ఒక్క పోలిష్ ప్రజలకేకాకుండా మనకందరికీ సంబంధించిన విషయం. యూరోపియన్ జాతులలో ప్రతి ఒక్క జాతీ తన సొంత యింటల్లో సంపూర్ణంగా స్వపరిపాలనను కలిగి వున్నప్పుడు మాత్రమే ఈ యూరోపియన్ జాతుల మధ్య వృద్ధయపూర్వకమైన అంతర్జాతీయ పరస్పర సహాయం సాధ్యమౌతుంది. ఎంతైనప్పటికీ శ్రామికవర్గ పతాకంకింద జరిగిన 1848 నాటి విప్లవం, బూర్జువా వర్గం వనిని శ్రామికవర్గ యోధులచే చేయించి, తన మరణశాసన రీత్యా తన ఆస్తికి ధర్మకర్తలైన లూయీ బోనపార్ట్ బిస్మార్కులద్వారా ఇటలీ, జర్మనీ, హంగరీ దేశాలకు స్వాతంత్ర్యం కూడా సంపాదించి పెట్టింది; కాని 1792 నుండి విప్లవంకొరకు యీ మూడు దేశాలకంటే ఎక్కువ పాటుపడిన పోలెండ్, 1863లో తన కంటే పదిరెట్లు ఎక్కువ శక్తిగల రష్యాకు లొంగిపోయినప్పుడు తన స్వశక్తిపైనే ఆధారపడ వలసి వచ్చింది. ప్రభువర్గంవారు పోలిష్ స్వాతంత్ర్యాన్ని నిలబెట్టుకోనూ లేకపోయారు, స్వాతంత్ర్యాన్ని మళ్ళీ సంపాదించుకోనూ లేకపోయారు; ఈనాడు ఎంత తక్కువచేసి చెప్పినప్పటికీ బూర్జువా వర్గం యీ స్వాతంత్ర్యం విషయమై ఏమీ పట్టించుకోనే పట్టించుకోవడం లేదు. ఐనప్పటికీ యూరోపియన్ జాతులన్నీ ఐకమత్యంతో పరస్పరసహాయానికి ఇది ఎంతైనా అవసరం. అది యీ యువపోలిష్ శ్రామికవర్గం వల్లనే సంపాదించడానికి సాధ్యమౌతుంది. కాగా ఈ శ్రామికవర్గం చేతుల్లో ఇది భద్రంగా ఉంటుంది. ఎందుచేతంటే పోలిష్ కార్మికులకి తమ దేశానికి స్వాతంత్ర్యం ఎంత అవసరమో మిగతా యూవత్ యూరప్ దేశాలలోని కార్మికులకీ పోలెండ్ స్వాతంత్ర్యం అంత అవసరమే.

ఎఫ్. ఎంగెల్స్

లండన్, ఫిబ్రవరి 10, 1892

1893 ఇటాలియన్ కూర్పుకు పీఠిక

ఇటాలియన్ పాఠకునికి

కేంద్రంలోవున్న రెండు జాతుల విప్లవాలు, చీలికలవల్లా, అంతర్గత సంఘర్షణ వల్లా ఈవిధంగా పరరాజ్యాధీనమైన రెండు జాతులు కూడా దుర్బలమైపోయి - ఒకటి యూరప్ భూభాగం నడిబొడ్డున రెండవది మిడిటరేనియన్ తీరాన - ఏరోజునైతే సాయుధ విప్లవాలు బెర్లిన్ లోనూ, మిలాన్ లోనూ తలయెత్తాయో ఆ 1848 మార్చి 18వ తేదీన "కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక" అచ్చ అయిందని చెప్పవచ్చు. ఇటలీ దేశం ఆస్ట్రీయా చక్రవర్తి పరిపాలన కిందికి వెళ్లిపోగా, జర్మనీ దేశం సర్వరష్యమల చక్రవర్తి అయిన జార్ యొక్క, మరింత వరోక్షంగానే అయినప్పటికీ అంతకంటే ఏమాత్రమూ తక్కువ భరింప శక్యముకానట్టి, కాడిని మోయాల్సి వచ్చింది. 1848 మార్చి 18వ తేదీన జరిగిన విప్లవాల ఫలితాలు ఇటలీ జర్మనీ దేశాలను యీ అవమానాన్నుండి విముక్తిచేశాయి. 1848 నుండి 1871 వరకు యీ రెండు బృహత్తర జాతులూ పునర్నితములై తమ కాళ్లమీద తాము నిలబడి గలిగినట్టు చేయబడినవంటే, అందుకు కారణం, కారల్ మార్క్స్ అన్నట్టు, 1848 విప్లవాన్ని అణచివేసిన వ్యక్తులే, ఏమైతేనేమి, వాళ్లకు ఇష్టంలేకపోయినప్పటికీ, దాని మరణశాసనానుసారం దాని ఆస్తికి ధర్మకర్తలవడమే.

ప్రతివోటా కూడా ఆ విప్లవం కార్మికవర్గంయొక్క కృషివల్లనే జరిగింది. కాట్ర గడలను నిర్మించి తన ప్రాణాధారమైన రకాన్ని ధారబోసినది యీ వర్గమే. ప్రభుత్వాన్ని పడ గొట్టుతున్నామూ అంటే బూర్జువావర్గ పాలనను పడగొట్టుతున్నామనే నిర్దిష్టమైన అభిప్రాయంకేవలం సారిస్ కార్మికులకు మాత్రమే వుంది. తమ సొంత వర్గానికీ, బూర్జువా వర్గానికీ మధ్య ప్రాణాంతకమైన వైషమ్యం వున్న సంగతి ఎరిగి వున్నప్పటికీ కూడా దేశం యొక్క ఆర్థిక పురోగమనంగానీ ప్రాచీన కార్మికులలో అశేష ప్రజానీకంయొక్క వైజ్ఞానికాభి వృద్ధిగానీ సాంఘిక పునర్నిర్మాణాన్ని సాధ్యం చేయగల దశకు యింకా రాలేదు, కాబట్టి తుది పరిశీలనలో విప్లవంయొక్క సత్యఫలితాలను పెట్టుబడిదారీ వర్గమే అనుభవించింది. ఇతర

దేశాలలో, ఇటలీ, జర్మనీ, ఆస్ట్రీయా దేశాలలో, కార్మికులు మొదటనుండి కూడా బూర్జువా వర్గాన్ని అధికారంలోకి తేవడంతప్ప వేరే ఏమీ చేయలేదు. కాని ఏదేశంలోనైనా సరే జాతీయ స్వాతంత్ర్యం లేకుండా బూర్జువా పాలన అసంభవం. కాబట్టి 1848 విప్లవానికి ఆ రోజువరకూ లోపించి వున్న జాతులయొక్క, ఇటలీ, జర్మనీ, హంగరీలయొక్క ఐక్యతనూ, స్వపరిపాలననూ తనవెంట తీసుకు రాక తప్పింది కాదు. పోలెండ్ కూడా యీ దేశాల వెంట వుంటుంది.

ఈవిధంగా 1848 విప్లవం సోషలిస్టు విప్లవం కానప్పటికీ కూడా అది సోషలిస్టు విప్లవానికి దారి ఏర్పరచింది. మార్గాన్ని సుకరంచేసింది. అన్నిదేశాలలోనూ పెద్దస్థాయి పరిశ్రమలను త్వరితగతిని నెలకొల్పడంద్వారా బూర్జువా హోయాం గత నలభై అయిదు సంవత్సరాలకాలంలోనూ ప్రతిచోటా కూడా అసంఖ్యాకమైనట్టి, కేంద్రీకృతమైనట్టి, శక్తివంతమైనట్టి శ్రామికవర్గాన్ని సృష్టించింది. ఈవిధంగా బూర్జువా హోయాం, “ప్రణాళిక” భాషలో చెప్పాలంటే, తనను పాలిపెట్టే వాళ్ల సంఖ్యను తానే కనిపెంచినదన్నమాట. ప్రతి జాతికీ స్వపరిపాలననూ, ఐక్యతనూ పునఃస్థాపితం చేయకుండా శ్రామికవర్గంయొక్క అంతర్జాతీయ ఐక్యతనూ సమాన లక్ష్యాల అభిముఖ్యంగా యీ జాతుల మధ్య శాంతియుతమైన, వివేకవంతమైన సహకారాన్నీ సాధించడం అసంభవం. లక్ష్యాల అభిముఖంగా 1848కి ముందున్న రాజకీయ పరిస్థితులలో ఇటాలియన్, హంగరీయన్, జర్మన్, పోలిష్, రష్యన్ కార్మికుల అంతర్జాతీయ కార్యచరణను ఒకసారి ఊహించండి!

కాబట్టి 1848లో పోరాడిన యుద్ధాలు వృధాకాలేదు. ఆ విప్లవశకానికి మనకూ ఉన్న నలభై అయిదు సంవత్సరాలూ వృధాగా గడచిపోలేదు. వాటి ఫలాలు పరిపక్వచూతున్నాయి. మాతృకయొక్క ప్రచురణ ఏవిధంగా అంతర్జాతీయ విప్లవానికి శుభశకునమైందో ఆవిధంగానే యీ ఇటాలియన్ అనువాదం కూడా ఇటాలియన్ శ్రామికవర్గంయొక్క విజయానికి శుభశకునంకాగలదనే నేను అభిలషిస్తున్నాను.

గతంలో పెట్టుబడిదారీ విధానం వహించిన విప్లవకర పాత్రకు యీ “ప్రణాళిక” పూర్తిగా న్యాయంచేసింది. మొట్టమొదటి పెట్టుబడిదారీ దేశం ఇటలీ. ఫ్యూడల్ మధ్యయుగాల అంత్యం, ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ యుగం ఆరంభం యీ రెండు కాలాలకీ బ్రహ్మాండమైన చిహ్నంగా ఒక ఇటాలియన్ వ్యక్తి వెలిశాడు. అతడే డాంటే. మధ్యయుగాలకు ఆఖరికవీ, ఆధునిక కాలానికి తొలి కవీ అతడే. ఈనాడు, 1300 సంవత్సరంలో వలెనే, ఒక కొత్త చారిత్రక యుగం ఆసన్నచూతోంది. యీ నూతనశ్రామిక యుగోదయముహూర్తానికి వుండే చిహ్నంగా ఒక కొత్త డాంటేను ఇటలీ మనిసిస్తుందా?

(ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్)

Manifest

der

Kommunistischen Partei.

Veröffentlicht im Februar 1848.

Proletarier aller Länder vereinigt euch.

London.

Gebruckt in der Office der „Bildungs-Gesellschaft für Arbeiter“
von H. C. Burghard
46, LIVERPOOL STREET, BISHOPSGATE.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక మొదటి కూర్పుపై సైసట.

యూరవ్ ఖండాన్ని ఒక పిశాచం - కమ్యూనిజం అనే పిశాచం - ఆవహించింది. ఈ పిశాచాన్ని వదలగొట్టేందుకని పాత యూరవ్ లోని శక్తులన్నీ - పోప్ మరాధిపతీ జార్ చక్రవర్తి, మెటర్నిఖ్ గీజోలూ, ఫ్రెంచి రాడికల్స్ జర్మన్ పోలీసు గూఢచారు - కలిసి ఒక పవిత్ర మిత్రకూటముగా ఏర్పడ్డాయి.

ప్రభుత్వాధికారంలో ఉన్న తన శత్రువులచే కమ్యూనిస్టు భావాలు కలిగిన పార్టీ అని దూషింపబడకుండా ఉన్న ప్రతిపక్ష పార్టీ ఎక్కడుంది? తనకంటే ఎక్కువగా పురోగమించిన ప్రతిపక్ష పార్టీలపైనేగాకుండా, తన అభివృద్ధి నిరోధక ప్రత్యర్థులపైన సహితమూ కమ్యూనిస్టు అని తనపై మోపబడిన దూషణనే తిరిగి విసరికొట్టని ప్రతిపక్షపు పార్టీ ఎక్కడుంది?

ఈ వాస్తవాంశాలనుండి రెండు విషయాలు స్పష్టమవుతున్నాయి:

I. యూరవ్ లోని శక్తులన్నీ కమ్యూనిజాన్ని ఒక శక్తిగా యిదివరకే గుర్తించాయి.

II. కమ్యూనిస్టులు తమ దృక్పథాలను, ఆశయాలను, తమ ధోరణులను యావత్ ప్రపంచం యెదుట బహిరంగంగా ప్రచురించి, కమ్యూనిస్టు పిశాచమనే కట్టుకథను తమ పార్టీయొక్క ప్రణాళికతోనే ఎదుర్కొనడం ఎంతైనా అవసరం.

ఈ లక్ష్యంతో వివిధ జాతులకు చెందిన కమ్యూనిస్టులు లండన్ లో సమావేశమై ఇంగ్లీషు, ఫ్రెంచి, జర్మన్, ఇటాలియన్, ఫ్లెమిష్, డేనిష్ భాషలలో ప్రచురించడానికై ఈ క్రింది ప్రణాళికను స్థూలంగా రూపొందించారు.

I. బూర్జువాలు, శ్రామికులు*

ఇంతవరకూ మనుతూన్న సమాజం**యొక్క చరిత్ర అంతా వర్గపోరాటాల చరిత్ర అనే చెప్పాలి.

* బూర్జువాజీ అంటే సామాజిక ఉత్పత్తి సాధనాలకు సొంతదార్లు అయి, కూలి శ్రమను నియమించి పనిచేయించుకొనే, ఆధునిక పెట్టుబడిదారుల వర్గం అని అర్థం. శ్రామిక వర్గం అంటే సొంత ఉత్పత్తి సాధనాలులేని కారణాన బ్రతుకు తెరువు కోసమని తమ శ్రమశక్తిని అమ్ముకొనే స్థితికి దిగజారిపోయినట్టి ఆధునిక శ్రామికులవర్గం అని అర్థం. [1888 ఇంగ్లీషు కూర్పుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]

** అంటే దీనర్థం లిఖితపూర్వకమైన చరిత్ర అంతా అన్నమాట. సమాజంయొక్క పూర్వచరిత్ర గురించిగానీ, లిఖితపూర్వకంగా వున్న చరిత్ర పూర్వముండిన సామాజిక నిర్మాణం గురించిగానీ 1847 నాటికి ఇంచుమించు తెలియేతెలియదన్నమాటే. రష్యాలో భూమి సమిష్టియాజమాన్యంకింద వుండేదని హక్స్ హౌసెన్ అవిష్కరించాడు. చరిత్రలో ఆరంభమైన ట్యూటానిక్ జాతులన్నిటి ఉద్భవానికీ ఇదే సామాజిక పునాదిగా ఏర్పడిందని మార్ రుజువు చేశాడు; ఇండియానుండి ఐరెల్లెండ్ వరకు ప్రతిచోటా కూడా గ్రామ సంఘాలు ఆదిమ సమాజ రూపంగా ఉంటూండేవని, లేదా ఉంటూన్నట్టుగా అగపడిందని, క్రమక్రమంగా తెలిసింది. జెన్స్ గణంయొక్క యథార్థ స్వభావాన్నీ, యీ జెన్స్ కూ ఆదిమ తెగకూ వున్న సంబంధాన్నీ మోర్గన్ తలమానికంగా అవిష్కరించడంతో సజాతీయ రూపంలో, యీ ఆదిమ కమ్యూనిస్టు విధానపు సమాజంయొక్క అంతర్ వ్యవస్థ తేటతెల్లమై పోయింది. ఈ ఆదిమ సంఘాలు విచ్ఛిన్నంకావడంతో సమాజం మొదట వేర్వేరుగానూ, చివరికి పరస్పరశత్రువులుగానూ విభిన్నములైనట్టి వర్గాలుగా మారడం ఆరంభించింది.

స్వతంత్రుడూ బానిసా, కులీనుడూ సామాన్యుడూ, ప్రభువూ భూదాసుడూ (serf), శ్రేణిపారుడూ* చేతిపనివారు, ఒక ముక్కలో చెప్పాలంటే వీడకుడూ వీడితుడూ నిరంతరం ఒకరికొకరు ప్రత్యర్థిగా నిలబడి, ఎడతెగకుండా ఒకప్పుడు ప్రచ్ఛన్నంగానూ మరొకప్పుడు బహిరంగంగానూ, ప్రతిసారీ కూడా మొత్తం సమాజంయొక్క విప్లవకరమైన పునర్నిర్మాణంతోనో లేదా, యీ కలహవర్గాల సమిష్టి నాశనంతోనో పరిసమాప్తమొందే పోరాటాన్ని సాగిస్తూ వచ్చారు.

చరిత్ర ఆరంభపు శకాలలో ఇంచుమించు సర్వత్రా కూడా సమాజం భిన్నభిన్న అంతస్తులతో, సాంఘిక హోదాలో అనేక స్థాయిలుగల క్లిష్టమైన ఏర్పాటును కలిగి ఉండేది. పూర్వకాలపు రోమ్లో కులీనులూ, యోధులు, సామాన్యులు, బానిసలు, ఉండేవారు; మధ్యయుగాలలో ఫ్యూడల్ ప్రభువులు, సామంతులు, శ్రేణిపారులు, చేతిపనివారు, ఉమేజువారీలు, భూదాసులు ఉండేవారు; ఇంచుమించు యీ అన్నివర్గాలలోనూ మళ్ళీ కింది అంతస్తులు ఉండేవి.

ఫ్యూడల్ సమాజపు శిథిలాలనుండి మొలకెత్తిన ఆధునిక బూర్జువా సమాజం వర్గ వైషమ్యాలని అంతమొందించలేదు. పైగా పాత వాటి స్థానే కొత్త వర్గాలనీ, కొత్త హింస పరిస్థితులను పోరాటంయొక్క కొత్త రూపులనూ స్థాపించింది.

జనస్పటికీ మన శకానికి, అంటే మన బూర్జువా శకానికి యీ కింది విశిష్ట లక్షణం వుంది: అది వర్గ వైషమ్యాలను సరళంచేసింది. మొత్తం సమాజం రెండు మహత్తరశక్తు శిబిరాలుగా, సూటిగా ఒకదాని అభిముఖంగా మరొకటి నిలిచివున్న రెండు గొప్ప వర్గాలుగా అంతకంతకు మరింతగా చీలిపోతూవుంది. ఆ వర్గాలే బూర్జువావర్గం, శ్రామికవర్గం.

మధ్యయుగాలలోని భూదాసులనుండి పూర్వం కొత్తగా ఏర్పడ్డ నగరాలలోని శాసన రక్షితపౌరులు ఉద్భవించారు. ఈ నగర పౌరులనుండే బూర్జువావర్గపు తొలి అంశాలు అభివృద్ధి పొందాయి.

ఈ విచ్ఛిత్తి విధానాన్ని తిరిగి చూపడానికి యీకింది గ్రంథంలో ప్రయత్నించాను: "Der Ursprung der Familie, des Privateigentums und des Staats", 2. Aufl., Stuttgart 1886. ("కుటుంబం, సొంత ఆస్తి, రాజ్యాంగయంత్రం పుట్టు పూర్వోత్తరాలు," రెండవ కూర్పు, స్టూట్ గార్ట్ 1886.) [1888 ఇంగ్లీషు కూర్పుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]⁴

* శ్రేణిపారుడు అంటే శ్రేణిలో సంపూర్ణ సభ్యుడు. శ్రేణిలో పనితెలిసినవాడే, యజమాని మాత్రం కాడు. [1888 ఇంగ్లీషు కూర్పుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]

అమెరికాను కనిపెట్టడంతోనూ, ఆఫ్రికాఖండం దక్షిణ అగ్రాన్ని చుట్టి రావడం తోనూ బూర్జువావర్గం వర్తిల్లడానికి కొత్తకొత్త అవకాశాలు ఏర్పడ్డాయి. ఈస్ట్ ఇండియా చైనా దేశాలలోని మార్కెట్లు, అమెరికాకి వలస వెళ్లడం, వలసదేశాలతో వర్తకం, మార్పిడి సాధనాలూ సాధారణంగా సరకులూ అధికంకావడం, యివన్నీ కూడా వాణిజ్యానికీ, నౌకాయానానికీ, పరిశ్రమకీ యిదివరకెన్నడూ ఎరుగనంతటి ప్రేరేపణనూ, తద్వారా కూలిపోవడానికి సిద్ధంగా ఊగుతూ తూగుతూ వున్న ఫ్యూడల్ సమాజంలోని విప్లవాంశానికీ త్వరితగతిని అభివృద్ధి కలుగజేశాయి.

దేనికిందైతే పారిశ్రామికోత్పత్తిపై సభ్యులకే పరిమితంచేయబడిన శ్రేణులకు గుత్తాధిపత్యం లభించిందో అట్టి పారిశ్రామిక ఫ్యూడల్ విధానం నానాటికీ పెరిగిపోతోన్న కొత్త మార్కెట్ల అవసరాలను తీర్చడానికి యిక ఏమాత్రం చాలలేదు. దాని స్థానాన్ని కార్ఖానా ఉత్పత్తి విధానం తీసుకుంది. కార్ఖానాల స్వంతదారులైన మధ్యతరగతి శ్రేణిసభ్యులను ఒక పక్కకు నెట్టివేసింది. ప్రతి ఒక్క కార్ఖానాలోని శ్రమ విభజన ఎదుట అదివరకు వేర్వేరు శాసనరక్షిత సంఘాలుగా ఏర్పడ్డ శ్రేణులమధ్య ఏర్పడిన శ్రమ విభజన అంతర్ధానమైపోయింది.

ఈలోగా మార్కెట్లు నిత్యం పెరిగిపోతూ గిరాకీ నిత్యం పెరిగిపోతూ వచ్చింది. కార్ఖానాల ఉత్పత్తి కూడా యిక చాలలేదు. అందువల్ల ఆవిరి, యంత్రాలు పారిశ్రామిక ఉత్పత్తి విధానంలో విప్లవాన్ని తెచ్చాయి. కార్ఖానా ఉత్పత్తి విధానం స్థానాన్ని బ్రహ్మాండమైన ఆధునిక యంత్ర పరిశ్రమ ఆక్రమించుకుంది. పారిశ్రామిక మధ్య తరగతి స్థానంలో పారిశ్రామిక అక్షోహిణుల నాయకులూ, పారిశ్రామిక కోటీశ్వరులూ అయిన ఆధునిక బూర్జువా వర్గంవారు ప్రవేశించారు.

ఆధునిక పరిశ్రమ ప్రపంచ మార్కెట్టును స్థాపించింది. అమెరికాను కనిపెట్టడంతో దీనికి దారినుగమమైంది. ఈ ప్రపంచ మార్కెట్టు వాణిజ్యంకు, నౌకాయానంకు, భూమార్గపు రాకపోకలకు అపారమైన అభివృద్ధిని కలుగజేసింది. ఈ అభివృద్ధివల్ల పరిశ్రమలు విస్తరిల్లాయి. ఈ పరిశ్రమల విస్తరణ నిష్పత్తిలో వాణిజ్యం నౌకాయానం రైల్వేలు విస్తరిల్లి, అదే నిష్పత్తిలో బూర్జువావర్గం కూడా అభివృద్ధిచెంది, తన పెట్టుబడిని అధికం చేసుకుని, మధ్యయుగాలనుండి వంశపారంపర్యంగా వస్తున్న ప్రతి వర్గమూ పూర్వరంగానికి నెట్టి వేయబడింది.

కాబట్టి స్వయంగా ఆధునిక బూర్జువావర్గమే దీర్ఘ కాలాభివృద్ధియొక్క, ఉత్పత్తి, మారకపు విధానాలలో వచ్చిన విప్లవ పరంపరయొక్క ఫలితమని మనకు తెలుస్తోంది.

బూర్జువావర్గపు అభివృద్ధి క్రమంలో ప్రతి అడుగుకూ, అందుకు సరైన ఆ వర్గం యొక్క రాజకీయ పురోగమనం అనుగామి అయింది. ఫ్యూడల్ ప్రభువంశంచే అణగదొక్కబడి ఆ వంశం పాలనకింద వున్న వర్గం, మధ్యయుగపు కమ్యూన్లలో* ఏర్పడిన, సాయుధమైన, స్వపరిపాలనాధికారంగల సంఘం; ఒక చోట స్వతంత్ర నగర రిపబ్లిక్కుగానూ (ఇటలీ జర్మనీ దేశాలలోవలె), మరొక చోట పన్నులు చెల్లించే రాచరిక వ్యవస్థయొక్క “మూడవ ఎస్టేటు” గానూ (ఫ్రాన్సులోవలె), ఆతర్వాత అచ్చంగా కార్ఖానాల కాలంలో ప్రభువంశీకులకు వ్యతిరేకంగా అర్థ ఫ్యూడల్ రాచరికానికీ లేదా నిరంకుశ రాచరికానికీ ప్రతిభారంగా ఉపయోగపడి, వాస్తవానికి గొప్పగొప్ప రాచరికపు ప్రభుత్వాలకు మూలస్తంభంగా వుంటూ వచ్చినట్టి యీ బూర్జువావర్గం చివరికి ఆధునిక పరిశ్రమా ప్రపంచ మార్కెట్టు ఏర్పడినప్పటినుండీ, ఆధునిక ప్రాతినిధ్యపు రాజ్యాంగయంత్రంలో ఇతరులను మినహాయించి తానొక్కదానికే ప్రత్యేకంగా ఉండేటట్టి రాజకీయ పరిపాలనను గెలుచుకుంది. మొత్తం బూర్జువావర్గయొక్క ఉమ్మడి వ్యవహారాలను చక్కబెట్టేందుకు ఒక సమితి ఆధునిక రాజ్యాంగయంత్రం యొక్క కార్యనిర్వాహకవర్గం.

చారిత్రకంగా బూర్జువావర్గం అత్యంత విప్లవకరమైన ప్రాతనే నిర్వహించింది.

ఎక్కడెక్కడైతే బూర్జువావర్గందే పైచేయి అయిందో ఆయా చోట్ల అది ఫ్యూడల్, పితృస్వామిక, గ్రామీణవ్యవస్థ సంబంధాలను అంతమొందించింది. మానవుణ్ణి తన “స్వభావ సిద్ధమైన అధికుల”కు బంధించివేసిన నానారకాల ఫ్యూడల్ బంధాలను యీ బూర్జువా వర్గం నిర్దాక్షిణ్యంగా చేదించివేసి, మనిషికి మనిషికి మధ్య, కేవలం నగ్నంగా అగుపించే స్వార్థంనూ నీచమైన “నగదు చెల్లింపు”నీ తప్ప వేరే ఏవిధమైన సంబంధాన్నీ మిగల్పలేదు.

* ఫ్రాన్సులో ఆరంభదశలో వున్న నగరాలు స్థానిక స్వపరిపాలన, “మూడవ ఎస్టేటు” అని అనిపించుకుని రాజకీయ హక్కులను తమ ఫ్యూడల్ ప్రభువులనుండి యజమాన్యనుండి గెలుచుకోక పూర్వమే అవి “కమ్యూన్”లనే పేరును పెట్టుకున్నాయి. సాధారణంగా చెప్పాలంటే బూర్జువావర్గయొక్క ఆరికాభివృద్ధికి వర్గ ఉదాహరణగా ఇంగ్లండు దేశాన్నీ, రాజకీయ అభివృద్ధికి ఫ్రాన్సు దేశాన్నీ ఇక్కడ పేర్కొనడం జరిగింది. [1888 ఇంగ్లీషు కూర్పుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]

ఇటలీ, ఫ్రాన్సుదేశాలలోని నగరవాసులు స్వపరిపాలనాధికారపు ప్రారంభ హక్కులని తమ ఫ్యూడల్ ప్రభువులనుండి కొన్నతర్వాతనే, లేదా పోరాడి గుంజుకున్న తర్వాతనే తమ నగర సంఘాలను యీ పేరుతో వ్యవహరించేవారు. [1890 జర్మన్ కూర్పుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]

ఈ బూర్జువావర్గం స్వర్గసంబంధమైన మత్తైక పరవశతనూ, బౌద్యార్య సాహసోపేత మైన ఉత్సాహాన్ని, సంస్కృతి రహితమైన భావోద్రేకతా బలహీనతనూ అపాంభావ సహితమైన డబ్బులెక్కకట్టడమనే మంచునీటిలో ముంచివేసింది. వ్యక్తిగతమైన విలువను మారకపు విలువగా మార్చివేసి, నష్టపరచ విలువేని శాసన పూర్వకంగా స్థాపితములైన అసంఖ్యాకములైన స్వేచ్ఛల స్థానే ఒకేఒక అంతఃకరణరహితమైన స్వేచ్ఛను - స్వేచ్ఛా వ్యాపారాన్ని నెలకొల్పింది. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే మత, రాజకీయ భ్రమలనే ముసుగుతో కప్పిన దోపిడి స్థానే నగ్నమైన, సిగ్గుశరాలు లేని, ప్రత్యక్షమైన, అమానుషమైన దోపిడిని ప్రత్యామ్నాయంగా వుంచింది.

ఇంతవరకు గౌరవనీయంగానూ భక్తి పూర్వకమైన భయంతోనూ పరిగణించిన ప్రతి వృత్తి పరివేషమునూ యీ బూర్జువావర్గం వీకిపారేసింది. వైద్యుడినీ, న్యాయవాదినీ, మతగురువునీ, కవిని, శాస్త్రవేత్తనీ డబ్బుతీసుకొని తనకి ఊడిగంచేసే కిరాయి కూలీలుగా మార్చివేసింది.

బూర్జువావర్గం కుటుంబంనుండి దాని రాగబంధురమైన ముసుగును చింపిపార వేసి, కుటుంబ సంబంధాన్ని కేవలం డబ్బుతో కూడిన సంబంధంకిందకి దిగజూర్చేసింది.

అభివృద్ధి నిరోధకులు అధికంగా ప్రశంసించిన మధ్య యుగాలనాటి పశుబల ప్రదర్శనం, విపరీతంగా బద్దకం బలనిపాయిన సోమరితనంతో ఎలా పూర్తిచెందిందో బూర్జువా వర్గం బయటపెట్టింది. ఈ వర్గం మానవుని కార్యశీలత ఏలాంటి పనులను సాధించగలదో మొట్టమొదటి సారిగా తెలియచేసింది. ఈజిప్టు పీరమిడ్లు, రోమన్ కాలవలు, గాథీక్ దేవాలయాలూ వీటన్నిటినీ ఎంతో అధిగమించిపోయిన అద్భుతాలను సాధించింది; పూర్వకాలంలోని జాతుల బహుజన ప్రస్తానాలనూ మత యుద్ధాలనూ మరపించే మహా యాత్రలను నడిపించింది.

బూర్జువావర్గం నిత్యం ఉత్పత్తి సాధనాలలోనూ, తద్వారా ఉత్పత్తి సంబంధాలలోనూ, వీటిలోపాటు మొత్తం సామాజిక సంబంధాలలోనూ విప్లవకరమైన మార్పులు తేనిదే జీవించలేదు. ఇందుకు భిన్నంగా పాత ఉత్పత్తి విధానాలలో ఏవిధమైన మార్పులు లేకుండా వాటిని రక్షించుకోవడమే పూర్వపు పారిశ్రామిక వర్గాల ఉనికికి మొదటి షరత్తై ఉండేది. ఉత్పత్తి విధానాలలో నిరంతరమూ విప్లవం తేవడం, సమస్త సామాజిక స్థితులను ఎడతెగకుండా కలతపెట్టడం, నిత్యమైన అనిశ్చితత్వం, ఆందోళనలు కలిగివుండడమే బూర్జువా శకాన్ని అంతకు ముందుండిన అన్ని శకాలనుండి ప్రత్యేకించుతున్నాయి. గడ్డకట్టుకుని, తుప్పుపట్టిపోయిన సంబంధాలు వాటి పరివారమైన, సనాతనమైన, పూజ్యనీయంగా ఎంచ

బడే దురభిమానాలతోపాటు తుడుచుపెట్టుకు పోతాయి; కొత్తగా ఏర్పడిన సంబంధాలన్నీ గట్టిపడక ముందే పాత పడిపోతాయి, ఘనీభవించిన ప్రతిదీ కరిగి గాలిలో బాష్పమైపోతుంది, పావనమైన ప్రతిదీ అపవిత్రమైపోతుంది, ఇక మానవుడు చివరికి తన వాస్తవిక జీవిత స్థితులనూ తోటి మానవులతో తనకున్న సంబంధాలనూ స్థిర బుద్ధితో ఎదుర్కొనక తప్పింది కాదు.

తాను తయారుచేసే సరుకులకు నిర్విరామంగా విస్తరిల్లే మార్కెట్టుయొక్క అవసరం బూర్జువావర్గాన్ని మొత్తం ప్రపంచం నలుమూలలకూ తరుముతుంది. ప్రతిచోటా గూళ్లు కట్టుకొని, ప్రతిచోటా స్థిరనివాసాలు ఏర్పరచుకొని, ప్రతి దేశంతోనూ సంబంధాలు స్థిరపరచుకొని తీరితేగాని దానికి వీలేదు.

బూర్జువావర్గం ప్రపంచ మార్కెట్టును దోపిడీచేయడం ద్వారా ప్రతి దేశంలోని ఉత్పత్తికీ వినిమయానికీ జాతిభేదరహిత స్వభావాన్నిసగింది. అభివృద్ధి నిరోధకులకు కోపం కలిగేటట్టు పరిశ్రమ స్థిరంగా నెలకొన్న చోట దాని అడుగున వున్న జాతీయ పునాదుల్ని ఇది పెకలించి వేసింది: పూర్వం స్థాపించబడిన జాతీయ పరిశ్రమలన్నీ నాశనం కావించబడ్డాయి, లేదా ప్రతిరోజూ నాశనం కాబడుతూనే వున్నాయి. వాటి స్థానాన్ని కొత్త పరిశ్రమలు ఆక్రమిస్తున్నాయి; ఈ పరిశ్రమలు దేశీయమైన ముడి పదార్థాలతో సరుకులను ఉత్పత్తి చేయడం యిక మానివేసి, ఎక్కడో మారుమూలల్లో వున్న ప్రదేశాలనుండి ముడి పదార్థాలను తెప్పించుకొని వస్తువులను ఉత్పత్తి చేయడంవల్ల వీటి ప్రవేశం నాగరిక జాతులన్నిటికీ జీవన్మరణ సమస్యగా ఏర్పడింది; ఈ పరిశ్రమలు ఉత్పత్తి చేసే సరుకులను స్వదేశంలోనే కాకుండా ప్రపంచం నాలుగు మూలలందూ వినియోగనూతున్నాయి. స్వదేశంలో ఉత్పత్తి అవుతోన్న సరుకులతోనే సంతృప్తి చెందే పాత అవసరాల స్థానే దూరదేశాలలోనూ వివిధ శీతోష్ణ స్థితులలోనూ ఉత్పత్తి అయ్యే సరుకులు అవసరమయ్యే కొత్త అవసరాలు మనకు అగపడుతున్నాయి. పూర్వపు స్థానిక జాతీయ ఏకాంత జీవితం, స్వయం పోషకత్వం స్థానే నాలుగువైపులా అన్యోన్య సంస్కరణ, జాతుల సార్వజనీన పరస్పరాధారమూ ఎదురైపోయింది. బౌతిక ఉత్పత్తి పరిస్థితే వైజ్ఞానిక ఉత్పత్తిలో కూడా ఏర్పడింది. వ్యక్తిగత దేశాలయొక్క వైజ్ఞానికోత్పన్నములు ప్రపంచయొక్క ఉమ్మడి ఆస్తికింద మారిపోతున్నాయి. జాతీయ పక్షపాతం, జాతీయ సంకుచితత్వం అంతకంతకు మరి అసంభవమైపోతున్నాయి, అసంఖ్యాక జాతీయ, స్థానిక సాహిత్యాలనుండి విశ్వసాహిత్యం ఆవిర్భవిస్తోంది.

ఉత్పత్తి సాధనాలన్నీ త్వరితగతిని అభివృద్ధి కావడం ద్వారానూ, అపారమైన సౌకర్యాలను కలిగించుతూన్న రవాణా విధానాలద్వారానూ జాతులన్నిటిని, ఆఖరికి అన్నిటికంటెనూ అత్యంతమైన అనాగరికమైన జాతులను సహితమూ, బూర్జువావర్గం నాగరికతవైపుకు

లాక్కు పోతోంది. ఇది ఉత్పత్తి చేసే సరకుల చౌక ధరలు చైనా గోడలన్నిటినీ నేలకూల్చ గలిగే భారమైన ఫిరంగుల వంటివి, వీటిని ఉపయోగించే పరదేశీయులయెడల అనాగరికులకు ఉండే విపరీతమైన మొండి ద్వేషాన్ని కూడా దాసోహమనేటట్టు చేస్తాయి. బూర్జువావిధాన ఉత్పత్తిని అనుసరించని యెడల జాతి అంతరించిపోవడమనే శిక్ష తమకు తప్పదనే భయాన్ని కలిగించి యితర జాతులన్నీ బూర్జువా ఉత్పత్తి విధానాన్నే తప్పనిసరిగా అనుసరించేట్టు ఇది బలవంతపెడుతుంది. జాతులన్నీ కూడా తమ మధ్య నాగరికతను ప్రవేశపెట్టేట్టు, అంటే స్వయంగా బూర్జువాలూగా తయారయ్యేట్టు బలవంతపెడుతుంది. ఒక్క మాటలో చెప్పి అంటే తన ప్రతిబింబాన్ని పోలిన ప్రపంచాన్నే అది సృష్టిస్తుంది.

పట్టణాల పాలనకింద పల్లెలు వుండేట్టు చేసింది బూర్జువావర్గం. బ్రహ్మాండమైన పట్టణాలని సృష్టించింది, గ్రామీణ జనాభాలో సరిపోల్చిచూస్తే పట్టణ జనాభాను ఎంతో అధికంగా వృద్ధిచేసింది, కాగా ఈవిధంగా జనాభాలోని గణనీయమైన భాగాన్ని గ్రామీణ జీవితంయొక్క మూఢత్వంనుండి కాపాడింది. పల్లెలు పట్టణాలపై ఏవిధంగా ఆధారపడేట్టు చేసిందో ఆవిధంగానే అనాగరిక, అర్ధ-అనాగరిక దేశాలను నాగరిక దేశాలపైనా, కర్షక జాతులను బూర్జువా జాతులపైనా, ప్రాచ్యం పశ్చిమంపైనా ఆధారపడేట్టు చేసింది.

అంతకంతకు మరింతగా జనాభా, ఉత్పత్తి సాధనాలూ, ఆస్తీ చెల్లా చెదరుగా వుండే స్థితిని బూర్జువా వర్గం తొలగించివేస్తూంది. జనాభాను ఒక దగ్గరికి చేర్చింది; ఉత్పత్తి సాధనాలను సాంద్రీకృతమొనర్చింది; ఆస్తినీ కొద్దిమంది చేతుల్లో కేంద్రీకరించింది. దీని ఆవశ్యకమైన ఫలితం ఏమిటంటే రాజకీయ కేంద్రీకరణ ఏర్పడడమే. వేర్వేరు ప్రయోజనాలు, చట్టాలు, ప్రభుత్వాలూ పన్నుల విధానాలూగల స్వతంత్ర రాష్ట్రాలు, లేదా పరస్పరంగా అంత గట్టి సంబంధాలులేని రాష్ట్రాలు ఒకే ప్రభుత్వం, ఒకే శాసనసృష్టి, ఒకే జాతీయ వర్గప్రయోజనం, ఒకే సరిహద్దు, ఒకే సుంకాల పద్ధతి కలిగిన ఒకే జాతిగా కలగావులంగా కలిపివేయబడ్డాయి.

ఇంకా నూరేళ్లైనా పూర్తిగానిండని తన పరిపాలనలోనే బూర్జువావర్గం అంతకు పూర్వ ముండిన తరాలన్నీ కలసి సృష్టించిన ఉత్పత్తి శక్తులకంటే ఎంతో బృహత్తరమైన, ఎంతో బ్రహ్మాండమైన ఉత్పత్తి శక్తులను సృష్టించింది. మానవునికి ప్రకృతి శక్తులు బానిసకావడం, యంత్రాలనూ, రసాయనిక శాస్త్రాన్నీ పరిశ్రమలకూ వ్యవసాయానికి వినియుక్తం చేయడం, నౌకాయానం, ఆవిరి శక్తి రైళ్లు, విద్యుత్ తంతివార్తలు, మొత్తం భూఖండాలలోని అడవులను నరకీ భూమిని సాగుకిందకు తేవడం, నౌకాయానానికై నదులకు కాల్వలు తవ్వడం, నేల ఈనినట్టుగా జనాభాలకు జనాభాలనే మంత్రించి సృష్టించ

చడం - యిలాంటి ఉత్పత్తి శక్తులు సామాజిక శ్రమ ఒడిలో కునుకు తీస్తున్నాయని ఏ గత శతాబ్ది అయినా సరే ఏ మాత్రం లీలగానైనా ముందుగా అనుకోగలిగిందా?

దీనినిబట్టి మనకు ఏం తెలుస్తుందంటే, ఏ ఉత్పత్తి, మారకపు సాధనాల పునాదులపై బూర్జువావర్గం తనను తాను నిర్మించుకుందో ఆ సాధనాలు ఫ్యూడల్ సమాజంలోనే ఉద్భవించబడ్డాయి. ఈ ఉత్పత్తి, మారకపు సాధనాల అభివృద్ధిలోని ఒకానొక నిర్దిష్ట దశలో, ఏ పరిస్థితుల కిందైతే ఫ్యూడల్ సమాజం వస్తూఉత్పత్తి చేసి మార్పిడి సాగించిందో ఆ పరిస్థితులు, ఫ్యూడల్ వ్యవసాయ కార్కానా పరిశ్రమ, ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే ఫ్యూడల్ ఆస్తి సంబంధాలకు, అప్పటికే అభివృద్ధి చెందిన ఉత్పాదక శక్తులతో ఇకమీదట యేమాత్రమూ పొత్తుపానగిందికాదు. అవన్నీ సంకెళ్లగా తయారయ్యాయి. ఈ సంకెళ్లను బద్దలు కొట్టవలసి వచ్చింది, వాటిని బద్దలుకొట్టడమూ జరిగింది.

వాటి స్థానంలో స్వేచ్ఛాయుతమైన పోటీ, దానికి అనుగుణమైన సామాజిక, రాజకీయ రాజ్యాంగనిర్మాణమూ, బూర్జువావర్గంయొక్క ఆర్థిక రాజకీయ పరిపాలనా అనుగుణముగా కలిగి అడుగుపెట్టింది.

ఇలాంటి చలనమే యీనాడు అచ్చు మనకళ్ల ముందే జరుగుతోంది. తన సొంత ఉత్పత్తి, సొంత మార్పిడి, సొంత ఆస్తి సంబంధాలు కలిగిన ఆధునిక బూర్జువా సమాజం, అలాంటి బ్రహ్మాండమైన ఉత్పత్తి, మారకపు సాధనాలను తన మంత్రబలంచే సృష్టించినట్టి మహాజం, అధోలోక శక్తులను తన మంత్రోచ్ఛాటనతో పైకి రప్పించి తానిక ఆదువు లోకి తేలేకపోయినట్టి ఐంద్రజాలకునివలె ఉంది. అనేక దశాబ్దాలుగా జరిగిపోయిన పరిశ్రమ, వాణిజ్యాల చరిత్ర ఆధునిక ఉత్పత్తి పరిస్థితులకు ప్రతికూలంగానూ, బూర్జువావర్గం యొక్క, దాని పరిపాలనయొక్క అస్థిత్వానికి అవసర పరిస్థితులైనట్టి ఆస్తి సంబంధాలకు ప్రతికూలంగానూ జరిగిన ఆధునిక ఉత్పాదక శక్తుల విప్లవ చరిత్రే తప్ప మరొకటేమీ కాదు. కొంతకాలానికోసారి విడవకుండా వస్తూ, వచ్చిన ప్రతిసారీ మొత్తం బూర్జువావర్గం అస్తిత్వానికే మరింత భీతావహంగా ప్రమాదం కలిగిస్తూన్నట్టి వాణిజ్య సంక్షోభాలను పేర్కొంటేనేవారు. ఈ సంక్షోభాలలో అప్పటికే తయారై వున్న వస్తువులలోని అధిక భాగమే కాకుండా అంతకు పూర్వం సృష్టి అయిన ఉత్పాదక శక్తులలోని అధిక భాగం కూడా కొంతకాలానికోక సారి నాశనం చేయబడుతూంటుంది. ఈ సంక్షోభాలలో అంతకు పూర్వపు యూగాలలో అసంగతంగా అగుపించివుండిన మహామారి - అధికోత్పత్తి అనే మహామారి ఆకస్మికంగా పుట్టుకొస్తుంది. ఈ సంక్షోభాలు కలిగినప్పుడల్లా తాను క్షణమాత్రపుకాలం అనాగరిక దశలోకి అకస్మాత్తుగా వెనక్కినెట్టి వేయబడినట్టు సమాజానికే అనిపిస్తుంది; ఖామంగానీ,

సర్వవిశాసకరమైన ప్రపంచవ్యాప్త యుద్ధంగానీ వచ్చి, జీవితావసరమైన ప్రతి వస్తువు సరఫరాను చేదించివేసినట్లుగుపిస్తుంది; పరిశ్రమా, వాణిజ్యమూ నాశనమైపోయినట్లుగుపిస్తుంది; కాగా కారణం? కారణం, నాగరికత విపరీతంగా పెరిగిపోవడమే, జీవనోపాధిసాధనాలు అపరిమితంగా ఉండడమే, పరిశ్రమ మరీ ఎక్కువగా ఉండడమే, వాణిజ్యం మరీ అధికంగా అభివృద్ధి కావడమే. సమాజం అదీనంలో వున్న ఉత్పాదక శక్తులు బూర్జువా ఆస్తి పరిస్థితులను యిక పెంపొందచేసే స్థితిలో లేవు; అందుకు వ్యతిరేకంగా, వాటిని బంధించుతూన్న పరిస్థితులకంటే ఆ ఉత్పాదక శక్తులే మరీ శక్తివంతంగా తయారై, అవి యీ బంధనాలను తెంచుకున్న వెనువెంటనే మొత్తం బూర్జువా సమాజంలో ఆరాచకాన్ని ప్రవేశపెట్టి, బూర్జువా ఆస్తి ఉనికికే ముప్పుతెస్తాయి. బూర్జువా సమాజం పరిస్థితులు ఎంత యిరుకుగా ఉన్నాయంటే ఆ సమాజం సృష్టించిన సంపదంతా వాటిలో యిమడ వీలులేకుండా ఉంది. బూర్జువావర్గం యీ సంక్షోభాలనుండి వీవిధంగా బయట పడుతుంది? ఇటు ఉత్పాదక శక్తులలో కొంతరాశిని బలవంతాన నాశనం చేయిస్తుంది. అటు కొత్త మార్కెట్లను జయించి, పాతవాటిని మరింత తుణ్ణంగా దోపిడీ చేస్తుంది. దీనర్థం ఏమిటంటే మరీ విస్తృతమూ, మరీ విశాసకరమూ అయిన సంక్షోభాలు సంభవించడానికే మార్గాన్ని సుగమం చేసి, సంక్షోభాన్ని నిరోధించే మార్గాలను తగ్గించివేస్తుంది.

బూర్జువావర్గం ఏ ఆయుధాలతో ప్యూడలిజంను నేలకూల్చిందో ఆ ఆయుధాలే యిప్పుడు బూర్జువావర్గానికి ఎదురుతిరిగాయి.

కాని బూర్జువావర్గం తనచావు తెచ్చుకొనే ఆయుధాలను తానే తయారుచేయడమే కాకుండా, ఆ ఆయుధాలను ఉపయోగించే మనుషులను, — ఆధునిక కార్మిక వర్గాన్ని — శ్రామికులని పుట్టించింది.

బూర్జువావర్గం, అంటే పెట్టుబడి, ఏ నిష్పత్తిలో అభివృద్ధి చెందుతుందో అదే నిష్పత్తిలో శ్రామికవర్గం అనగా ఆధునిక కార్మిక వర్గం అభివృద్ధి చెందింది. పని దొరికినంత కాలం మాత్రమే జీవించేటట్టి, వారి శ్రమ పెట్టుబడిని వృద్ధిచేయునంత కాలం వరకు మాత్రమే వారికి పనిదొరికేటట్టి, తమకు తాము వేరువేరుగా, వాణిజ్యంలోని ప్రతి యితర వస్తువువలె అమ్ముడు పోయే వర్తకపు సరకులాంటి వారే యీ శ్రామికులు; కాబట్టి యీ శ్రామికులు పోటీలోని మార్పులన్నిటికీ, మార్కెట్టులోని హెచ్చుతగ్గులన్నిటికీ గురికావలసినవారవుతున్నారు.

యంత్రాలను విస్తారంగా ఉపయోగించడం వల్లనూ, శ్రమ విభజనవల్లనూ శ్రామికులు చేసే పనిలో వ్యక్తిత్వపు స్వభావమంతా అంతరించిపోయింది; తత్ఫలితంగా పనివానికి

తన పనియెడల వుండే మోజంతా నశించిపోయింది. అతడు యంత్రయొక్క అనుబంధంగా మాత్రమే తయారై, అత్యంత సరళమైనట్టి, అతివిసుగు పుట్టించే, అత్యంత సుశుభ్రంగా అలవరచుకోగలిగిన నేర్పును మాత్రమే అతడు చూపవలసివస్తూంది. కాబట్టి పనివాని ఉత్పత్తి ఖర్చు, తనను తాను పోషించుకొనేందుకై తనకు అవసరమయే జీవనోపాధి సాధనాలకూ, తన వంశాన్ని వృద్ధి చేసుకునేందుకూ వలసిన ఖర్చుకే దాదాపు పూర్తిగా కుదించి వుంటుంది. కాని సరకు ఖరీదు దాని ఉత్పత్తి ఖర్చుకు సమానం. కాబట్టి శ్రమ ఖరీదు కూడా పనివాని ఉత్పత్తి ఖర్చుకు సమానం. కాబట్టి పనిమీద అసహ్యత ఎంత ఎక్కువైతే కూలి కూడా అదే నిష్పత్తిలో అంత తగ్గిపోతుంది. ఇంతే కాదు సైపెచ్చు యంత్రాల ఉపయోగం, పని విభజన ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే పనిగంటలను పొడిగించడంవల్లనైతేనేమి, నియమిత కాలంలో గుంజే పనిని ఎక్కువ చేయడంవల్లనైతేనేమి, లేదా యంత్రాల వేగాన్ని హెచ్చించడం, వగైరాలవల్లనైతేనేమి కార్మికుని శ్రమభారం కూడా అదేనిష్పత్తిలో ఎక్కువైపోతుంది.

ఆధునిక పరిశ్రమ పితృస్వామిక యజమాని చిన్న కార్ఖానాని పారిశ్రామిక పెట్టు బడిదారుని బ్రహ్మాండమైన ఫ్యాక్టరీగా మార్చివేసింది. ఫ్యాక్టరీలలో కుప్పతిప్పలుగా క్రుక్కబడిన కార్మికులను సైనికులలాగున నిర్మాణయుతంగా సంఘటిత పరుపబడుతున్నారు. పారిశ్రామిక సైన్యంలోని సామాన్య సైనికులైన వీరు పరిపూర్ణాను భవంగల సార్వేంట్ల ఆఫీసర్లయొక్క పరిణతిచెందిన ఆచార్యాధిపత్య స్వాధీనంలో ఉంచబడుతున్నారు. వీరు బూర్జువా వర్గానికే కాకుండా బూర్జువా రాజ్యాంగయంత్రానికే బానిసలు, అంతేకాకుండా వీరు ప్రతి రోజూ, ప్రతిగంటా యంత్రంవల్లనూ, తమపైన అజమాయిషీ చేసే మేస్త్రీ వల్లనూ అందరి కంటే ఎక్కువగా అసలు వ్యక్తిగత బూర్జువా ఫ్యాక్టరీ యజమానివల్లనూ బానిసలుగా చేయబడ్డారు. లాభమే తన జీవితాశయ లక్ష్యమని ఈ నిరంకుశత్వం ఎంత బహిరంగంగా ప్రకటించుకుంటూంటే అది అంత నీచమైందిగానూ అంత అసహ్యమైందిగానూ, అంత దుఃఖభాజనంగానూ పరిణమించుతుంది.

శరీర శ్రమలో నిపుణత్వం, బలం ఎంత తక్కువగా అవసరమౌతే, వేరేమాటల్లో చెప్పాలంటే, ఆధునిక పరిశ్రమలు ఎంత ఎక్కువగా వృద్ధిచెందితే మగకార్మికుల శ్రమస్థానాన్ని స్త్రీకార్మికుల శ్రమ అంత ఎక్కువగా ఆక్రమించుకుంటుంది. వయసు, ఆడమగ తేడాలకుండే విశిష్ట సామాజిక విలువ కార్మిక వర్గానికి ఇకమీద రద్దు అయిపోతుంది. వాళ్లంతా కూడా వయసునుబట్టి స్త్రీ పురుష భేదాన్నిబట్టి ఉపయోగంలో హెచ్చు విలువ తక్కువ విలువ గలిగిన శ్రమ పరికరాలే.

స్వాక్షరీ యజమానిచే కార్మికుని దోపిడీ ఏ రోజుకారోజు పూర్తి అయిపోయి కార్మికునికి నగదురూపేణా కూలీ ముట్టుతుందో ఆ వెనువెంటనే బూర్జువావర్గంలో ఇతర భాగాలైన ఇంటి యజమాని, దుకాణదారు, తాకట్టు బాకీదారుడూ మొదలైన యితరులు ఆ కార్మికుని ఎదుర్కొంటారు.

మధ్యతరగతిలోని కిందిశ్రేణివారు - అంటే చిన్న వ్యాపారస్థులు, దుకాణదారులు, సాధారణంగా వ్యాపారం చాలించుకొని యింటవద్ద కూర్చున్నవారు, చేతిపనివాళ్లు, రైతులు - వీళ్లంతా కూడా పరిశ్రమను నడిపించేటంతటి స్థాయిలో కొనసాగించడానికి వారివద్ద వున్న కొద్దిపాటి పెట్టుబడి చాలక బడాపెట్టుబడిదారులతో పోటీలో నిలువలేక కొట్టుకొని పోవడమనే పాక్షిక కారణంగానూ, కొత్త వుత్పత్తి విధానాలవల్ల తమ ప్రత్యేకమైన నిపుణత్వం చిల్లగవ్వకి కూడా కొరకాకుండా పోవడమనే పాక్షిక కారణంగానూ, క్రమక్రమేణా శ్రామిక వర్గంలోకి దిగజారిపోతున్నారు. ఈవిధంగా జనాభాలోని అన్ని వర్గాలనుండి ప్రజలు శ్రామిక వర్గంలోకి కొత్తగా చేరుతారు.

శ్రామిక వర్గం అనేక దశలుగా అభివృద్ధి చెందుతుంది. పుట్టుకతోనే అది బూర్జువా వర్గంతో పోరాటం మొదలు పెడుతుంది. మొట్టమొదట యీ పోరాటం కార్మికులచే వ్యక్తిగతంగా సాగుతుంది, తర్వాత స్వాక్షరీలోని పనివారందరిచేతా ఆతర్వాత ఒకే వృత్తిలో, ఒకే ప్రదేశంలో పనిచేసేవారిచే తమను ప్రత్యక్షంగా దోపిడీ చేసే వ్యక్తిగత బూర్జువాకు ప్రతికూలంగానూ సాగుతుంది. వారు బూర్జువావర్గంయొక్క ఉత్పత్తి పరిస్థితులకు వ్యతిరేకంగా కాకుండా ఉత్పత్తి పరికరాలకే ప్రతికూలంగా తమ దాడులను సాగిస్తారు; తమ శ్రమతో పోటీ చేసే విదేశాలనుండి దిగుమతి చేయబడిన సరకులను నాశనం చేస్తారు, యంత్రాలను ముక్కలు ముక్కలుగా ధ్వంసం చేస్తారు, స్వాక్షరీలను తగల పెట్టేస్తారు, అదృశ్యమైపోయిన మధ్యయుగాలనాటి పనివాని హోదాను బలప్రయోగంవల్ల పునఃస్థాపించడానికి యత్నిస్తారు.

ఈ దశలో కార్మికులు మొత్తం దేశం అంతటా చెల్లా చెదరై యింకా పరస్పర సంబంధంలేని రాజీవలె ఏర్పడి తమలో తమకున్న పరస్పర పోటీ కారణంగా విడిపోయివుంటారు. వారు ఒకవేళ ఎక్కడైనా ఎక్కువ రుణమైన జట్టుగా ఏర్పడేందుకై ఒక్కమైనట్లైతే ఆ ఒక్కత ఇంకా వారి సొంత క్రియాశీలత ఫలితంగా సిద్ధించింది కాక, తన రాజకీయ ఆశయసిద్ధి కోసమని మొత్తం శ్రామికవర్గాన్ని చలనంలో ఉంచక విధిలేకపోయినట్టి, కాగా కొంత కాలం వరకు ఆవిధంగానే చేయగలిగేట్టి బూర్జువావర్గంయొక్క ఒక్కతవల్లనే కేవలం సాధ్య పడింది. కాబట్టి ఈ దశలో శ్రామికులు తమ శత్రువులతో పోరాడక శత్రువులకు శత్రువులైన,

నిరంకుశ రాచరికంయొక్క అవశేషాలతోనూ భూస్వాములతోనూ, పారిశ్రామికేతర బూర్జు వాలతోనూ, పెట్టిబూర్జువాలతోనూ పోరాడుతారు. ఆవిధంగా మొత్తం చారిత్రక చలనం అంతా బూర్జువావర్గం చేతుల్లో సాంద్రీకృతమౌతుంది. ఆవిధంగా పొందిన ప్రతి విజయమూ బూర్జువా వర్గ విజయమే అవుతుంది.

కాని పరిశ్రమ అభివృద్ధితోపాటే శ్రామిక వర్గం సంఖ్యలో పెరగడమేకాకుండా అధిక రాసులలో సాంద్రీకృతమౌతుంది, దాని బలం పెరుగుతుంది, తన బలాన్ని తానే అధికంగా గుర్తించుకుంటుంది. శ్రమలోని వ్యత్యాసాలన్నిటినీ యంత్రం ఏ నిష్పత్తిలో తుడిచి పెట్టేస్తుందో, అదే నిష్పత్తిలో శ్రామిక వర్గపు శ్రేణులలోని వివిధ ప్రయోజనాలూ జీవిత పరిస్థితులూ అంతకంతకు సమానస్థాయిని అందుకునేటట్టు చేయబడతాయి, కాగా దాదాపు ప్రతి చోటా కూడా మజూరీల ఒకే నీవస్థాయికి దింపివేయబడతాయి. బూర్జువావర్గ సభ్యుల మధ్య రోజురోజూ పెరిగిపోతున్న పోటీలు, తత్ఫలితంగా ఏర్పడ్డ వాణిజ్య సంక్షోభాలూ కార్మికుల మజూరీలను ఎక్కడా మరింతగా నిలకడలేకుండా చేసివేస్తాయి. యంత్రాభివృద్ధి నిరంతరాయంగా సాగుతూ వుండడం వల్లనూ, అది ఎంతో వేగంతో పెంపొందుతూండడంవల్లనూ కార్మికుల బ్రతుకు తెరువు అంతకంతకు అనిశ్చయమైపోతుంది; వ్యక్తిగత కార్మికులకూ వ్యక్తిగత బూర్జువాలకూ మధ్య జరిగే సంఘటనలు యీ రెండు వర్గాల మధ్య జరిగే సంఘటనలుగా మారుతాయి. అటుపైన కార్మికులు బూర్జువాలకు ప్రతికూలంగా సంఘాలు (ట్రేడ్ యూనియన్లు) ఏర్పరచుకుంటారు; తమ కూలిరేట్లను నిలబెట్టుకోవడానికి కలుస్తారు; అప్పుడప్పుడు జరిగే ఇలాంటి తిరిగుబాట్లకై ముందుగానే ఏర్పాట్లు చేసుకొనేందుకు శాశ్వత సంఘాలను స్థాపించుకుంటారు. ఈ పోరాటం అక్కడక్కడా దోమీలుగా పరిణమిస్తుంది.

అప్పుడప్పుడు కార్మికులు విజయాన్ని చేపట్టుతారు, కాని అది తాత్కాలికమే. వారి యుద్ధాల యధార్థఫలం తక్షణఫలితంలో కాకుండా, నిత్యం విస్తరించే కార్మికుల ఐక్యతలో వుంటుంది. ఆధునిక పరిశ్రమచే సృష్టించబడి అభివృద్ధి చెందినట్టి, భిన్నభిన్న ప్రదేశాలలోని కార్మికులమధ్య ఒకరితో ఒకరికి సంబంధం కల్గించేటట్టి రాకపోకల మార్గాలు యీ ఐక్యతకు తోడ్పడతాయి. ఇలాంటి సంబంధమే అన్నీ ఒకే స్వభావం కలిగిన అనేక స్థానిక పోరాటాలను వర్గాలమధ్య ఒకే జాతీయ వర్గపోరాటంగా కేంద్రీకృతమొనర్చేందుకు సరిగ్గా ఇదొక్కటే అవసరమైంది. ఇతే ప్రతి వర్గపోరాటమూ ఒక రాజకీయ పోరాటమే. కాగా మధ్యయుగాలలోని రాజమార్గాలు అధ్యాత్మ స్థితిలో ఉండడంవల్ల ఆ రోజుల్లోని నగర షారులు సాధించడానికి శతాబ్దాలు పట్టివుండేటట్టి ఐక్యతను రైల్వేల ధర్మమా అంటూ, ఆధునిక శ్రామికులు కొద్ది సంవత్సరాలలోనే సాధించగలుగుతున్నారు.

శ్రామికులు ఒక వర్గంగా యిలా సంఘటితమవడం, తత్ఫలితంగా వారు ఒక రాజకీయ పార్టీగా ఏర్పడడం వారిలో వారికే పోటీవల్ల వారి ఐక్యత తిరిగి తల్లకిందులౌతూనే వుంటుంది. ఐనా ఆ ఐక్యత మళ్ళీ, ఇదివరకటికంటే ఎక్కువ బలంగానూ, ఎక్కువ దృఢంగానూ శక్తివంతంగానూ పైకిలేస్తుంది. బూర్జువావర్గంలోనే ఉన్న చీలికలను ఉపయోగించు కుని కార్మికుల ప్రత్యేక హక్కులను శాసన పూర్వకంగా గుర్తించేట్టు ఇది నిర్బంధించు తుంది. ఇంగ్లండులో ఈవిధంగానే పదిగంటలచట్టం జయంపొందింది.

మొత్తంమీద పాతసమాజంయొక్క వర్గాలమధ్య జరిగే సంఘట్టనలు శ్రామిక వర్గంయొక్క అభివృద్ధి గమనానికి అనేక విధాలుగా తోడ్పడతాయి. నిరంతరయుద్ధంలో తాను చిక్కుకొని వున్నట్టు బూర్జువావర్గం తెలుసుకుంటుంది: మొట్టమొదట ప్రభువర్గంతోనూ; ఆతర్వాత పరిశ్రమ ప్రగతికి ప్రతికూలంగా వుండేటట్టి తనవర్గంలోనే వున్న కొన్ని భాగాలతోనూ; నిత్యం విదేశాలలోని బూర్జువావర్గంతోనూ. బూర్జువావర్గం యీ యుద్ధాలన్నిటియందూ శ్రామిక వర్గ సహాయాన్ని అర్థించేటట్టు నిర్బంధింపబడి, ఈవిధంగా దానిని రాజకీయరంగంలోకి లాగుతుంది. కాబట్టి అసలు బూర్జువావర్గమే శ్రామిక వర్గానికి అది అభ్యసించిన రాజకీయ సాధారణ విద్య అంశాలను స్వయంగా అందిస్తుంది; వేరే మాటల్లో చెప్పాలంటే, బూర్జువా వర్గం తనతో పోరాడేందుకు వలసిన ఆయుధాలను శ్రామిక వర్గానికి స్వయంగా అమర్చిపెడుతుంది.

అంతే కాకుండా, మనం యిదివరకే గమనించినట్టు, పాలక వర్గాలలోని పూర్తి భాగాలే కొన్ని పరిశ్రమల పురోగమనంవల్ల శ్రామిక వర్గంలోకి అవక్షిప్తమవడమో, లేదా అధమ పక్షం వాటి అస్తిత్వ పరిస్థితులకు ప్రమాదమైనా ఏర్పడడమో జరుగుతుంది. ఇవి కూడా శ్రామిక వర్గానికి నూతన జ్ఞానాన్నీ అభ్యుదయకరమైన అంశాలనూ అందిస్తాయి.

చిట్టచివరికి వర్గపోరాటం అటో యిటో కచ్చితంగా తేలిపోయే గడియ సమీపించినప్పుడు పాలకవర్గంలో, అంతేకాదు వాస్తవానికి పాత సమాజం అంతటియొక్క పరిధి అంతటిలోనూ సాగుతూ వున్న విచిత్ర విధానం ఎలాంటి తీవ్రమైన, సుస్పష్టమైన స్వభావాన్ని దాల్చుతుం దంటే, పాలకవర్గంలోని ఒక చిన్న భాగం ఆ వర్గంనుండి అన్ని బంధానలను తెంచుకొని చీలిపోయి విప్లవ వర్గంతో, భవిష్యత్తును చేపట్టిన వర్గంతో చేతులు కలుపుతుంది. కాబట్టి పూర్వకాలంలో ప్రభువర్గంలోని ఒక భాగం బూర్జువావర్గం వైపుకు ఏవిధంగా వెళ్ళిందో అదేవిధంగా యిప్పుడు బూర్జువావర్గంలోని ఒక భాగం అందులోనూ ప్రత్యేకించి సిద్ధాంతరీత్యా చరిత్రగమనాన్ని మొత్తంగా అవగాహన చేసుకొనే స్థాయిని అందుకోగలిగినట్టుగా కృషిచేసినట్టి కొంతమంది బూర్జువా సిద్ధాంతకర్తలలో ఒక భాగం శ్రామిక వర్గంవైపుకు వెళ్తుంది.

ఈనాడు బూర్జువావర్గాన్ని ముఖాముఖీ ఎదిరించి నిలబడే వర్గాలన్నిటిలోనూ ఒక్క శ్రామిక వర్గం మాత్రమే అసలైన విప్లవ వర్గం. ఇతర వర్గాలు ఆధునిక పరిశ్రమ సమక్షంలో క్షీణించిపోయి చిట్టచివరికి అదృశ్యమైపోతాయి; దానియొక్క ప్రత్యేకమైనట్టి ముఖ్యమైనట్టి ఉత్పన్నము శ్రామిక వర్గమే.

మధ్యతరగతిలోని క్రిందిశ్రేణులు, చిన్న కార్కానా ఉత్పత్తిదారుడు, దుకాణదారుడు, చేతిపనివాడు, రైతు, ఈ శ్రేణులన్నీ మధ్యతరగతిలో చిన్న భాగాలుగా తమ అస్తిత్వం అంతరించిపోకుండా కాపాడుకొనేందుకు బూర్జువావర్గంతో పోరాడుతాయి. కాబట్టి ఇవి విప్లవాత్మకములుకావు, సనాతనాభిమానులు. అంతేకాదు అభివృద్ధి నిరోధకములు కూడానూ ఎందువల్లనంటే అవి చరిత్ర రథచక్రాన్ని వెనక్కి తిప్పడానికి ప్రయత్నం చేస్తాయి. ఒక వేళ ఇవి ఎప్పుడైనా యాదృచ్ఛికంగా విప్లవాత్మకములుగా మారాయంటే అదికేవలం మున్నుండు అవి శ్రామిక వర్గంలోకి బదిలీచేయబడే విషయాన్ని దృష్టిలో వుంచుకొనే ఆవిధంగా చేస్తేయన్నమాట. ఈవిధంగా అవి తమ ప్రస్తుత ప్రయోజనాలను కాపాడుకోకుండా భవిష్యత్ ప్రయోజనాలను కాపాడుకుంటాయి. శ్రామిక వర్గయొక్క దృక్పథానికి తాము ఉపయోగపడాలని అవి తమ దృక్పథాన్ని పరిత్యజించుతాయి.

“ప్రమాదకరమైన వర్గం,” సాంఘిక తెట్టువ, పాత సమాజయొక్క అట్టడుగు పారలచే బయటికి విసర్జించబడి నిశ్చేష్టితమై కుళ్ళతూన్న రాశి, శ్రామిక విప్లవంవల్ల అక్కడక్కడా ఉద్యమంలోకి కొట్టుకు రావచ్చు; ఐనప్పటికీ దాని జీవన పరిస్థితులు దానిని అభివృద్ధి నిరోధక తంత్రంయొక్క లంచాలుమేసే పనిముట్టుగా తయారుచేస్తాయి.

శ్రామిక వర్గం స్థితిగతులలో మొత్తంగా పాత సమాజయొక్క స్థితిగతులు అప్పటికే వాస్తవంగా అంతరించిపోయాయి. శ్రామికునికి అస్తి పాస్తులునున్న; బూర్జువా కుటుంబ సంబంధాలకూ, శ్రామికునికీ అతని భార్య బిడ్డలకూ ఉన్న సంబంధానికీ ఎక్కడా సామ్యమే లేదు; ప్రాన్సులో ఉన్నట్టే ఇంగ్లండులోనూ, జర్మనీలో ఉన్నట్టే అమెరికాలోనూ ఉన్నట్టి ఆధునిక పారిశ్రామిక శ్రమ, పెట్టుబడి అధికారంకింద ఉండే ఆధునిక పరాధీనత, ఇది శ్రామికునినుండి జాతీయ స్వభావాన్ని ఎక్కడా జాడలేకుండా వాలించివేసింది. చట్టం, నీతి, మతం యివి అన్నీ కూడా శ్రామికుని దృష్టిలో బూర్జువా ప్రయోజనాలు మాటువేసుకొని పాంచి వున్న కేవలం అన్ని బూర్జువా దురభిమానేలే తప్పమరేమీకావు.

పరిపాలనాధికారాన్ని జయించుకున్నట్టి ఇంతకు పూర్వపు వర్గాలన్నీ అప్పటికే ఆర్జించు కున్న తమ హోదాను బలీయం చేసుకొనేందుకు తమ భుక్తపు నిబంధనలకు మొత్తం సమాజాన్ని వశంచేయడానికి ప్రయత్నం చేశాయి. సూర్యపు తమ పాత భుక్తపు నిధానము

రద్దు కాబడడం ద్వారానే తప్ప, తద్వారా యితకు పూర్వమున్న ప్రతి ఒక్క భుక్తపు విధానమూ రద్దురాకాబడితేనే తప్ప శ్రామికులు సమాజంయొక్క ఉత్పాదక శక్తులకు యజమానులు కాలేరు. భద్రపరచుకోడానికీ, బలీయంచేసుకోడానికీ వారికి తమ దంటూ ఏదీలేదు; ఇంతకుపూర్వం సొంత ఆస్తుల భద్రతలనూ భీమాలనూ నాశనం చేయడమే వారికర్తవ్యం.

ఇదివరలో జరిగిన చారిత్రక ఉద్యమాలన్నీ అల్పసంఖ్యాకవర్గాల ఉద్యమాలే, లేదా అల్పసంఖ్యాకవర్గాల ప్రయోజనాలకొరకై జరిగిన ఉద్యమాలే. శ్రామిక ఉద్యమం ఆత్మచైతన్య వంతమై అధిక సంఖ్యాకవర్గం ప్రయోజనాలకొరకై ఏర్పడిన అత్యధిక సంఖ్యాకవర్గంయొక్క స్వతంత్ర ఉద్యమం. మన ప్రస్తుత సమాజంలో అన్నిటికంటే తక్కువ శ్రేణిలో వున్న శ్రామిక వర్గం తనమీద వున్న సమాజంయొక్క యావత్ ఉపరిస్థిత అధికారయుత శ్రేణులు గాలిలోకి విధ్వంసం కాబడితేనేతప్ప శ్రామిక వర్గం అటూ యిటూ కదలలేకపోతుంది, తనంతట తాను స్వయంగా ఉన్నత స్థితికి రాలేకపోతుంది.

శ్రామిక వర్గం బూర్జువావర్గంతో జరిపే పోరాటం విషయంలో కాకపోయినా రూపంలో నైనా మొట్టమొదట జాతీయ పోరాటంగా ఉంటుంది. ప్రతి దేశంయొక్క శ్రామిక వర్గమూ వాస్తవానికి మొట్టమొదట తన దేశపు బూర్జువావర్గంతో వ్యవహారాలు తేల్చు కొని తీరాలి.

శ్రామిక వర్గం అభివృద్ధియొక్క అత్యంత సర్వసాధారణ దశలను వివరించడంలో ప్రస్తుత సమాజంలో కొద్దో గొప్పో ప్రచ్ఛన్నంగా రగుల్తున్న అంతర్యుద్ధాన్ని, ఎక్కడైతే యీ యుద్ధం బహిరంగ విప్లవంగా ప్రజ్వరిల్లుతుందో ఎక్కడైతే బూర్జువావర్గంయొక్క బలాత్కారయుత పదవీభ్రష్టం శ్రామిక వర్గ పరిపాలనకు పునాదులు నిర్మించుతుందో అంతవరకు విశదపరచాం.

ఇంతవరకు సమాజంయొక్క ప్రతి రూపమూ, మనం యిదివరకే గమనించినట్టు, వీడకులు వీడితులు మధ్యనున్న వైరుధ్యంమీదే ఆధారపడివుంది. కాని ఒక వర్గాన్ని అణచి వేసి వుంచాలంటే ఆ వర్గం కనీసం బానిసగానైనా బ్రతుకు వెళ్లబుచ్చుకొనేట్టి రక్షణ ఏర్పాట్లను ఆ వర్గానికి తప్పక కలుగజేయవలసి వుంటుంది. ఫ్యూడల్ నిరంకుశత్వపు కాడి కింద వుంటూ పెట్టిబూర్జువా ఏవిధంగా ఒక బూర్జువాగా అభివృద్ధి చెందాడో అదేవిధంగా భూదాస్యపు కాలంలో భూదాసుడు కమ్యూన్ లలో స్వయంగా సభ్యత్వం సంపాదించుకొనే స్థితికి స్వయంగా తంటాలుపడి రాగలిగాడు. కాని ఆధునిక శ్రామికుడు అందుకు వ్యతిరేకంగా పరిశ్రమ ప్రగతితోపాటు పైకిరావడం బదులు తన వర్గపు సొంత అస్తిత్వ స్థితుల కంటే

కూడా అధమాధమపు స్థితికి దిగజారి పోతున్నాడు. అతడు గర్భదరిద్రుడై పోతున్నాడు, కాగా, జనాభా కంటేనూ, సంపదలకంటేనూ దారిద్ర్యం ఎక్కువ త్వరితగతినీ అభివృద్ధి చెందుతుంది. కాబట్టి యిక్కడ స్పష్టంగా ఏంతెలుస్తుందంటే సమాజంలో బూర్జువా వర్గం ఇక పాలక వర్గంగా ఉండడానికీ, అన్ని శాసనాలనూ నియంత్రించేటట్టి ఉన్నత శాసనంలాగా సమాజంపై తన జీవిత పద్ధతుల్ని బలవంతంగా రుద్దడానికీ అర్హతను కోల్పో తూంది. తన బానిసను అతని బానిసత్వపు పరిధిలో బ్రతుకు యిచ్చేందుకు వలసిన రక్షణ నిచ్చే సామర్థ్యం బూర్జువావర్గానికి లేకపోవడం కారణంగానూ, బానిసచే అది పోషింపబడ దానికి బదులు అదే బానిసను పోషించవలసివచ్చిన స్థితికి అతడు దిగజారిపోతూన్నప్పటికీ అది అతనిని రక్షించలేక చూస్తూ ఉరుకోవలసిన కారణంగానూ, అది పాలనాధికారాన్ని చేబట్ట దానికి అర్హతను కోల్పోయింది. ఈ బూర్జువావర్గంకింద సమాజం యిక మనజాలదు; వేరేవిధంగా చెప్పాలంటే బూర్జువావర్గం ఉనికికీ సమాజానికీ ఇక పోతుకుదరదు.

బూర్జువావర్గం అస్తిత్వానికీ, అది తన అధికారాన్ని స్థిరంగా ఉంచుకోడానికీ అవసర మైన పరిస్థితే పెట్టుబడి ఏర్పడడమూ, దాని వృద్ధినూ; పెట్టుబడికి అవసరమైన పరి స్థితి కూల్గితమ. కూల్గితమ కార్మికుల మధ్య వుండే పోటీమీద కేవలం ఆధారపడివుంటుంది. బూర్జువావర్గమే అప్రయత్న పూర్వకంగా దోహదం చేస్తూనట్టి పరిశ్రమాభివృద్ధి, పోటీ కారణంగా విడివిడిగా ఉండిపోయిన కార్మికుల అనైక్యత స్థానే సహవాసం కారణంగా విప్లవ కర ఐక్యతను నెలకొల్పుతుంది. కాబట్టి ఆధునిక పరిశ్రమాభివృద్ధి, బూర్జువావర్గం ఏ పునాదులపై ఉత్పత్తిచేసి ఉత్పత్తులను భుక్తం చేసుకుంటూ వుందో ఆ పునాదులనే దాని పాదాలకిందనుండి తొలిగించి వేస్తుంటుంది. అందువల్ల బూర్జువావర్గం తన సమాధికి గోతినీ తవ్వేవారినే అన్నిటికంటే ప్రధానంగా ఉత్పత్తి చేస్తూంది. దాని పతనం, శ్రామికవర్గ విజయం రెండూ సమంగా అనివార్యములే.

II. శ్రామికులు, కమ్యూనిస్టులు

మొత్తంగా శ్రామికులపట్ల కమ్యూనిస్టులు ఏలాంటి సంబంధాన్ని కలిగి వుంటారు? ఇతర కార్మికవర్గపు పార్టీలకు వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టులు వేరే ఒక పార్టీ వారుకారు. మొత్తం శ్రామిక వర్గంయొక్క ప్రయోజనాలు కాకుండా వేరే ప్రత్యేకమైన ప్రయోజనాలు వారికి లేవు.

శ్రామికోద్యమాన్ని నమూనాకట్టి పోతపోసి తయారుచేసేందుకు ఏలాంటి తమ సొంత ఒంటెత్తు పోకడ నూత్రాలనూ వారు నెలకొల్పరు.

ఇతర శ్రామిక వర్గపు పార్టీలతో కమ్యూనిస్టులు యీకింది విషయాలలో మాత్రమే విభేదించుతారు: 1. భిన్నభిన్న దేశాలలోని జాతీయపోరాటాలలో వారు ఏ శ్రామిక వర్గంయొక్క ఎట్టి జాతీయతపైనూ ఆధారపడనట్టి, సామాన్య ప్రయోజనాలను పేర్కొని వాటిని స్పష్టంగా ప్రదర్శించుతారు. 2. కార్మికవర్గం బూర్జువా వర్గంతో జరిపే పోరాటం మన వలసిన వివిధ దశల అభివృద్ధిలోనూ కమ్యూనిస్టులు ఎప్పుడూ కూడా ప్రతిచోటా మొత్తం ఉద్యమంయొక్క ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తారు.

కాబట్టి కమ్యూనిస్టులు ఇటు ఆచరణరీత్యా యితరులను కార్యరంగంలోకి తీసుకు వచ్చే వారుగా వుంటూ ప్రతిదేశంయొక్క కార్మికవర్గపు పార్టీలలోనూ అత్యంత పురోగామి అయినట్టి, దృఢసంకల్పం కలిగినట్టి భాగంగా, ఇతర భాగాలన్నిటిని నిరంతరం ముందుకు తీసుకుపోయేనట్టి భాగంగా ఉంటారు. అటు వారు, సిద్ధాంత రీత్యా, శ్రామికోద్యమంయొక్క పురోగమన పథము, పరిస్థితులు, అంతిమ సాధారణ ఫలితాలను శ్రామిక జనబాహుళ్యంలో అధికభాగంకంటే స్పష్టంగా అవగాహన చేసుకొన గలుగుతున్నారు.

ఇతర శ్రామిక పార్టీలన్నిటి తక్షణ లక్ష్యమేమిటో కమ్యూనిస్టుల తక్షణ లక్ష్యమూ అదే: శ్రామికులందరినీ ఒక వర్గంగా నిర్మాణం చెయ్యడం, బూర్జువావర్గపు ఆధిపత్యాన్ని పడగొట్టడం, శ్రామిక వర్గం రాజకీయ అధికారాన్ని జయించడము.

కమ్యూనిస్టుల సైద్ధాంతిక పర్యవసానాలు ఎవరో ఒక విశ్వసంస్కర్త కాదలచిన వ్యక్తి ఆవిష్కరించిన, లేదా కొత్తగా కనిపెట్టిన భావాలపైగానీ, సూత్రాలపైగానీ ఏవిధం గానూ ఆధారపడి వుండవు.

మన కండ్లముందే నడుస్తూ వున్న ఒక చారిత్రక ఉద్యమంనుండి, అస్తిత్వాన్ని కలిగి వున్న ఒక వర్గపోరాటంనుండి ఉద్భవించే వాస్తవిక సంబంధాలను కేవలం సాధారణమైన మాటలలోనే ఈ సూత్రాలు వ్యక్త పరుస్తాయి. ఇప్పుడుంటూన్న ఆస్తి సంబంధాలను రద్దు చేసే విషయం కమ్యూనిజంయొక్క విశిష్టాంశమేమీకాదు.

గతంలోని ఆస్తి సంబంధాలన్నీ చారిత్రక పరిస్థితులలోని మార్పు ఫలితంగా ఎడ తెగకుండా మార్పుకు లోనవుతూనే వచ్చాయి.

ఉదాహరణకు ఫ్రెంచి విప్లవం ఫ్యూడల్ ఆస్తిని బూర్జువా ఆస్తికి అనుకూలంగా రద్దుపరచింది.

కమ్యూనిజంయొక్క ప్రత్యేకమైన లక్షణం ఏమిటంటే, సాధారణంగా ఆస్తిని రద్దు పరచడం కాదు, కాని బూర్జువా ఆస్తిని రద్దుచేయడమే. ఐతే వర్గవైషమ్యాలపైనా, అల్ప సంఖ్యాకులు అధిక సంఖ్యాకులను దోపిడీ చేసుకోవడంపైనా ఆధారపడిన సరుకులను ఉత్పత్తి చేసే విధానంయొక్క, సరుకులను భుక్తపరచుకునే విధానంయొక్క ఆఖరి సమగ్ర వ్యక్తి కరణమే ఆధునిక బూర్జువా విధానపు సొంత ఆస్తి.

ఈ అర్థంలో కమ్యూనిస్టుల సిద్ధాంతాన్ని క్రోడీకరించి ఒక్క వాక్యంలో యిలా చెప్ప వచ్చు: సొంత ఆస్తి రద్దుచేయడం.

వ్యక్తి స్వేచ్ఛ, క్రియాశీలత, స్వాతంత్ర్యములన్నిటికీ పునాది అని ఇతరులచే చెప్పబడు తూన్నట్టి ఆస్తిని, వ్యక్తియొక్క సొంత శ్రమ ఫలితమైన ఆస్తిని, వ్యక్తిగతంగా సంపాదించుకొనే హక్కును రద్దుపరచే కాంక్ష మనకుందని కమ్యూనిస్టులమైన మనల్ని నిందిస్తున్నారు.

కష్టపడి పనిచేసి, సొంతంగా సంపాదించుకొని, సొంతంగా సంపాదించుకొన్న ఆస్తి! అంటే బూర్జువా ఆస్తి రూపానికి యింకా పూర్వం వుండిన రూపమైనట్టి చిల్లర చేతి పనులు చేసుకొనే వ్యక్తియొక్క, చిన్న తరగతి రైతుయొక్క ఆస్తి అనా మీ అభిప్రాయం? ఆ ఆస్తిని రద్దుచేయవలసిన అవసరమేలేదు; దానిని పరిశ్రమాభివృద్ధి యిదివరకే చాలావరకు నాశనంచేసేసింది. ఇంకా ఇప్పటికీ రోజూ నాశనం చేస్తూనే ఉంది.

లేదా మీరు అభిప్రాయపడేది ఆధునిక బూర్జువా సొంత ఆస్తి గురించా?

ఐతే కూర్మిశ్రమ శ్రామికునికి ఆస్తి నేమైనా సృష్టిస్తుందా? ఏమాత్రం కూడా సృష్టించదు. అది పెట్టుబడిని సృష్టిస్తుంది, అంటే కూర్మిశ్రమను దోచుకొనేటట్టి,

తాజాగా దోపిడీకి గురిచేయడానికై కూల్శ్రమను కొత్తగా పుట్టించుతేనే తప్ప ఇతర షరతుపై అభివృద్ధి చెందనేరనట్టి ఆస్తిని సృష్టిస్తుంది. పెట్టుబడి, కూల్శ్రమ యీరెంటి వైరుధ్యంపైనా ఆధారపడి వుంది ప్రస్తుత రూపంలో వున్న ఆస్తి. ఈ వైరుధ్యం రెండు పక్షాలనూ మనం పరిశీలించుదాం.

పెట్టుబడిదారుడుగా తయారవ్వాలంటే ఉత్పత్తిలో కేవలం వ్యక్తిగత హోదాయే కాకుండా సామాజిక హోదా కలిగి వుండడం అన్నమాట. పెట్టుబడి ఒక సమిష్టి ఉత్పత్తి. సమాజంలో అనేకమంది సభ్యుల సంఘటిత చర్యవల్లనే, అంతే కాదు ఇక చిట్టచివరకి సమాజంలోని వారందరి సంఘటిత కార్యచరణవల్లనే దానిని చలనంలో పెట్టడానికి వీలవుతుంది.

కాబట్టి పెట్టుబడి ఒక వ్యక్తిగత శక్తి కాదు, అది ఒక సామాజిక శక్తి.

అందువల్ల పెట్టుబడి సమిష్టి ఆస్తిగా మారినప్పుడూ, సమాజంలోని సభ్యులందరి ఆస్తిగా మారినప్పుడూ, వ్యక్తిగత ఆస్తి సామాజిక ఆస్తిగా పరివర్తనం చెందదు. మారినదల్లా ఒక్క ఆస్తియొక్క సామాజిక స్వభావం మాత్రమే. తన వర్గ స్వభావాన్ని అది కోల్పోతుంది.

ఇప్పుడు మనం కూల్శ్రమ విషయం తీసుకుందాం.

కూల్శ్రమయొక్క సగటుఖరీదు కనిష్ఠ కూలి. అంటే ఒక శ్రామికుడు శ్రామికునిగా బోలాబోటిగా బ్రతకడానికి మాత్రమే కచ్చితంగా అవసరమైన జీవనోపాధికి వలయు భాగం. కాబట్టి కూల్శ్రామికుడు తన శ్రమవల్ల భుక్తం చేసుకొనేది తన నగ్నజీవితాన్ని పొడిగించుకోడానికి తన నగ్నజీవితంలాంటి సంతానాన్ని వృద్ధిచేసుకోడానికి బోలాబోటిగా సరిపోతుంది. మానవ జీవన షోషణానికి, సంతానాభివృద్ధి కొరకూ సంపాదించుకొనే యీ శ్రమఫలితాలయొక్క వ్యక్తిగతభుక్తాన్ని రద్దుచేయాలని మేం ఎన్నడూ ఉద్దేశించం. ఏ భుక్తివిధానం కింద పెట్టుబడిని వృద్ధి చేయడానికి శ్రామికుడు జీవిస్తున్నాడో, ఆ జీవించడమైనా కేవలం పాలకవర్గం అవసరం ఉన్నంతవరకే అలా జీవిస్తున్నాడో, ఆ భుక్తివిధానంయొక్క రౌర్యాగ్య స్వభావాన్ని మాత్రమే మేం నిర్మూలించదలచుకున్నాం.

బూర్జువా సమాజంలో సజీవశ్రమనేది సంచితమైన శ్రమను వృద్ధిచేసే సాధనం మాత్రమే. కమ్యూనిస్టు సమాజంలో సంచితమైన శ్రమ శ్రామికుని జీవితం విస్తృతమూ భాగ్యవంతమూ చేయడానికి జీవితవిధానాన్ని దోహదంచేయడానికి సాధనంగా ఉంటుంది.

కాబట్టి బూర్జువా సమాజంలో గతం వర్తమానంపై అధికారం చలాయిస్తుంది; కమ్యూనిస్టు సమాజంలో వర్తమానం గతంపై అధికారం, చలాయిస్తుంది. బూర్జువా సమా

జంలో పెట్టుబడి స్వతంత్రమైనదిగానూ, వ్యక్తిత్వ సహితమైనదిగానూ వుండగా బూర్జువా సమాజంలో సజీవ మానవుడు పరాధినుడుగానూ, వ్యక్తిత్వ రహితుడుగానూ వున్నాడు.

కాగా, ఈ పరిస్థితులను రద్దుచేయడం వ్యక్తిత్వాన్నీ స్వేచ్ఛనీ రద్దుచేయడమేనని బూర్జువావర్గం వారు అంటున్నారు! అవును వారనేదీ నిజమే. బూర్జువా వ్యక్తిత్వాన్నీ, బూర్జువా స్వతంత్ర్యాన్నీ బూర్జువా స్వేచ్ఛనీ రద్దుచేయడమే నిస్సంశయమైన లక్ష్యం.

ఈనాటి బూర్జువా ఉత్పత్తి పరిస్థితులలో స్వేచ్ఛ అంటే స్వేచ్ఛాయుత వ్యాపారం, స్వేచ్ఛాయుతమైన క్రయవిక్రయాలు.

కాని క్రయవిక్రయాలు అంతర్జాతీయమైపోయినట్లైతే స్వేచ్ఛాయుతమైన క్రయ విక్రయాలు కూడా అంతర్జాతీయమైపోతాయి. బూర్జువాల చేసే యీ స్వేచ్ఛాయుతమైన క్రయవిక్రయాలను గురించిన ప్రపంచాలకూ, సాధారణంగా స్వేచ్ఛను గురించి పలికే "సాహసోక్తుల"కూ, ఒకవేళ ఏమైనా అర్థం వుంటే మధ్యయుగాలలో అనేక నిబంధనలకు లోనైన క్రయవిక్రయాలతో, అస్వతంత్రులైన వర్తకులతో పోల్చిచూసినప్పుడున్న వ్యత్యాసంలో మాత్రమే అర్థం అగపడుతుందే కాని, క్రయవిక్రయాలనూ బూర్జువా ఉత్పత్తి పరిస్థితులనూ, అసలు బూర్జువావర్గాన్నే కమ్యూనిస్టు విధానం ప్రకారం రద్దుచేయడంతో పోల్చిచూస్తే మాత్రం అర్థమే అగపడదు.

సొంత ఆస్తిని నాశనం చేయాలనే మా సంకల్పాన్ని చూసి మీరు భయకంపితుల తున్నారు. కాని నేటి మీ సమాజంలో పదింట తొమ్మిది వంతుల జనాభా విషయంలో సొంత ఆస్తి యీసాటికే రద్దయిపోయింది; మిగతా కొద్ది మందికి మాత్రమే అది ఉండిపోయింది అంటే అందుకు ముఖ్యమైన కారణం ఆ తొమ్మిది వంతుల జనాభా చేతుల్లోనూ ఆస్తి అనేది లేకపోవడమే. ఇలాంటి ఆస్తి రూపాన్ని, అంటే సమాజంలో బ్రహ్మాండమైన అత్యధిక సంఖ్యా ఏ ఆస్తి లేకుండా ఉండడమే తన ఆస్తిత్వానికి అవసర పరిస్థితిగా కలిగినట్టి ఆస్తి స్వరూపాన్ని మేం నిర్మూలం చేయబూనినందుకు మీరు మమ్మల్ని దూషిస్తున్నారు.

ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే మీ ఆస్తిని మేం నిర్మూలం చేయబూనినందుకు మీరు మమ్మల్ని దూషిస్తున్నారు. సినలుగా అంతే; సరిగ్గా అదే మేం చేయదలచుకున్నాం.

శ్రమ పెట్టుబడిగా, ధనంగా, లేదా శిస్తుగా, ఏ ఊణంనుండి యిక మారదో, ఏ ఊణం నుండి అది గుత్తాధికార పెత్తనంకింద వుండే సామాజిక శక్తిగా మారదో, అంటే సొంత ఆస్తిని ఏ ఊణంనుండి బూర్జువా ఆస్తిగానీ, పెట్టుబడిగానీ మార్చడానికి విలుండదో, అనగా, వ్యక్తిగత ఆస్తి బూర్జువా ఆస్తిగా, పెట్టుబడిగా ఇటుపైననుండి పరివర్తనం చెందడానికి ఇకవీలుండదో, ఆ ఊణంనుండి మానవుని వ్యక్తిత్వం మాయమౌతుందని మీరంటారు.

కాబట్టి “వ్యక్తి” అంటే బూర్జువా తప్ప యింకా ఎవరూ కాదనీ, “వ్యక్తిగతమైన” అంటే ఆస్తియొక్క మధ్యతరగతికి చెందిన సాంతదారుడనీ మీరు అభిప్రాయపడుతున్నట్టు మీరు ఒప్పుకుని తీరాలి. ఈ “వ్యక్తి”ని తప్పనిసరిగా దారినుండి తుడిచిపెట్టి వేయాలి. అలాంటి వ్యక్తి ఉండడానికి అసాధ్యమయ్యేటట్టు చేయాలి.

కమ్యూనిజం ఏవ్యక్తిని కూడా సామాజిక ఉత్పత్తులను భుక్తంచేసుకోకుండా చేయదు; కమ్యూనిజం చేసేదంతా ఏమిటంటే, అట్టి భుక్తముయొక్క సాధనాలను ఉపయోగించి ఇతరుల శ్రమను లొంగదీసుకునే శక్తిని అతనికి లేకుండా చేయడమే.

సాంత ఆస్తిని రద్దుచేయడంతో పని అంతా నిలిచి పోతుందనీ, సార్వజనికమైన సోమరి తనం మనని ముంచెత్తుతుందనీ ఆశ్చర్యపెట్టన్నారు.

దీని ప్రకారం బూర్జువా సమాజం వట్టి సోమరితనంతో ఏనాడో అడుక్కుని తిన వలసి వుండేది. ఎందువల్లనంటే ఆ సమాజంలో వున్నట్టి పనిచేసే వ్యక్తులకు ఆస్తి సంపాదన శూన్యం. ఏదైనా ఆస్తి సంపాదించినవారు అసలు పనిచేయరు. ఈ ఆశ్చర్యంతా, పెట్టుబడి లేనంతకాలం కూర్మిశ్రమ వుండదు అనే పునరుక్తియొక్క మరొక రూపంతప్ప మరేమీ కాదు.

కమ్యూనిస్టు విధానపు బౌతిక ఉత్పత్తి విషయంలోనూ, బౌతిక ఉత్పత్తుల భుక్తం విషయంలోనూ ఎన్ని ఆశ్చర్యాలైతే వస్తున్నాయో అదేవిధంగా కమ్యూనిస్టు విధానపు వైజ్ఞానిక ఉత్పత్తుల విషయంలో, వాటి ఉత్పత్తి, భుక్తం విషయంలోనూ వచ్చాయి. బూర్జువా దృష్టికి వర్గంయొక్క ఆస్తి అదృశ్యమైపోవడమంటే, అసలు ఉత్పత్తే నిర్మూలమైపోవడమని ఏలా అగుపిస్తూందో అలాగే వర్గ సంస్కృతి అదృశ్యమైపోవడమంటే అసలు సంస్కృతంతా అదృశ్యమైపోవడంతో సమానమైనట్టు ఆతనికి అగుపిస్తుంది.

ఏ సంస్కృతి నాశనమైపోతుందని బూర్జువా దుఃఖిస్తున్నాడో ఆ సంస్కృతి, బ్రహ్మాండమైన అత్యధిక సంఖ్యాకవర్గానికి కేవలం ఒక యంత్రవలె నడుచుకొనేటట్టు చేసిన శిక్షణే.

స్వేచ్ఛ, సంస్కృతి చట్టం వగైరాలపట్ల మీకుండే బూర్జువా భావాల ప్రమాణాలను మేం తలపెట్టిన బూర్జువా ఆస్తి రద్దుకి మీరు ఎంత కాలమైతే ముడిపెట్టుతారో అంత కాలమూ మీరు మాతో ఘర్షణపడకండి. ఏవిధంగానైతే అందరూ అనుసరించవలసిన చట్టంగా చేయబడినట్టి మీ వర్గ అభీష్టమే, మీ వర్గంయొక్క అస్తిత్వ ఆర్థిక పరిస్థితులచే నిర్ణయించబడినట్టి స్వభావమూ నియంత్రమే, నిర్ణయించబడినట్టి అభీష్టమే తప్ప మీ న్యాయశాస్త్రం వేరొకటి ఏదీ కాదో, అలాగే అసలు మీకున్న భావాలన్నీ మీ బూర్జువా

ఉత్పత్తి, బూర్జువా ఆస్తి పరిస్థితులు, శరీరంపై పుట్టించిన మాసంపుకంఠి తప్ప వేరొకటి ఏదీ కాదు.

మీ ప్రస్తుత ఉత్పత్తి విధానాలనుండి, ఆస్తి స్వరూపంనుండి ఉద్భవించే సామాజిక రూపాలు శాశ్వత ప్రకృతి, హేతువాద సూత్రాలవలె మార్చి వేసేందుకు - ఉత్పత్తి ప్రగతిలో ఉద్భవించి అంతరించినోయే చారిత్రక సంబంధాలు ప్రేరేపిస్తున్నట్టి స్వార్థపరసహిత మైనట్టి మీ తప్పడుభావాలు - ఈ తప్పడుభావాలలో మీ ముందుండిన ప్రతి పాలక వర్గంతోనూ మీరు భాగస్వాము లవుతున్నారు. ప్రాచీన ఆస్తి విషయంలో మీరు దేనినైతే స్పష్టంగా చూస్తున్నారో, ఫ్యూడల్ ఆస్తి విషయంలో దేనినైతే మీరు అంగీకరించుతున్నారో మీంత బూర్జువా ఆస్తి రూపం విషయంలో ఒప్పుకోడానికి మీకు సహజంగానే నిషేధాలున్నాయి.

కుటుంబాన్ని రద్దుచేయడం! కమ్యూనిస్టులు యింత అప్రతిష్టపాలైన ప్రతిపాదనను చేస్తున్నారని ఆఖరికి అతివాదులలో అతివాదులైన వారు కూడా మండిపడి పోతున్నారు.

ఈనాటి కుటుంబం, బూర్జువా కుటుంబం, ఏ పునాదులపైన నిలిచి వుంది? పెట్టుబడిపైనా, వ్యక్తిగత లాభాంపైనా? ఇటువంటి కుటుంబంయొక్క సంపూర్ణంగా అభివృద్ధి చెందిన రూపం కేవలం బూర్జువా వర్గంలోనే మనుతూంది. కాని యీ పరిస్థితులయొక్క పూరకము శ్రామికులలో కుటుంబజీవితం ఆచరణలో లేకపోవడంలోనూ బహిరంగ వ్యభిచారంలోనూ కనబడుతూంది.

దాని పూరకము ఎప్పుడు అంతర్ధానమైపోతుందో, అప్పుడు బూర్జువా కుటుంబం కూడా అంతర్ధానమైపోతుంది, కాగా, పెట్టుబడి అంతర్ధానంతో రెండూ అంతర్ధానమైపోతాయి.

తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలను స్వలాభం కొరకు ఉపయోగించుకోవడాన్ని మేం వ్యతిరేకిస్తున్నామని మీరు మా పైన నేరంమో పదలచుకున్నారా? ఈనేరాన్ని మేం అంగీకరిస్తున్నాం.

కాని, ఇంటివద్ద నేర్చుకొనే విద్య బదులు సామాజిక విద్యను మేం ప్రవేశపెట్టినప్పుడు పవిత్ర సంబంధాలన్నిటిలోనూ అత్యంత పవిత్ర సంబంధాన్ని నాశనం చేస్తున్నామని మీరు అంటారు.

మరి మీ విద్యమాటో? అది మాత్రం సామాజిక విద్యకాదా? పాఠశాలలు మొదలైన విద్యాసంస్థలద్వారా, సమాజం ప్రత్యక్షంగానో పరోక్షంగానో జోక్యం కలుగచేసుకోవడంవల్ల మీరు ఏ సామాజిక పరిస్థితులకించైతే చదువు చెప్పిస్తున్నారో ఆ సామాజిక పరిస్థితులు వల్లనే ఆ విద్య నిశ్చయించబడడం లేదా? విద్యలో సమాజం జోక్యం కలుగజేసుకోవడమనే దాన్ని కమ్యూనిస్టులు కనిపెట్టలేదు; వారు యీ జోక్యంయొక్క స్వభావాన్ని మాత్రమే మార్చడం చేశారు, కాగా విద్యను పాలకవర్గ ప్రభావంనుండి రక్షించడం చేశారు.

కుటుంబాన్ని గురించి, విద్యను గురించి, తల్లిదండ్రుల బిడ్డల పవిత్రమైన పరస్పర సంబంధాలను గురించి బూర్జువావర్గం వారు చెప్పే గొప్ప కబుర్లు వింటుంటే, ఆధునిక పరిశ్రమ చర్య కారణంగా శ్రామికులయొక్క కుటుంబ బంధనాలు విచ్ఛిన్నమైపోతూన్నప్పుడూ, వారి పిల్లలు కేవలం వాణిజ్య సరుకులుగానూ శ్రమ పరికరాలుగానూ మరింతగా మారిపోతూన్నప్పుడూ ఇక ఎంతైనా అసహ్యం వేస్తుంది.

కమ్యూనిస్టులు స్త్రీలను సమాజపరంచేసే విధానాన్ని ప్రవేశపెడతారంటూ బూర్జువావర్గం వారంతా కలిసి ఒక్కటే గొంతుకతో గావుకేకలు వేస్తున్నారు.

తన భార్యను కేవలం ఒక ఉత్పత్తి పరికరంగానే భావిస్తున్నాడు బూర్జువా. ఉత్పత్తి పరికరాలన్నీ ఉమ్మడిగా ఉపయోగించబడుతాయని అతడు వింటున్నాడు. ఆవిధంగానే అందరికీ ఉమ్మడిగా అయిపోయే గతి స్త్రీలకి కూడా పట్టుతుంది కదా అనే పర్యవసానానికే తప్ప మరొక పర్యవసానానికీ అతడు సహజంగానే రాక తప్పదు.

లక్ష్యంయొక్క అసలు విషయమంతా స్త్రీలు కేవలం ఉత్పత్తి పరికరంగా వుండే స్థితిని అంతమొందించడంలోనే ఉందని అతడికి ఒక అనుమానమైనా తోచదు.

కమ్యూనిస్టులు స్త్రీలను బహిరంగంగానే, అధికారయుతంగానే సమాజపరం చేస్తారని బూర్జువావర్గం తెచ్చిపెట్టుకున్నట్టి ధర్మయుతమైన ఆగ్రహంతో చేసే ప్రచారం కంటే పరిహాసాస్పదమైనటువంటి ప్రచారం మరి వేరే వుండదని చెబితే ఇకసరిపోతుంది. స్త్రీలను సమాజపరం చేయడమనేదానిని ప్రవేశపెట్టడం కమ్యూనిస్టులకు అవసరమే లేదు; ఆ పద్ధతి ఇంచుమించు అనాదినుండే జరుగుతూనే వుంది.

మన బూర్జువాలు తమ శ్రామికుల భార్యలనీ వారి కుమార్తెలనీ తమ చెప్పచేతలలో వుంచుకోవడం చాలక, సూమూలు వేశ్యలమాట అటుండగా ఒకరి భార్యనొకరు అనుభవించడంలో అపరిమితమైన ఆనందాన్ని పొందుతున్నారు.

వాస్తవానికి బూర్జువా వివాహం సమిషి భార్యావిధానం. కమ్యూనిస్టులపై బూర్జువాలు చేయదలచుకున్న ఆక్షేపణ అంటూ ఒకటి ఉంటే అది రహస్యంగా, కుటీలబుద్ధితో విచలవిడిగా జరుగుతూన్న దాని స్థానే కమ్యూనిస్టులు ఈ వ్యభిచారాన్ని బహిరంగంగా చట్టసమ్మతమైన సమిషి భార్యా విధానంగా చేయదలచుకున్నారేమో అనేదే. ఇక మిగతా విషయమంటారా, వాస్తవానికి నేటి ఉత్పత్తి విధానం రద్దుతో యీ విధానంనుండి ఉద్భవించినట్టి స్త్రీలను సంఘపరం చేయడమనేది కూడా, అంటే రహస్యంగానూ బహిరంగంగానూ జరిగే వ్యభిచారం కూడా నేటి ఉత్పత్తి విధానంతోపాటే తప్పక రద్దు అయిపోతుందనడం స్వయం వ్యక్తమే.

దేశాలనీ జాతీయతనీ రద్దుచేయాలని సంకల్పిస్తున్నారంటూ కమ్యూనిస్టులపై మరో నింద కూడా ఉంది.

కార్మిక జనానికి దేశం అనేది లేదు. వాళ్లకు లేనటువంటి దానిని మేం వాళ్లనుండి తీసుకోలేం. అసలు అన్నిటికంటే మొట్టమొదట శ్రామికవర్గం రాజకీయ అధికారాన్ని సంపాదించాలి, జాతియొక్క అగ్రగామి వర్గంగా పైకిరావాలి, స్వయంగా తానే అసలు జాతిగా నిర్మాణం కావాలి కాబట్టి, ఇంతవరకూ - ఆమాటకు బూర్జువాలు చెప్పే అర్థంలో కాక పోయినా - తానే జాతీయమైనదిగా ఉంది.

బూర్జువావర్గం అభివృద్ధి చెందుతుండడంవల్లనూ, వాణిజ్యం స్వేచ్ఛగా కొనసాగుతుండడంవల్లనూ, ప్రపంచ మార్కెట్టువల్లనూ, ఉత్పత్తి విధానంలోనూ దానికి ప్రతిరూపమైన జీవన పరిస్థితులలోనూ ఏకరూపత్వం వస్తుండడంవల్లనూ జాతుల మధ్యనున్న విభేదాలూ, వైషమ్యాలూ రోజురోజుకూ ఎక్కువకెక్కువగా అంతర్ధానమౌతూ వున్నాయి.

శ్రామిక వర్గధికారం యీ విభేదాలనీ వైషమ్యాలనీ మరింత ఎక్కువ త్వరితగతినీ అంతర్ధానమయేటట్టు చేస్తుంది. శ్రామికవర్గ విమోచనానికి అవసరమైన మొట్టమొదటి షరతు కనీసం అగ్రస్థానంలో వున్న నాగరిక దేశాలయొక్క సమైక్య కార్యచరణయే.

ఏ నిష్పత్తిలో ఒక వ్యక్తి మరో వ్యక్తిని దోచుకోవడం అంతమొందింపబడుతుందో అదే నిష్పత్తిలో ఒక జాతి మరొక జాతిని దోచుకోవడం కూడా అంతమొందింపబడుతుంది. ఒక జాతిలో వున్న వర్గాలమధ్య వైషమ్యం ఏ నిష్పత్తిలో అంతర్ధానమైపోతుందో అదే నిష్పత్తిలో ఒక జాతికీ మరో జాతికీ మధ్యనున్న శత్రుత్వం అంతమౌతుంది.

మతం, తత్వం, సాధారణంగా సిద్ధాంతం, వీటి దృష్ట్యా కమ్యూనిస్టులపై చేసే నేరారోపణలు తీవ్రంగా పరిశీలించదగినట్టివి కానేకావు.

మానవుని భావాలు, దృక్పథాలూ, తలంపులూ, ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే మానవుని చైతన్యం, బౌతిక పరిస్థితులలోనూ అతని సామాజిక సంబంధాలలోనూ అతని సాంఘిక జీవనంలోనూ కలిగే ప్రతిమార్పుతోనూ మారుతుందని గ్రహించడానికి గాఢమైన, అంతర్జాతీయ అవసరమా? ఏమి అవసరంలేదు.

బౌతిక ఉత్పత్తి ఏ నిష్పత్తిలో మారుతుందో అదే నిష్పత్తిలో విజ్ఞానోత్పత్తి తన స్వభావాన్ని మార్చుకుంటుందని కాకపోతే మరిదేనిని రుజువుచేస్తుంది మానవ భావాలచరిత్ర? ప్రతి యుగంలోనూ సాలన చేస్తూన్న భావాలు ఆయా యుగాలలోని సాలవర్గంయొక్క భావాలే.

సమాజంలో విచ్ఛిన్నం తీసుకువచ్చే భావాల గురించి ప్రజలు మాట్లాడేటప్పుడు సాత

సమాజంలో కొత్త సమాజపు అంకురాలు సృష్టించబడ్డాయనే వాస్తవాంశాన్నే, సాత సామాజిక పరిస్థితులు ఎంత వేగంగా క్షయమైపోతాయో సాత భావాలు కూడా అంత వేగంగా క్షయమైపోతాయనే వాస్తవాంశాన్నే వ్యక్తంచేస్తున్నారు.

ప్రాచీన ప్రపంచం తన అవసాన మృత్యువేదనలో పున్నప్పుడు పురాతన మతాలన్నింటినీ క్రైస్తవ మతం త్రోసి రాజన్నది. 18వ శతాబ్దంలో క్రిస్టియన్ భావాలు హేతువాద భావాలకు దాసోహున్నప్పుడు ఫ్యూడల్ సమాజం ఆనాటి విప్లవాత్మకమైన బూర్జువా వర్గంలో ప్రాణాలు వీడేవరకు యుద్ధంచేసింది. మతైక స్వాతంత్ర్యం అంతఃకరణ స్వాతంత్ర్యం, యీ రెండు భావాలూ విజ్ఞాన సామ్రాజ్యంలోని స్వేచ్ఛాయుతమైన పోటీనే వ్యక్త పరిచాయి.

“మతైక, నైతిక, తాత్విక, న్యాయశాస్త్ర భావాలు చారిత్రకాభివృద్ధి గమనంలో మార్పుచెందుతూ వచ్చాయనడం నిస్సందేహమైన విషయం. ఐనా మతం, నీతి, తత్వశాస్త్రం, అర్థశాస్త్రం, న్యాయశాస్త్రం యివన్నీ కూడా పైమార్పును నిరంతరమూ తట్టుకొనే జీవించి పున్నాయి.

“ఇవేకాకుండా, సమాజపరిణామ అవస్థలన్నిటికీ సామాన్యమైన స్వేచ్ఛ. న్యాయం మొదలైనటువంటి శాశ్వత సత్యాలు కూడా ఉన్నాయి. కాని వాటిని కొత్త పునాదులపై నిర్మాణం చేసే బదులు కమ్యూనిజం శాశ్వత సత్యాలను, రద్దుచేస్తుంది, మతాన్నే రద్దుచేస్తుంది, నీతినంతనీ రద్దుచేస్తుంది కాబట్టి కమ్యూనిజం గత చారిత్రక అనుభవాన్నంతటినీ కాదంటూ వ్యవహరిస్తుంది” అని కొందరు అనవచ్చు.

ఈ నేరారోపణ సరాంశం ఏమిటి? వివిధ శకాలలో విభిన్న రూపాలను ధరించిన వర్గవైషమ్యాల అభివృద్ధి గతంలోని మొత్తం సమాజయొక్క వర్గవైషమ్యాల చరిత్రలోనే వుంది.

కాని ఇవి ఏయే రూపాలను ధరించినప్పటికీ ఒక వాస్తవ విషయం మాత్రం గత యుగాలన్నిటికీ సామాన్యంగా ఉంది; ఆ వాస్తవాంశం ఏమిటంటే సమాజంలోని ఒక భాగం మరొక భాగాన్ని దోచుకోవడం. కాబట్టి గతయుగాలలోని వర్గవైషమ్యం, అది ఎంత బహుళత్వాన్నీ, విభిన్నత్వాన్నీ, ప్రదర్శించినప్పటికీ, వర్గవైషమ్యాలు సంపూర్ణంగా అదృశ్యమైతే గాని పూర్తిగా అంతర్దానం కాజాలని కొన్ని నిర్దిష్టములైన రూపాలు, లేదా సాధారణ భావాల పరిధిలోనే కదలడంలో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు.

సాంప్రదాయకంగా వస్తున్న ఆస్తి సంబంధాలలో ఆమూలాగ్రంగా తెగతెంపులు చెనుకోనే ధోరణులలో అత్యంత అతివాద ధోరణి కమ్యూనిస్టు విప్లవం; కమ్యూనిస్టు విప్లవాభివృద్ధి సాంప్రదాయకంగా వచ్చే భావాలతో ఎట్టి అవశేషాలూ కూడా లేకుండా సంపూర్ణంగా

తెగతెంపులు చేసుకోవడంలోనే ఉండడంలో ఏమాత్రం ఆశ్చర్యమా ఉండవసరం లేదు.

కమ్యూనిజం విషయమై బూర్జువావర్గం చేసే ఆరోపణలకు యింతటితో స్వస్తి చెబుదాం.

కార్మిక వర్గం లేవదీసే విప్లవంలో మొట్టమొదటి అడుగు శ్రామికవర్గాన్ని పాలకవర్గపు స్థితికి పైకి తీసుకురావడమనీ, ప్రజాస్వామ్యంకొరకు చేసే యుద్ధంలో విజయాన్ని చేపట్టడమనీ పైన గమనించాం.

శ్రామికవర్గం తన రాజకీయ ఆధిపత్యాన్ని, పెట్టుబడినంతటినీ బూర్జువావర్గం నుండి దశలవారీగా లాక్కోవడానికీ, ఉత్పత్తిసాధనాలన్నిటినీ ప్రభుత్వహస్తాల్లో, అంటే పాలక వర్గంగా సంఘటితపడిన శ్రామిక వర్గ హస్తాల్లో కేంద్రీకరించడానికీ, ఉత్పాదక శక్తుల మొత్తం రాశిని సాధ్యమైనంత త్వరితగతినీవృద్ధి చేయడానికీ ఉపయోగించుతుంది.

ఆరంభదశలో, ఆస్తిహక్కులపైనా, బూర్జువా ఉత్పత్తి పరిస్థితులపైనా నిరంకుశంగా దాడిచేయవలసి వుండడం సహజమే; కాబట్టి, ఆర్థికంగా చాలనివిగానూ, సమర్థింపవీలలేనివిగానూ అగవడే చర్యలు తీసుకోవలసివచ్చటకీ ఉద్యమం నడుస్తున్న కొద్దీ పాత సమాజిక వ్యవస్థపై తమంతటతామే అవి అతిశయించి, యింకా కొన్ని దాడులు అవసరమయేటట్టు చేసి ఉత్పత్తి విధానంలో పూర్తిగా విప్లవం తేవడానికీ అవి తప్పనిసరి అవుతాయి.

ఈ చర్యలు భిన్నభిన్న దేశాలలో భిన్నభిన్నంగా ఉండడం సహజమే.

ఐనప్పటికీ, బాగా పురోగమించిన దేశాలలో యీ దిగువ పేర్కొన్నవి సర్వసాధారణంగా అన్వయింపబడవచ్చును.

1. భూమిపైగల సొంత ఆస్తి రద్దు, భూమిపై వచ్చే శిస్తులన్నిటినీ ప్రజోపయోగాల కొరకై వినియోగము.

2. వృద్ధిక్రమానుసారంగానో, లేక తరగతి క్రమానుసారంగానో హెచ్చయే భారమైన ఆదాయపు పన్ను విధింపు.

3. వారసత్వపు హక్కు పూర్తి రద్దు.

4. ఇతర దేశాలకు వలసపోయేవారి ఆస్తులూ, తిరుగుబాటు చేసినవారి ఆస్తులూ జప్తు.

5. రాజ్యాంగయంత్రంయొక్క ప్రత్యేకమైన గుర్తాధిపత్యంతోనూ పెట్టుబడితోనూ, జాతీయ బ్యాంకుద్వారా రాజ్యాంగయంత్రం చేతిలోనే పరపతి కేంద్రీకరణం.

6. రాకపోకలు రవాణాసాధనాలూ రాజ్యాంగయంత్రం చేతిలో కేంద్రీకరణం.

7. రాజ్యాంగయంత్రంయొక్క సొంత స్వయ్యమైనట్టి ఫ్యాక్టరీలూ ఉత్పత్తి సాధనాలూ విస్తృతపరచడం, సాధారణంగా ఉమ్మడి పథకం ప్రకారం బంజరు భూములను సాగులోకి తీసుకురావడం భూములను మెరుగుపరచడం.

8. అందరూ శ్రమించవలసిన బాధ్యను వహించడం. పారిశ్రామిక సైన్యాలను ముఖ్యంగా వ్యవసాయంకొరకు స్థాపించడం.

9. సరకులను ఉత్పత్తి చేసే పరిశ్రమలనూ వ్యవసాయాన్నీ మేళవించడం; జనాభాను దేశమంతటా ఎక్కువ సమత్వంతో పంపకం చేయడం ద్వారా పట్టణాలకీ పల్లెలకూ వున్న తేడాను క్రమక్రమేణా అంతరింపజేయడం.

10. పిల్లలందరికీ ప్రభుత్వ పాఠశాలలో ఉచిత విద్య. ప్రస్తుత రూపంలో ఫ్యాక్టరీలలో పిల్లలచే పనిచేయించే విధానం రద్దు. విద్యను పారిశ్రామికోత్పత్తితో మేళవించడం, వగైరా, వగైరా.

అభివృద్ధి జరుగుతున్న కాలంలో వర్గభేదాలు అంతరించి పోయినప్పుడూ, మొత్తం జాతి అనే అపారమైన సంఘం చేతిలో ఉత్పత్తి యావత్తూ కేంద్రీకృతమైనప్పుడూ ప్రభుత్వశక్తి తన రాజకీయస్వభావాన్ని పొగొట్టుకుంటుంది. అసలు న్యాయంగా రాజకీయశక్తి అని పిలువబడేది మరొక వర్గాన్ని అణచివుంచేటందుకు కేవలం ఒక వర్గంయొక్క నిర్మాణయుతమైన శక్తి. శ్రామిక వర్గం బూర్జువావర్గంతో పోరాడుతున్నప్పుడూ పరిస్థితుల కొద్దీ విధిలేక ఒక వర్గంగా సంఘటితపడవలసి వచ్చినప్పుడూ విస్తవ మార్గాన శ్రామిక వర్గం తానే పాలక వర్గంగా మారినట్లైతేనూ, అలా పాలక వర్గంగా మారిన శ్రామిక వర్గం బలప్రయోగంవల్ల పాత ఉత్పత్తి విధానాలను తుడిచిపెట్టేసి నప్పుడూ, అప్పుడు, ఈ పరిస్థితులతోపాటుగా పాత ఉత్పత్తి విధానాలతోపాటే వర్గాలూ వర్గవైషమ్యాలు నిలిచి వుండడానికి అవసరమయే పరిస్థితులనూ, సాధారణంగా వర్గాలు ఉండే పరిస్థితులనూ తుడిచిపెట్టేసి, ఇక తద్వారా ఒక వర్గంగా అది తన సొంత ఆధిపత్యాన్నే అంతం చేసేవేసుకుంటుంది.

వర్గాలనూ వర్గవైషమ్యాలనూ కలిగి వున్న పాత బూర్జువా సమాజం స్థానే ప్రతివ్యక్తియొక్క స్వేచ్ఛాభివృద్ధి అందరి స్వేచ్ఛాభివృద్ధికీ ఆధారమై యేట్టి సమాజం మనకు ఏర్పడుతుంది.

III. సోషలిస్టు, కమ్యూనిస్టు సారస్వతం

1. అభివృద్ధినిరోధక సోషలిజం

ఎ. ఫ్యూడల్ సోషలిజం

(ఫ్రాన్సు), ఇంగ్లండు దేశాలలోని రాచవర్గాలు తమ చారిత్రకస్థానాన్ని బట్టి ఆధునిక బూర్జువా సమాజానికి ప్రతికూలంగా పాంఫ్లేట్లు రాయడం ఒక వృత్తిగా పెట్టుకున్నారు. 1830 జూలై నెల ఫ్రెంచి విప్లవమప్పుడూ, ఇంగ్లండులో సంస్కరణల ఆందోళనప్పుడూ యీ రాచవర్గాలవారు తాము ద్వేషించినట్టి చెడిబ్రతికిన ఉద్యమం యెదుటే మళ్ళీ తల వొగ్గవలసివచ్చింది. అప్పటినుండి తీవ్రమైన రాజకీయ పోరాటమనే ప్రశ్నే అవకాశం లేకుండా పోయింది. ఒక్క సాహిత్యసమరం మాత్రమే సాధ్యంగా కనపడింది. ఐనా యీ సారస్వత రంగంలో కూడా రాజత్వపునరుద్ధరణ కాలం* నాటి పాత పదాలు అసంభవమై పోయాయి.

ఈ రాచవర్గాలు సానుభూతిని సంపాదించుకొనేందుకని తమ స్వప్రయోజనాలను స్పష్టంగానే అవతలకు నెట్టవలసివచ్చింది. దోపిడీకి గురి అవుతూన్న ఒక్క కార్మికవర్గం యొక్క ప్రయోజనాలకోసమనే బూర్జువావర్గానికి ప్రతికూలంగా వ్యవహరించవలసి వచ్చింది.

* ఈ రాజత్వపునరుద్ధరణ 1660నుండి 1689వరకూ సాగిన ఇంగ్లండులోని రాజత్వపునరుద్ధరణ కాదు. ఇది 1814నుండి 1830వరకూ సాగిన ఫ్రెంచి రాజత్వపునరుద్ధరణ. [1888 ఇంగ్లీషు కూర్పుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]

ఈవిధంగా రాచవర్గాలు తమ కొత్త యజమానిని గేలిచేసే పాటలనుపాడి, రాసున్న విపత్తు గురించి యజమాని చెవిలో దుష్టుమైన జోస్యం చెప్పతూ తమ వగను సాధించుకున్నాయి.

ఫ్యూడల్ సోషలిజం యీవిధంగా సగం వీడుపూ సగం ఎగతాళిలోనూ, సగం గతాన్ని ప్రతిధ్వనించడం, సగం భవిష్యత్ మహోపద్రవాల గురించి భీతావహం కల్గించడంగానూ తలయెత్తింది; ఒక్కొక్కప్పుడు యీ ఫ్యూడల్ సోషలిజం బూర్జువావర్గం హృదయాంతరాళంలో దూసుకు పోయేట్టు బాధాకరమైన, చమత్కారమైనట్టి మనసు చివుక్కుమనేటట్టి విమర్శలే చేసినప్పటికీ ఆధునిక చరిత్ర పురోగమనంను అసలే అర్థం చేసుకోలేకపోవడం వల్ల వీటి ఫలితమెప్పుడూ నవ్వు పుట్టించడంతోనే సరిపోయేది.

రాచవర్గంవారు ప్రజలను తమవైపుకు కూడదీసుకొనేందుకుని పతాకం బదులు శ్రామిక వర్గపు బిక్షాటనపు జోలీని ముందు ఎత్తి పట్టుకునేవారు. కాని ప్రజ తరచూ వీరితో చేతులు కలిపినప్పటికీ కూడా, ఎప్పటికప్పుడు, యీ రాచవర్గంవారిప్పుష్ట భాగానవున్న పాత ఫ్యూడల్ వంశావళి చీప్సలను కనిపెట్టి పెద్దగానూ భయభక్తులు లేకుండానూ నవ్వుతూ వారిని వదిలిపెట్టేసి వచ్చేసేవారు.

“ఫ్రెంచి రెజిటిమిస్టుల”¹లో ఒక భాగానికి చెందిన వారూ, “యంగ్ ఇంగ్లండ్”² సంఘీయులలో ఒక భాగానికి చెందిన వారూ ఈ నాటకమాడారు.

ఫ్యూడలిస్టులు తమ దోపిడీ విధానం బూర్జువా దోపిడీకి విధానానికి ఏవిధంగా భిన్నంగా వుందో వ్రేలుపెట్టి చూపుతూ, తాము దోపిడీ చేసిన పరిస్థితులకూ విధానాలకూ యీ నాటి పరిస్థితులకూ విధానాలకూ ఎంతో భేదం వున్నదన్న సంగతే, అవి యీనాడు పాత పడిపోయాయన్న సంగతే మరచి పోతారు. తాము పాలించే రోజుల్లో ఆధునిక శ్రామిక వర్గం అసలు ఎన్నడూ ఉండేదే కాదని వీరు తెలుపుతూ, తమ సమాజ రూపంనుండే ఆధునిక బూర్జువావర్గం విధిగా జన్మమెత్తి తీరిందన్న సంగతిని వారు మరచిపోతారు.

బూర్జువావర్గానికి వ్యతిరేకంగా తాము చేస్తూన్న విమర్శయొక్క అభివృద్ధినిరోధక స్వభావాన్ని ఎంతగా దాచుకోవడంలేదంటే, బూర్జువావర్గంయెడల వీరు ఆరోపించు తూన్న నేరంయొక్క సారమంతా బూర్జువా పాలన విధానంకింద పాత సామాజిక వ్యవస్థను కూకటి వ్రేళ్లతో విధిక్యతంగా పెళ్లగించితిరే ఒక వర్గం అభివృద్ధి చెందుతోందనడం కిందకి దిగిపోతుందని చెబితే అక్కడికి సరిపోతుంది.

వీరు బూర్జువావర్గాన్ని తప్పుపట్టడానికి కారణం ఆ వర్గం శ్రామిక వర్గాన్ని సృష్టించిందని కాదు. అది విప్లవకరమైన శ్రామిక వర్గాన్ని సృష్టించిందనే.

కాబట్టి వీరు రాజకీయ కార్యచరణలో కార్మిక వర్గాన్ని నిర్బంధించే చర్యలన్నిటి లోనూ చేతులుకలుపుతారు; వీరుపైకి ఎంత పదాడంబరంతో మాట్లాడినా మామూలు జీవితంలో మాత్రం పరిశ్రమ అనే చెట్టునుండి నేల రాలిన బంగారు ఆపీలు పండ్లను వీరు కోవడానికి నీచంగా ముందుకు వంగుతూ, తమ వున్ని, బీట్‌రూట్-పంచదార, బంగాళ దుంపసారా వ్యాపారాల కోసమని సత్యాన్నీ, ప్రేమనీ, గౌరవాన్నీ కుదువపెట్టుతున్నారు.*

ఏవిధంగా క్రైస్తవ మతగురువు భూస్వామిలో చెట్టా పట్టాలు వేసుకుని ఎల్లప్పుడూ తిరుగుతూ వుంటాడో ఆవిధంగా ఘ్రాడల్ సోషలిజంలో క్రైస్తవ సోషలిజం కూడా బుజా బుజాలు రాసుకుంటూ తిరుగుతూంది.

కిరస్తియీ వైరాగ్యానికి సోషలిస్టు రంగు పూయడం కంటే సులభమైన పని వేరొకటి వుండదు. సొంత ఆస్తికి వ్యతిరేకంగా, వివాహానికి వ్యతిరేకంగా, రాజ్యాంగయంత్రానికి వ్యతిరేకంగా క్రైస్తవమతం బోధించలేదా? వీటిస్థానే దానం, దారిద్ర్యం, బ్రహ్మచర్యం, శరీర శోషణం, మత జీవనం, చరీత్రే దైవతుల్యంగా ఆరాధించడం బోధించలేదా? రాచవర్గంవారి హృదయవేదనలను భగత్సేవార్థం క్రైస్తవ్యం చేయడానికి మతగురువు వినియోగించే సాక్షాత్ పవిత్ర జలమే క్రైస్తవ సోషలిజం.

బి. పెట్టేబూర్జువా సోషలిజం

బూర్జువావర్గంచే నాశనమైనవర్గం కేవలం ఘ్రాడల్ రాచవర్గమే కాదు; ఆధునిక బూర్జువా సమాజంయొక్క వాతావరణంలో కృశించి నిర్మూలపైపోయింది ఒక్క ఘ్రాడల్ రాచవర్గమేకాదు. మధ్యయుగాలలోని రక్షిత పౌరులు, చిన్నచిన్న రైతు ఖామందులే ఆధునిక

* ఇది ముఖ్యంగా జర్మనీకి వర్తిస్తుంది. అక్కడ రాచకుటుంబాలకూ, భూస్వాములకూ, జమీందారులకూ పెద్ద పెద్ద జమీలు వున్నాయి. ఆ జమీలను తమ తరపున మేనేజర్లచే సేద్యం చేయించుకుంటూ, అపారంగా బీట్‌రూట్-పంచదారను తమ స్వాక్షరీలలో ఉత్పత్తి చేస్తున్నారు, కాగా బంగాళదుంపలలో సారాను తయారు చేసే సారాబట్టీలు వీరికున్నాయి. వీరికంటే ధనికులైన బ్రిటిష్ రాచవర్గంవారు యీ వ్యాపారానికీకా దిగలేదు; ఐనా తమ పేర్లను దాదాపు అనుమానాస్పదాలైన జాయింట్-స్టాక్ కంపెనీస్థాపకులకు బదులివ్వడం ద్వారా తగ్గిపోతూ వున్న తమ శిస్తు ఆదాయాన్ని ఏవిధంగా పూడ్చుకోవాలో వీళ్లకి కూడా తెలుసు. [1888 ఇంగ్లీషు కూర్పుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]

బూర్జువావర్గం ఆగమననూచకులు. పారిశ్రామికంగానూ వాణిజ్య రీత్యానూ ఏ కొద్ది గానో అభివృద్ధిచెందిన దేశాల్లో యీ రెండు వర్గాలూ క్రమంగా పైకి తలయెత్తుతున్న బూర్జువావర్గం పక్కపక్కల్నే అస్తుబిస్తుగా కాలంక్షేపంచేస్తూనే వున్నాయి.

ఆధునిక నాగరికత సంపూర్ణంగా వృద్ధి చెందిన దేశాల్లో అటుశ్రామిక వర్గానికీ యిటు బూర్జువా వర్గానికీ చెందక మధ్య ఊగిసలాడుతూ, బూర్జువావర్గంకు అనుబంధ భాగంగా వుంటూ ఎప్పటికప్పుడు పునస్పృష్టి అవుతున్న పెట్టీబూర్జువా అనే ఒక కొత్త వర్గం రూపొందింది. అయితేనేం ఈ వర్గంలోని వ్యక్తిగత సభ్యులు మాత్రం సోటీ ప్రక్రియ ఫలితంగా నిరంతరం శ్రామికవర్గంలోకి దభాలున త్రోసివేయబడుతూ, ఆధునిక పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందుతున్న కొద్దీ ఆధునిక సమాజంలో తామొక స్వతంత్ర విభాగంగా సంపూర్ణంగా అదృశ్యమయ్యే ఊణం సమీపిస్తోందని ఫ్యాక్టరీలలోనూ, వ్యవసాయం లోనూ, వాణిజ్యంలోనూ తమస్థానే మేస్త్రీలు, ఎస్టేటు మేనేజర్లు, షాపు గుమాస్తాలు ప్రవేశిస్తారని స్వయంగా తెలుసుకోగలుగుతున్నారు కూడా.

నగం జనాభాకంటే అధికంగా వున్న రైతాంగంను కలిగిన ప్రాస్పెరవంటి దేశాల్లో బూర్జువావర్గానికి వ్యతిరేకంగా శ్రామిక వర్గపక్షాన నిలచిన రచయితలు బూర్జువావర్గం పాలన విధానంపై చేసే తమ విమర్శలలో పేద రైతాంగం, పెట్టీబూర్జువా, యీ రెండు వర్గాల ప్రమాణాలనే ఉపయోగించి వుండడమూ ఈ నడిమి వర్గాల దృక్పథాననుండి కార్మిక వర్గపక్షం వహించి వుండడమూ సహజమే. ఈవిధంగా పెట్టీబూర్జువా సోషలిజం తలెత్తింది. ఈ పెట్టీబూర్జువా సోషలిస్టు పంథాకి ప్రాస్పెరలోనే కాకుండా ఇంగ్లండులో కూడా సిస్టోండి నాయకత్వం వహించాడు.

ఈ సోషలిస్టుపంథా ఆధునిక ఉత్పత్తి విధానంలోని వైరుధ్యాలను అత్యంత నూత్న బుద్ధితో వేర్వేరు భాగాలుగా విడగొట్టి చూపించింది. కపటబుద్ధితో ఊమాపణలు వేడు కొన్న అర్థశాస్త్రజ్ఞుల గుట్టును నగ్గుంగా బయటపెట్టింది. యంత్రాలవల్లా శ్రమ విభజన వల్లా, పెట్టుబడి భూమి ఏకొద్దిమంది చేతుల్లోనోకేంద్రీ కృతమవడంవల్లా, అధికోత్పత్తి సంక్షోభాలవల్లా ఏలాంటి వినాశకరమగు ఫలితాలు కలుగుతాయో నిర్వివాదంగా రుజువు చేసింది; పెట్టీబూర్జువా, రైతూ వినాటికైనా విధిగా నాశనమై తీరుతారనీ, శ్రామికవర్గంయొక్క రౌర్యాగ్యాన్నీ, ఉత్పత్తి విధానంలోని అరాచకాన్నీ, భాగ్యసంపదల పంపకంలోని కోడైకూ సూన్న అసమానత్వాలనీ, జాతులమధ్య తలయెత్తే దుంపనాశనం కలిగించే పారిశ్రామిక యుద్ధాలనీ, పూర్వపు నైతిక సంబంధాలూ పూర్వపు కుటుంబ సంబంధాలూ పూర్వపు జాతులూ, వీటి విధ్వంసనాన్నీ స్పష్టంగా పేర్కొంది.

ఏమైతేనేం ఈ సోషలిజంయొక్క రూపం పాత ఉత్పత్తి సాధనాలనీ పాత మారకపు విధానాలనీ, వాటితో పాటే పూర్వపు ఆస్తి సంబంధాలనీ పాత సమాజాన్ని పునరుద్ధరించా లనో, లేదా ఆధునిక ఉత్పత్తి సాధనాలనీ, ఆధునిక మారకపు విధానాలనీ ఈ సాధనాలవల్లనే అదివరకే బ్రద్దలైపోయినట్టి, బ్రద్దలై తీరవలసినట్టి పాత ఆస్తిసంబంధాల చట్రంలోనే ఇరికించి యిమద్దాలని ఆశిస్తుంది. ఈ పై రెండు విషయాలలోనూ యిది అభివృద్ధి నిరోధ కమూ ఊహోజనితమూనూ.

దీని చిట్టచివరి మాటలు యివి: పరిశ్రమలకోసమని శ్రేణులు, వ్యవసాయంలో పితృస్వామిక సంబంధాలు.

తుట్టతుడకు ఆత్మవంచనవల్ల కలిగిన ఉన్నత ఫలితాల నన్నింటినీ మొండి వారిత్రక సత్యాలు వదలగొట్టిన తర్వాత యీ సోషలిజంయొక్క రూపం పీరికితనపు ఏడుపుతోనూ మెర్రతోనూ అంత మొందింది.

సి. జర్మన్ సోషలిజం, లేక “యథార్థమైన” సోషలిజం

అధికారంలో ఉన్న బూర్జువావర్గం వొత్తిడివల్ల ఉద్భవించినట్టి, యీ వర్గంపై జరుగుతూన్న పోరాటాన్ని వ్యక్తపరుస్తూన్నట్టి ప్రాస్టులోని సోషలిస్టు, కమ్యూనిస్టు సార స్వతం, జర్మనీలో బూర్జువావర్గం ఫ్యూడల్ నిరంకుశత్వంతో పోరాటాన్ని ఎప్పుడైతే ప్రారం భించిందో సరిగ్గా అదే సమయంలో ఆ దేశంలో ప్రవేశపెట్టబడింది.

జర్మన్ తత్వవేత్తలూ, తత్వవేత్తలొదామనుకొన్న వారూ, హాస్య రచయితలూ ఈ సారస్వతాన్ని ఆత్రతతో లంకించుకున్నారే గాని వారు, యీ సారస్వతం ప్రాస్టునుండి జర్మ నీకి వలసపోయినప్పుడు యీ సారస్వతంతోపాటే శ్రాంచి సమాజిక స్థితులు వలసపోలే దన్ను సంగతిని ఏమరిచారు. ఈ శ్రాంచి సారస్వతం జర్మన్ సాంఘిక పరిస్థితులతో సంప ర్కం కలిగిన పరిస్థితిలో అది తన తక్షణ కార్యాచరణ ప్రాముఖ్యత నంతటిని కోల్పోయి పూర్తిగా సాహిత్య స్వభావాన్ని మాత్రమే ధరించింది. ఈవిధంగా ప్రధమ శ్రాంచి విప్లవం యొక్క కోర్కెలు పద్దెనిమిదవ శతాబ్దపు జర్మన్ తత్వవేత్తలకు సామాన్యంగా “అచరణ యోగ్యహేతువాదం” కంటే అధికమేమీకాదని అనిపించి, విప్లవకరమైన శ్రాంచి బూర్జువా వర్గ అభీష్టంయొక్క వాక్కులు యీ జర్మన్ తత్వవేత్తల దృష్టిలో స్వచ్ఛ అభీష్ట నియ మాలుగానే, అభీష్టం ఎలావుండితీరవలసిందో అలాంటి అభీష్టంయొక్క సూత్రాలుగానే యథార్థ మానవ అభీష్టంయొక్క నియమాలుగానే అగుపించాయి.

ఈ కొత్త ఫ్రెంచి భావాలను తమ ప్రాచీన తాత్విక చైతన్యంతో మేళవించడానికే జర్మన్ పండిత వర్గంవారు కేవలం పాటు పడ్డారు; లేదా మరోవిధంగా చెప్పాలంటే వీరు తమ స్వయం తాత్విక దృక్పథాన్ని విడిచిపెట్టకుండానే యీ ఫ్రెంచి భావాలను తమ సిద్ధాంతాలతోపాటు అలవరచుకోవాలని చూశారు.

ఒక విదేశ భాషను అలవరచుకునే విధంగానే, అంటే ఆ భాషను తర్జుమాచేయడమనే పద్ధతిలోనే, ఈ అలవరచుకోవడం జరిగింది.

క్రైస్తవ సన్న్యాసులు పూర్వకాలపు హీదెన్ల పురాణగ్రంథాల వ్రాతప్రతులమీద కాథలిక్ పాపపురుషుల వెరిమొరి జీవిత చరిత్రలను వివిధంగా లిఖించింది అందరికీ తెలిసిన విషయమే. జర్మన్ పండితులు యీ పద్ధతిని లొకకప్పు ఫ్రెంచి సారస్వతం యెడల తలక్రిందులు చేశారు. ఫ్రెంచి మాతృకకింద తమ తత్వశాస్త్రపు వెరిమొరి భాషణనంతా రాశారు. ఉదాహరణకు ద్రవ్యంయొక్క ఆర్థిక వ్యాపారాలపై ఫ్రెంచి రచయితలు చేసిన విమర్శకింద “మానవత్వపరిత్యాగం” అని రాశారు, సోతే బూర్జువా రాజ్యాంగయంత్ర విషయమైన ఫ్రెంచి విమర్శకింద “సాధారణత్వవర్గ పదవీభ్రష్టత” అని వీరు రాశారు.

వీరు ఫ్రెంచి చారిత్రక విమర్శలకు వెనకాతల ఈ తత్వశాస్త్రీయ వాక్యాల ప్రవేశానికి “కార్యాచరణ తత్వశాస్త్రం,” “యథార్థమైన సోషలిజం,” “జర్మన్ సోషలిస్టు శాస్త్రం,” “సోషలిజంయొక్క తత్వశాస్త్రీయ పునాదులు”, యింకా యిలాంటి పేర్లనే పెట్టారు.

ఈవిధంగా జర్మన్ రచయితలు ఫ్రెంచి సోషలిస్టు, కమ్యూనిస్టు సారస్వతాన్ని నిర్వీర్యంచేసేశారు. జర్మనీవాడి చేతిలో ఈ సాహిత్యం ఒక వర్గం మరొక వర్గంపై చేసే సోరాలాన్ని వ్యక్తంచేసేదిగా లేనందున “ఫ్రెంచివాడి సాక్షిక దృష్టి”ని అధిగామించి, యథార్థ అవసరాలను కాకుండా, యథార్థంయొక్క అవసరాలను తెలియచేస్తున్నట్టు; శ్రామికవర్గ ప్రయోజనాలను కాకుండా మానవస్వభావ ప్రయోజనాలనూ, ఏ వర్గానికీ చెందని, వాస్తవికతలేని, కేవలం తాత్విక అభూతకల్పనా అస్పష్ట జగత్తులో జీవించే అనిర్దిష్టమైన మానవుని ప్రయోజనాలనూ తాము తెలియచేస్తున్నట్టు భావించాడు.

ఈ జర్మన్ సోషలిజం ఈ బడిపిల్లకాయ సాధకాన్ని మనస్ఫూర్తిగానూ పవిత్రంగానూ చేపట్టి తన నాసి సరకులను సంతలో అమ్మేవాళ్లలాగున అతిగా స్తుతించుకుంటూండగా యీలోగా అది తన పండితభిక్షకుల అమాయకత్వాన్ని క్రమక్రమేణా కోల్పోయింది.

ఫ్ర్యాడల్ రాచవర్గంతోనూ నిరంకుశ రాచరికంతోనూ, జర్మన్ బూర్జువావర్గం, ముఖ్యంగా ప్రవ్యన్ బూర్జువావర్గం సలిపిన సోరాలం, వేరే మాటల్లో చెప్పాలంటే లిబరల్ ఉద్యమం, ఇంతకంటే ఎక్కువ దీక్షతో పనిచేయ మొదలెట్టింది.

ఇందువల్ల సోషలిస్టు కోర్కెలతో రాజకీయ ఉద్యమాన్ని ఎదుర్కొనడానికి, లిబరలిజం, ప్రజా ప్రతినిధులచే ఏర్పడిన ప్రభుత్వం, బూర్జువా పోలీ, బూర్జువా ప్రతివా స్వాతంత్ర్యం, బూర్జువా శాసననిర్మాణం, బూర్జువా స్వాతంత్ర్యం, సమానత్వం, వీటన్నిటికీ వ్యతిరేకంగా సాంప్రదాయకమైన శాసనార్థాలను కురిపించడానికి, యీ బూర్జువా ఉద్యమం వల్ల ప్రజలకు అంతా నష్టమేగాని లాభం ఏమీ చేకూరదని అశేషప్రజానీకంలో ప్రచారం చేయడానికి ఎంతో కాలంనుండి ఎదురుచూస్తూన్నట్టి అవకాశం ఇప్పుడు “యథార్థమైన” సోషలిజానికి చిక్కింది. ఫ్రెంచి విమర్శ, దేనియొక్క తెలివిమాలిన ప్రతిఘటనే జర్మన్ సోషలిజమో అట్టి ఫ్రెంచి విమర్శ, ఆధునిక బూర్జువా సమాజం, దానికి జతయైన ఆర్థిక అస్త్రీ త్వపరిస్థితులు, తదనుగుణంగా నిర్మాణమైన రాజ్యాంగ నిర్మాణమూ, జర్మనీలో జరగనున్న పోరాటం సాధించ వలసిన అసలు ద్వేయాలైన యివన్నీ అంతకుముందే ప్రాచుర్యవించినట్టు అనుకున్నదన్న సంగతి జర్మన్ సోషలిజం, సరిగ్గా అసలువేళకే మరచిపోయింది.

మతగురువులు, ప్రాఫెసర్లు, జమీందార్లు, ఉద్యోగులు, అనుచరులుగాగల నిరంకుశ ప్రభుత్వాల మీదకు లేచినస్తూ బెదరించుతూన్నట్టి బూర్జువా వర్గానికి ప్రతికూలంగా అవసరానికి సిద్ధంగా ఉపయోగపడే దిస్టిబ్యూషన్లను ఇది ఉపయోగపడింది.

అదే సమయంలో సరిగ్గా యీ నిరంకుశ ప్రభుత్వాలే జర్మన్ కార్మికవర్గం తిరుగు బాట్లవ్యాధిని అణచడానికై పునయోగించిన కొరడా దెబ్బలూ తుపాకీ కాల్పులూ అనే చేదు మాత్రలతర్వాత ఇది మధుర సమాప్తే అనిపించింది.

ఈవిధంగా “యథార్థమైన” సోషలిజం ఒకవైపు జర్మన్ బూర్జువావర్గంతో పై నిరంకుశ ప్రభుత్వాలు జరిపే పోరాటంలో ఒక ఆయుధంగా ఉపయోగపడి, మరోవైపు అదే సమయంలో అభివృద్ధి నిరోధకుల ప్రయోజనాలకు, అంటే జర్మన్ ఫిలిస్టైన్ల ప్రయోజనాలకు ప్రత్యక్షంగా ప్రాతినిధ్యం వహించింది. జర్మనీలో పదహారవ శతాబ్ద గతావశేషంగా మిగిలి నట్టి, ఆ నాటి నుండి కూడా వివిధ రూపాలలో తరచూ తలయెత్తుతూ వున్నట్టి, పెట్టి బూర్జువావర్గం, ప్రస్తుత పరిస్థితులకు అసలైన సాంఘిక పునాదిగా వుంది.

ఈ వర్గాన్ని భద్రపరచడమంటే ప్రస్తుతం జర్మనీలో వున్న పరిస్థితులను భద్ర పరచడమన్నమాట. బూర్జువావర్గంయొక్క పారిశ్రామిక రాజకీయ ఆధిపత్యం ఒక వైపున పెట్టుబడి సాంద్రీకృతమవడంవల్లనూ మరోవైపున విప్లవకరమైన శ్రామిక వర్గం పైకి లేవడంవల్లనూ యీ పెట్టిబూర్జువావర్గంను తప్పనిసరిగా నాశనంచేస్తానని బెదరించు తుంది. “యథార్థమైన” సోషలిజం యీ రెండు పట్టల్ని ఒక రాయితో చంపనున్నట్టు అగుపించింది. అది ఒక మహామారివలె వ్యాపించింది.

జర్మన్ సోషలిస్టులు తమ “శాశ్వత సత్యాలు” అనే అందవికారమైన అస్తివంజరంపై తాడిగిన ఈ తాత్విక దుస్తులు, జాగుస్సాకర భావలోలత్వ తుషారత్వస్తమైన వాక్యాతుర్యాలనే పూలతో అల్లినట్టి తత్వశాస్త్రంతో తయారైన సాలెపట్టుదుస్తులు, తమసరుకులు ఈరకం ప్రజల మధ్య ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించేటట్టుగా అమ్మకం పాచ్చించేందుకు ఉపయోగపడ్డాయి.

కాగా, పెట్టీబూర్జువా ఫిలిస్టైన్ల నిరర్థకపు శబ్దపుష్పిగల ప్రతినిధిలుగా ఉండడమే తన స్వంత వృత్తి అని అంతకంతకు మరింత ఎక్కువగా, తనవంతు జర్మన్ సోషలిజం గుర్తించింది.

జర్మన్ జాతి అన్ని జాతులలోకీ ఆదర్శవంతమైన జాతి అనీ, జర్మన్ పెట్టీ ఫిలిస్టైన్లు మానవజాతికే వర్గ పురుషుడనీ ఇది ప్రకటించింది. ఈ ఆదర్శమానవుడు చేసే ప్రతినైచ్యదుర్మార్గ కార్యానికి అంతర్ధాలూ చెప్పి దాని నిజమైన వ్యభావానికి కేవలం విరుద్ధంగా ఉన్నత సోషలిస్టు భావాలతో కూడిన వాఖ్యానాలు చేసింది. ఇది యిక ఎంత దూరం వరకు వెళ్లిందంటే కమ్యూనిజం ధోరణి “అమానుషంగా నాశన మొనర్చే” ధోరణి అనీ ఆ ధోరణిని తాను నూటిగా వ్యతిరేకిస్తాననీ, వర్గ పోరాటాలన్నిటినీ తాను ఎంతగా వీలైతే అంతగానూ, నిష్పాక్షికంగానూ తృణీకరిస్తాననీ ప్రకటించుకుంది. ఈనాడు (1847) జర్మనీలో వ్యాప్తిలో వున్న సోషలిస్టు, కమ్యూనిస్టు అని చెప్పబడుతూన్న ప్రచురణలన్నీ, ఏకొద్ది మినహాయింపులతోనో తప్ప, యీ అసహ్యమైనట్టి, దుర్బలత్వాన్ని కలుగచేసేటట్టి సాహిత్యానికి చెందినవో*.

2. సంప్రదాయరక్షక, లేక బూర్జువా సోషలిజం

బూర్జువా సమాజం శాశ్వతంగా ఉండేటట్టు కట్టుదిట్టం చేసేందుకని బూర్జువా వర్గంలోని ఒక భాగం వారు సమాజంలోని కష్టాలను నివారణ చేయాలనే ఉద్దేశంతో వున్నారు.

ఆర్థిక వేత్తలూ, లోకోపకారులూ, జనప్రియులూ, కార్మిక వర్గస్థితిని మెరుగు పరచు

* 1848 నాటి విప్లవ తుపాను యీ అసహ్యమైన ధోరణిని తుడిచిపెట్టేసి, దీని యోధులకు ఇకమీదట సోషలిజంలో నిమగ్నమవ్వాలనే వాంఛ వ్యాధిని కుదిర్చేసింది. ఈ ధోరణియొక్క సంప్రదాయక వర్గ పురుషుడు ప్రధాన ప్రతినిధి హెర్బర్ట్ కార్ల గ్రూన్. [1890 జర్మన్ కూర్పుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]

వారూ, జీవకారుణ్య సంఘాల సభ్యులూ, మితమద్యపానోద్యమ ఉన్నాదులూ, ఊహకందే ప్రతి విషయంలోనూ రహస్యంగా పనిచేసే సంస్కర్తలూ, వీళ్లంతా కూడా పై నెలెలిపిన భాగానికి చెందినవారే. ఇంతేకాకుండా సోషలిజంయొక్క ఈ రూపం వమగ్ర వ్యవస్థలుగా తయారుచేయబడింది.

ఈ రూపానికి ఉదాహరణగా ఫ్రూడన్ రాసిన "Philosophie de la Misère"* అనే గ్రంథాన్ని పేర్కొనవచ్చు.

సోషలిస్టు బూర్జువాల ఆధునిక సమాజిక పరిస్థితులవల్ల కలిగే లాభాలన్నిటినీ ఆ పరిస్థితుల ఫలితంగా తప్పనిసరిగా వచ్చే పోరాటాలూ, ప్రమాదాలూ, లేకుండా మాత్రం ఆకాంక్షిస్తారు. ఈ సమయంలో విప్లవ శక్తులు, వినాశకరమైన శక్తులు మినహా, వీరు ప్రస్తుత సమాజస్థితినే వాంఛిస్తారు. శ్రామికవర్గంలేకుండావున్న బూర్జువావర్గాన్నే వీరు కోరుకుంటారు. బూర్జువావర్గం సహజంగా తన ఆధిపత్యం చలామణి అయ్యే ప్రపంచమే ఉత్తమోత్తమమైందని వూహిస్తుంది; బూర్జువా సోషలిజం యీ సుఖప్రదమైన భావాన్ని ఇంచుమించు సమగ్రంగా వున్న వివిధ వ్యవస్థలుగా అభివృద్ధి చేసింది. అలాంటి వ్యవస్థలను ఆచరణలో పెట్టమని శ్రామికవర్గాన్నడిగినట్లైతే ఆ వర్గం తిన్నగా నూతన సామాజిక జరూసెలంలోకి పురోగమిస్తుందని ఇది అంటుందే గాని, వాస్తవంగా, శ్రామిక వర్గం నేటి సమాజిక పరిమితులలోనే వుండాలనీ, కాని, బూర్జువాల యెడల శ్రామిక వర్గానికి వున్న ద్వేషపూరితమైన భావాలన్నిటినీ అది తొలిగించుకోవాలనీ ఇది కోరుతుంది.

ఈ బూర్జువా సోషలిజంకంటే ఎక్కువ ఆచరణయుక్తమైనప్పటికీ తక్కువ క్రమ బద్ధమైనట్టి, కార్మికవర్గం దృష్టిలోని ప్రతి విప్లవోద్యమాన్నీ చులకనగా ఎంచుతూ కార్మికులకు కేవలం రాజకీయ సంస్కరణలవల్ల మాత్రమే ఏమీ ప్రయోజనముండదనీ, వారి బౌతిక పరిస్థితులలో, ఆర్థిక సంబంధాలలో మార్పువస్తేనేగాని వారికేమీ ప్రయోజనముండదనీ చెప్పే సోషలిజంయొక్క రెండవ రూపం ఒకటుంది. కాని, యీ తరగతి సోషలిజం బౌతిక పరిస్థితులలో మార్పు రావడం అంటే, కేవలం విప్లవంద్వారా సాధ్యపడే బూర్జువా ఉత్పత్తి సంబంధాలను అంతరింపజేయడమనీ ఈ అంతరింపజేయడం కేవలం విప్లవం వల్లనే సాధ్యమౌతుందనీ అసలే అర్థం చేసుకోక, ప్రస్తుతం కొనసాగూతూ వున్న ఉత్పత్తి సంబంధాల ప్రాతిపదికపై ఏర్పడిన పరిపాలనా విధానంలో ప్రవేశపెట్టే సంస్కరణలేననీ

* "దారిద్ర్యంయొక్క తత్వశాస్త్రం". - సం.

భావిస్తుంది; అనగా యీ సంస్కరణలు పెట్టుబడికీ శ్రమకూ మధ్యనున్న సంబంధాలను వివిధంగానూ మార్పు చేయవు, గాని మహా చేస్తే, బూర్జువా ప్రభుత్వం ఖర్చును తగ్గించి పరిపాలన పనిని సరళం చేస్తాయన్నమాట.

బూర్జువా సోషలిజం కేవలం ఒక శబ్దాలంకారంగా మారినప్పుడు మాత్రమే, కేవలం అప్పుడే, అది ఉచితమైన అర్థాన్ని సంపాదించుకుంటుంది.

కార్మికుల ప్రయోజనం కొరకే స్వేచ్ఛా వ్యాపారం! కార్మికుల లాభంకొరకే రక్షణ సుంకాలు! కార్మికుల మేలుకొరకే జైళ్ల సంస్కరణ — ఇవే బూర్జువా సోషలిజంయొక్క చివరి మాటలు; ఇవే అది మనఃస్ఫూర్తిగా పలికిన మాటలు.

ఈ మాటలనే క్రోడీకరించి ఒక్క వాక్యభాగంగా చెప్పాలంటే, కార్మికవర్గ ప్రయోజనం కొరకే బూర్జువా బూర్జువాగా వున్నాడు.

3. విమర్శనాత్మక-ఊహాజనితమైన సోషలిజం, కమ్యూనిజం

[వతి గొప్ప ఆధునిక విప్లవంలోనూ ఎల్లప్పుడూ శ్రామికుల కోర్కెలను సమర్థించిన సారస్వతాన్ని, ఉదాహరణకు బాబెఫ్ మొదలైన వారి రచనలను గురించి మేం యిక్కడ చెప్పడంలేదు.

ఫ్యూడల్ సమాజం కూలద్రోయబడుతున్న కాలంలో, సార్వజనికమైన ఉద్రిక్త పరిస్థితులు ఏర్పడిన రోజుల్లో శ్రామిక వర్గం తన కోర్కెల సాఫల్యానికి మొట్టమొదటి సారిగా చేసిన నూటి ప్రయత్నాలు, ఆనాటికి శ్రామిక వర్గం అంతగా అభివృద్ధి చెందని స్థితిలో ఉండడంవల్లనూ, అందుకుతోడు, తన విముక్తికి అవసరమైనట్టి ఆర్థిక పరిస్థితులు అప్పట్లో యింకా ఏర్పడలేకపోయిన కారణానూ, బూర్జువావర్గశకంలో మాత్రమే ఏర్పడడానికి సాధ్యమయ్యేటటువంటి పరిస్థితులవల్లా అవశ్యంగా విఫలమయ్యాయి. శ్రామిక వర్గ ఉద్యమాలలో మొట్టమొదటివి తలయెత్తుతూన్న ఆరంభ దినాలలో వాటిని అనుగమించిన విప్లవ సారస్వతమంతా అవశ్యంగా అభివృద్ధి నిరోధక స్వభావాన్ని కలిగివుండినదే. అది అతి సార్వజనిన సర్వసంగపరిత్యాగాన్నీ అతిమొరటు రూపాన్ని కలిగిన సాంఘిక సమానత్వాన్నీ ఉపదేశించింది.

ఇదివరలో వివరించినట్టు శ్రామిక వర్గానికీ బూర్జువావర్గానికీమధ్య జరిగే పోరాటాలు యింకా అభివృద్ధి చెందక ఆరంభ దశలోనే వున్న కాలంలో (“బూర్జువాలు — శ్రామి

కులు" అన్న శీర్షికగల భాగాన్ని చూడండి) సెయింట్ సైమన్, ఫోరియర్, ఓవెన్ మొదలైన వారి సోషలిస్టు, కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాలు అని ఉచితరీతిని అనబడదగినట్టివి ఉద్భవించాయి.

ఈ సిద్ధాంతాల స్థాపకులు నిజంగానే వర్గవైషమ్యాలనూ, ఆనాటి సమాజ రూపంలో వుండినట్టి విచ్ఛేదనమాతూన్న ఉత్పత్తులనూ ప్రక్రియలనూ నిజంగానే గమనించారు. ఇంకా శైశవ దశలోనే వున్న శ్రామిక వర్గం స్వయంగా ఎటువంటి చారిత్రకమైన చోరవా లేని వర్గంగానూ, స్వతంత్రంగా ఎటువంటి రాజకీయ చలనమూ లేని వర్గంగానూ ఉన్న దృశ్యాన్ని వీరికి ప్రదర్శించింది.

వర్గవైషమ్యాలు పారిశ్రామికాభివృద్ధిలో సమానగతితోనే అభివృద్ధి చెందుతాయి గనక ఆర్థిక పరిస్థితులు శ్రామిక వర్గంయొక్క విముక్తికి అవసరమైన భౌతిక పరిస్థితులను యింకా సృష్టించనట్లుగా వారికి అగపడింది. అందువల్ల వీరు అలాంటి భౌతిక పరిస్థితులను సృష్టించేటట్టి నూతన సామాజిక శాస్త్రాన్ని, నూతన సామాజిక నియమాలనీ అన్వేషించడం ఆరంభించారు.

వీరి వ్యక్తిగత ఆవిష్కరణప్రక్రియ ముందు చారిత్రక ప్రక్రియ లొంగిపోవలసి వుంది, చారిత్రకంగా సృష్టి అయిన విముక్తి పరిస్థితులు ఊహాకల్పితచోద్యాలైన వాటికి తలవం చాలి, క్రమక్రమమైన అయత్నకృతమైన శ్రామిక వర్గ సంఘటితము, ఈ ఆవిష్కరణల ప్రత్యేక కల్పితమైన సమాజనిర్మాణానికి లొంగిపోవాలి, అంటారు. వీరి దృష్టిలో భవిష్యత్తు చరిత్ర వీరు ఏర్పరచిన సాంఘిక ప్రణాళిక ప్రచారంగానూ, ఆ ప్రణాళికలను ఆచరణ రీత్యా అమలు జరపడంగానూ రూపొందుతుంది.

తమ ప్రణాళికలను ఏర్పాటు చేసుకొనేప్పుడు, అన్ని వర్గాలలోనూ కార్మిక వర్గమే ఎక్కువ బాధలకు లోనౌతున్నదనీ, ఆ కార్మికవర్గ ప్రయోజనాలనే తాము లక్ష్యంగా పెట్టు తున్నామనీ వీరు ప్రధానంగా జ్ఞాపకం ఉంచుకుంటారు. శ్రామిక వర్గం అన్నివర్గాలకంటే ఎక్కువ బాధపడేవర్గం అవడంచేతనే అది వారి దృష్టిలో కేవలం ఉనికికలిగి ఉంటుంది.

తమ పరిసరాల కారణంగానూ, వర్గసోరాలం యింకా వృద్ధి చెందని స్థితిలో వుండడంవల్లనూ తామే అన్నివర్గ వైషమ్యాలకూ అతీతులమని ఈ రకం సోషలిస్టులు పరిగణించుకుంటారు. సమాజంలోని ప్రతి సభ్యుని స్థితిని, ఆఖరికి మంచి సంపన్నస్థితిలోవున్న సభ్యుని పరిస్థితిని కూడా బాగుపరచాలని వాంఛిస్తారు. అందువల్లనే వర్గభేదాలను పోషించక మొత్తం సమాజం అంతటికీ నిరంతరమూ విజృంభి చేస్తూనేవుంటారు; అంతేకాదు, పాలకవర్గానికి విజృంభి చేయడానికే వీరు ఎక్కువగా మొగ్గుతారు. తమ సిద్ధాంతాలను ప్రజలు గనక ఒక సారి అర్థంచేసుకున్నట్లైతే అత్యుత్తమమైన సమాజంయొక్క అత్యుత్తమంగా సాధ్యమయ్యే ప్రణాళిక ఇందులోనే ఉందని ప్రజలు ఏవిధంగా గుర్తించకుండా ఉండగలరు?

అందుకనే వీరు రాజకీయ కార్యచరణనంతటిసీ, ముఖ్యంగా విప్లవకార్యచరణ నంతటిసీ తిరస్కరిస్తారు; తమ ఆశయాలను శాంతి సమృత్యమైన మార్గాలలో సాధించుకోవాలనుకుంటారు. తాము ఉపదేశించే నూతన సమాజనిర్మాణయత్నంకొరకు తప్పనిసరిగా విఫలమైతేరే చిన్నచిన్న ప్రయోగాలద్వారా, తాము స్వయంగా మార్గదర్శకులుగా ఉండడంద్వారా ఈ నూతన సువార్తకు మార్గం సుకరం చేయాలని ఆశిస్తారు.

శ్రామిక వర్గం యింకా ఏమాత్రమూ అభివృద్ధిచెందని దశలోనే ఉన్నసమయంలోనూ, ఆ వర్గం సమాజంలో తన స్థానాన్ని గురించి ఊహించుకోవడానికి భావాలను కలిగి వున్న సమయంలోనూ చిత్రించబడిన భవిష్యత్ సమాజంయొక్క ఊహించుకోవడానికి చిత్రాలు, సమాజం సాధారణంగా వున్నవినివ్వాలనే ఆ వర్గంయొక్క సహజజ్ఞాన ప్రేరేపితమైన ఆశలకు అనుగుణ్యంగానే వుంటాయి.

ఐనా యీ సోషలిస్టు, కమ్యూనిస్టు ప్రచరణల్లో విమర్శయొక్క మూలపదార్థం కూడా ఉంటుంది. ఈ ప్రచరణలు నేటి సమాజంయొక్క ప్రతి సూత్రాన్నీ ఎదుర్కొంటాయి. కాబట్టి యీ రచనలనిండా కార్మిక వర్గంకు విజ్ఞానాన్ని కలిగించే అత్యంత అమూల్యమైన విషయాలు ఉంటాయి. వీటిలో ప్రతిపాదించబడిన ఆచరణయొక్కమైన చర్యలు నగరానికి గ్రామానికి మధ్యవున్న వ్యత్యాసాలూ కుటుంబమూ పరిశ్రమలను వ్యక్తిగత ప్రయోజనకొరకు నడపడమూ కూలివద్దతీ అంతరింపజేయడమూ సామాజిక సామరస్యం ప్రకటించడమూ, ప్రభుత్వవిధులను కేవలం ఉత్పత్తిపై అజమానమే చేసే విధులుగా మాత్రమే మార్పుచేయడమూ, ఈ ప్రతిపాదనలన్నీ, ఆ రోజుల్లో అప్పడే మొలకెత్తుతూన్నట్టి, అప్పకమూ, అప్పవ్తమూ అయిన అత్యతిప్రాథమికమైన రూపాలలో మాత్రమే గుర్తించబడినట్టి వర్గవైషమ్యాలు అదృశ్యం కావలసిన అవసరాన్ని ఒక్కటిని మాత్రమే పేర్కొంటున్నాయి. కాబట్టి యీ ప్రతిపాదనలు పూర్తిగా ఊహించుకోవడానికి సృజనాత్మకమైనవి.

విమర్శనాత్మక-ఊహించుకోవడామైన సోషలిజమూ కమ్యూనిజమూ చారిత్రకాభివృద్ధితో విలోమ సంబంధాన్ని కలిగి వుంటుంది. ఆధునిక వర్గపోరాటం అభివృద్ధి చెందుతూ నిర్దిష్ట రూపాన్ని పొందుతున్నకొద్దీ అదే నిష్పత్తిలో యీ పోరాటానికి చోద్యంగా దూరంగా నిలబడడమూ, చోద్యంగా ఎదుర్కొనడమూ ఆచరణరీత్యా విలువనూ సిద్ధాంతరీత్యా సమర్థనీయతనూ పోగుట్టుకుంటుంది. కాబట్టి యీ సిద్ధాంతాల స్థాపకులు అనేక విషయాలలో విప్లవాత్మకులే అయినప్పటికీ, ప్రతి విషయంలోనూ వారి శిష్యులు కేవలం అభివృద్ధినిరోధక కూటములనే ఏర్పరచారు. వీరు అభ్యుదయకరమైన చారిత్రకాభివృద్ధి పొందుతూన్న శ్రామిక

వర్గానికి వ్యతిరేకంగా తమ గురువర్యుల మూలాభిప్రాయాలను గట్టిగా పట్టుకొని కూర్చుంటారు. ఈవిధంగా వీరు వర్గపోరాటాన్ని నిర్మించేయడానికి, వర్గా వైషమ్యాలను దూరం చేసి సఖ్యత నెలకొల్పడానికి ప్రయత్నం చేశారు. అది కూడా సుసంగతముగా ప్రయత్నంచేస్తారు. తమ ఊహోజనిత సమాజాన్ని కలిగిన ప్రపంచాన్ని ప్రయోగాత్మకంగా సాధించడానికి, ఏకాంత వాసములైన "phalanstères" ఏర్పరచి, "Home Colonies" స్థాపించి "చిన్న ఇకేరియాను" నెలకొల్పి* - నూతన జరూసులెమ్మొక్క బుచ్చిబుచ్చి కూర్చులను నెలకొల్పి, యిప్పటికీ కలలు కంటూ, ఈ గాలిమేడలను నిర్మించడానికని బూర్జువాల దయాధర్మాలకోసం, డబ్బుకోసం నిర్బంధంగా విజ్ఞప్తులు చేసుకుంటారు. క్రమక్రమంగా పైన తెలిపిన అభివృద్ధి నిరోధకమైన, సనాతన సోషలిస్టులుగా దిగజారిపోతారు. పోతే ఇక వారికి వీరికి తేడా ఏమిటంటే వారికంటే వీరు ఎక్కువ క్రమ పద్ధతిలో పాండిత్యభేషణాన్ని ప్రకటించుకుంటూ, తమ సామాజిక శాస్త్రయొక్క అద్భుతమైన ఫలితాలను మూఢభక్తితో మూఢవిశ్వాసాలతో నమ్ముతారు.

కాబట్టి వీరు కార్మికవర్గయొక్క రాజకీయ కార్యచరణనంతటినీ వ్యతిరేకిస్తారు; అలాంటి కార్యచరణ తమ కొత్త సువార్తలో గుడ్డి నమ్మకం కుదరని కారణానే వెలువడుతుందని వీరు భావించుతారు.

ఇంగ్లండులో ఓవెన్ అనుచరులు చార్మిస్టులనూ, ఫ్రాన్సులోని ఫోరియర్ అనుచరులు "Réformiste"*** అనుయాయులనూ ప్రతిఘటిస్తారు.

* Phalanstères (ఫెలాన్ స్టే రెలనేవి) చార్లెస్ ఫోరియర్ పథకంపై నిర్మితమైన సోషలిస్టు నివాసక్షేత్రాలు; Icaria (ఇకేరియా) ఇది కాబెట్ తన ఊహోజనిత జగత్తుకు పెట్టిన పేరు. ఆతర్వాత అతడు ఆ పేరును తన అమెరికన్ కమ్యూనిస్టు నివాసక్షేత్రానికి పెట్టాడు. [1888 ఇంగ్లీషు కూర్చుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]

ఓవెన్ తన ఆదర్శవంతమైన కమ్యూనిస్టు సంఘాలను "Home Colonies" నమిష్టి నివాసక్షేత్రాలు అని పిలిచేవాడు. ఫోరియర్ పథకం ప్రకారం తయారైన ప్రభుత్వభవనాలకు ఫెలాన్ స్టే రెలనేవారు. 'ఇకేరియా' అంటే తాను వర్ణించిన కమ్యూనిస్టు సంస్థలుగల ఊహోజగత్తుకు కాబెట్ పెట్టిన పేరు. [1890 జర్మన్ కూర్చుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]

** రెఫార్మిస్టు. - సం.

IV. వివిధ ప్రతికూల పక్షాలపట్ల కమ్యూనిస్టుల స్థానం

కమ్యూనిస్టులకూ, ఇంగ్లండులోని చార్టిస్టులూ అమెరికాలోని వ్యవసాయ సంస్కరణ వాదులువంటి యీనాటి కార్మికవర్గ పార్టీలకూగల సంబంధాలను రెండవ అధ్యాయం స్పష్టంగా తెలుపుతుంది.

కమ్యూనిస్టులు కార్మికవర్గయొక్క తక్షణ కోర్కెలకోసమూ, కార్మికవర్గయొక్క తాత్కాలిక ప్రయోజనాలు అమలులోకి వచ్చేందుకూ పోరాడుతారు; కాని ప్రస్తుత ఉద్యమంలో, భవిష్యత్ ఉద్యమానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ ఆ వుద్యమాన్ని పరిరక్షింప వూనుకుంటారు. ప్రాస్పెక్టులో కమ్యూనిస్టులు సోషల్-డెమోక్రాట్లకి* సహాయపడుతూ సనాతన రక్షక బూర్జువాలనూ రాడికల్ (అతివాద) బూర్జువాలనూ ప్రతిఘటిస్తూ, ప్రాచీన విప్లవం సాంప్రదాయకంగా అందిస్తూ వచ్చిన కొన్ని వాక్యభాగాలనీ, భ్రమలనీ విమర్శించే హక్కును మాత్రం అట్టేపెట్టుకుంటారు.

* ఆ కాలంలో సోషల్-డెమోక్రాట్ల పార్టీకి పార్లమెంటులో లెడ్రూ-రోలిన్, సాహిత్యరంగంలో లూయీ బ్లాంక్, దైనిక పత్రికా ప్రపంచంలో "Réforme" పత్రిక ప్రతినిధులు. సోషల్ డెమోక్రసీ అనే పేరును ఆవిష్కరించింది వీరిరువురే. డెమోక్రాటిక్ పార్టీలోగానీ లేదా రిపబ్లికన్ పార్టీలోగానీ ఒక విభాగంగా వుంటూ ఏ కొద్దో గొప్పో సోషలిస్టు ఛాయను కలిగి వుండేది ఈ పార్టీ. [1888 ఇంగ్లీషు కూర్పుకు ఎంగల్స్ వివరణ.]

ఆ రోజుల్లో ప్రాస్పెక్టు వున్న సోషలిస్టు డెమోక్రాటిక్ అని పిలవబడే పార్టీకి

స్వీట్జర్లండ్లో కమ్యూనిస్టులు రాడికల్ పార్టీని, ఆ పార్టీలో పరస్పర విరుద్ధమైన దృక్పథాలకు చెందినవారు, అంటే కొంతవరకు డెమోక్రాటిక్ సోషలిస్టులూ ఫ్రెంచి అర్థంలో కొంతవరకు రాడికల్ బూర్జువాలూ ఉన్నారనే సంగతిని విస్మరించకుండానే, బలపరచుతారు.

పోలెండ్లో కమ్యూనిస్టులు జాతీయ విముక్తికి వ్యవసాయవిప్లవమే ప్రధానమైన షరతు అని పట్టుపట్టే పార్టీని, 1846లో క్రాకోవ్ తిరుగుబాటును లేవదీసిన పార్టీనే బలపరచుతారు.

జర్మనీలో నిరంకుశ రాచరికం యెడలా ఫ్యూడల్ భూస్వామ్య వర్గం యెడలా పెట్టి బూర్జువావర్గం* యెడలా బూర్జువావర్గం విప్లవకరంగా వ్యవహరించిన పక్షంలో కమ్యూనిస్టులు యీ బూర్జువావర్గంతో చేతులుకలిపి పోరాడుతారు.

ఐనా, బూర్జువావర్గానికి శ్రామిక వర్గానికి శత్రుత్వం వున్న విషయాన్ని, తద్వారా బూర్జువావర్గం తన అధికారంతోపాటు తప్పనిసరిగా ప్రవేశపెట్టవలసిన కొత్త రాజకీయ సాంఘిక పరిస్థితులనే జర్మన్ కార్మికులు తక్షణం తమ వివిధరకాల ఆయుధాలుగా బూర్జువా వర్గంపై ఉపయోగించుకునేందుకూ, జర్మనీలోని అభివృద్ధి నిరోధక వర్గాలు పతనమైపోయిన తరువాత, బూర్జువావర్గంపై పోరాటం తక్షణమే ఆరంభమయేందుకూ కార్మిక వర్గం మనసులో నాటేటట్టు ఒక్కక్షణమైనా విరామంలేకుండా సుస్పష్టంగా గుర్తించేటట్టు కమ్యూనిస్టులు చెపుతుంటారు.

యూరోపియన్ నాగరికతయొక్క ప్రగతిచెందిన పరిస్థితులక్రింద విధిగా జరిగి తీరవలసిన బూర్జువా విప్లవం మొదలు కాబోయే పరిస్థితులు ఆ దేశంలో యీ నాడు వున్నాయనే కారణంచేతనూ, జర్మనీలో నాగరికత యితర దేశాల్లోకంటే ఎక్కువ పురోగమించి వుండడం కారణం చేతనూ, శ్రామిక వర్గం కూడా 17వ శతాబ్దపు ఇంగ్లండులోని శ్రామిక వర్గం కంటేనూ 18వ శతాబ్దపు ఫ్రాన్సులోని శ్రామిక వర్గం కంటేనూ ఎంతో ఎక్కువగా

లెడ్రూ-రోలిన్ రాజకీయ రంగంలోనూ, లూయీ బ్లాంక్ సాహిత్యరంగంలోనూ ప్రతినిధులుగా వుండేవారు; ఈవిధంగా ఆ పార్టీకి, యీనాడు జర్మనీలో వున్న సోషల్-డెమోక్రసీకి అవరిమితమైన వ్యత్యాసం వుంది. [1890 జర్మన్ కూర్పుకు ఎంగెల్స్ వివరణ.]

* జర్మన్ అసలు ప్రతిలో "Kleinbürgerei" (క్లైన్ బూర్గరై) అనే పదాన్ని పట్టణ పెట్టి బూర్జువావర్గంలోని అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులను వర్ణించేందుకని మార్క్స్, ఎంగెల్స్లు ఉపయోగించారు.—వం.

అభివృద్ధి చెంది వుండడంచేతనూ, కాగా జర్మనీలో బూర్జువా విప్లవం వస్తే అది ఆ వెను వెంటనే వచ్చే శ్రామిక విప్లవానికి నాందిగానే పరిణమించుతుందనే కారణంచేతనూ కమ్యూనిస్టులు తమ ధ్యానాన్ని ప్రధానంగా జర్మనీపైకే మళ్లించుతారు.

కట్టంగా చెప్పాలంటే కమ్యూనిస్టులు ప్రతిచోటా కూడా యీనాటి సాంఘిక, రాజకీయ వ్యవస్థకు ప్రతికూలంగా జరిపే ప్రతి విప్లవోద్యమాన్నీ బలపరచుతారు.

ఈ ఉద్యమాలన్నిటిలోనూ ప్రతిదానిలోనూ కమ్యూనిస్టులు ఆస్తి సమస్యను, ఆ సమయంలో దాని అభివృద్ధి స్థాయి ఏమెట్టులో వున్నప్పటికైనా కూడా నిమిత్తంలేకుండా, అన్నిటికంటే ప్రధానమైన సమస్యగా ప్రజల ముందుకు తీసుకువస్తారు.

చివరి విషయం ఏమిటంటే కమ్యూనిస్టులు ప్రతిచోటా కూడా అన్ని దేశాలలోని ప్రజాస్వామ్య పార్టీల మధ్య ఐక్యత నెలకొనేందుకూ పొందిక కుదిరేందుకూ సాటుపడతారు.

కమ్యూనిస్టులు తమ దృక్పథాలనూ, ఆశయాలనూ దాచడానికి తిరస్కరిస్తారు. ప్రస్తుత సామాజిక పరిస్థితులను బలప్రయోగంతో కూలద్రోస్తేనేగాని తమ ఆశయాలు నీర్ధించవని బహిరంగంగానే ప్రకటిస్తారు. కమ్యూనిస్టు విప్లవమంటే సాలకవర్గాలు గజ గజా వణకనివ్వండి. శ్రామిక వర్గం తన సంకెళ్లను మినహా పోగొట్టుకొనేది ఏమీ లేదు. వారు ప్రపంచాన్నే జయించవలసి వుంది.

ప్రపంచ కార్మికులారా, ఏకముకండి!

1847 డిసెంబరునుండి,
1848 జనవరివరకూ కె.మార్క్స్
ఎఫ్.ఎంగెల్స్చే లిఖించబడింది.

మొట్టమొదట లండన్లో
1848 ఫిబ్రవరిలో పాంఫ్లేట్ గా
ప్రచురించబడింది.

వివరణలు

¹ కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక - ఇది శాస్త్రీయ కమ్యూనిజం యొక్క మహత్తరమైన కార్యక్రమ పత్రం. "ఈ చిన్న పుస్తకం ఎన్నో గ్రంథాలకు సరిసమానమైనది: మొత్తం నాగరికతా ప్రపంచ మంతటా సంఘటితమై పోరాడుతూవున్న శ్రామిక వర్గానికి ఇది ప్రాణమై, యీనాటికీ ఉత్సాహదాయకమై, బోధక హేతువౌతుంది." (లెనిన్). కె. మార్క్స్, ఎఫ్. ఎం గెల్స్ లు దీనిని కమ్యూనిస్టు లీగ్ యొక్క కార్యక్రమంగా రాశారు. ఇది 23 పేజీలుగల ఒక ప్రత్యేకమైన పాంప్లెట్ గా మొట్టమొదట లండన్ లో 1848 ఫిబ్రవరి నెలలో వెలువడింది. వలసవెళ్లిన జర్మన్ రాజకీయ వాదుల యొక్క ప్రజాతంత్ర పత్రిక అయిన "Deutsche Londoner Zeitung" లో ("జర్మన్ లండన్ వార్తాపత్రిక") యీ "ప్రణాళిక" 1848 మార్చి జులై ల మధ్యలో దఫా లవారిగా ప్రచురింపబడింది. అదే సంవత్సరంలో జర్మన్ వాచకం లండన్ లో 30 పేజీల పాంప్లెట్ గా మొదటి ప్రతిలో సంభవించిన అచ్చు తప్పులను సరిదిద్ది, వ్రాతలో విరామస్థానాలందు గుర్తులు పెట్టడం సరిచేసి పునర్ముద్రింపబడింది. ఈ వాచకమే మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లకు దరిమిలొ వచ్చిన అధికారయుతమైన కూర్పులకు ప్రాతిపదికగా ఆతర్వాత ఉపయోగపడింది. 1848లో యీ "ప్రణాళిక" అనేక యూరోపియన్ భాషలలోకి కూడా (ఫ్రెంచి, పోలిష్, ఇటాలియన్, డేనిష్, స్పెయిష్, స్వీడిష్ భాషలలోకి) అనువదించబడింది. 1848 కూర్పులలో గ్రంథకర్తల పేర్లు లేవు. ఈ "ప్రణాళిక" యొక్క మొదటి యింగ్లీషు అనువాదం చార్లీస్టు "Red Republican" అను పత్రికలో ప్రచురింపబడినప్పుడు, యీ పత్రికా సంపాదకుడైన జార్జీ జూలియన్ హార్నీ యీ పేర్లను తన పీఠికలో పేర్కొనడంతో యివి మొట్టమొదటి సారిగా అచ్చులో బయటికి వచ్చాయి.

1872లో ఒక కొత్త జర్మన్ కూర్పు కొద్ది పాటి సవరణలతోనూ, మార్క్స్ ఎంగెల్స్ ల పీఠికతోనూ ప్రచురింపబడింది. ఈ కూర్పు, ఆతర్వాత 1883లోనూ, 1890

లోనూ అచ్చు అయిన జర్మన్ కూర్పులూ “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక” అను శీర్షికతో వెలువడాయి.

ఈ “కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక” యొక్క మొట్టమొదటి రష్యన్ కూర్పు 1869లో వెలువడింది. దీనిని బకునిన్ అనువాదం చేశాడు. అతడు కొన్ని చోట్ల మాతృకకు అపార్థం కల్పించాడు. 1882లో జీనీవాలో ప్రచురింపబడిన ఫ్లెహ్నోవ్ అనువాదంలో మొదటి రష్యన్ అనువాదంలోని లోపాలు తొలిగింపబడ్డాయి. “ప్రణాళిక”లోని భావాలను రష్యోలో వ్యాపింపచేయడంలో ఫ్లెహ్నోవ్ చేసిన అనువాదం ఎంతో ఉపయోగపడింది. రష్యోలో మార్క్సిజం ప్రచారానికి మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు ఎక్కువ ప్రాధాన్యత నొసగారు. 1882లోని కూర్పుకు ప్రత్యేకంగా వీతికను రాశారు.

మార్క్స్ మరణానంతరం ఎంగెల్స్ యీ “ప్రణాళిక” యొక్క అనేక కూర్పులను సమీక్షించాడు - 1883లోని జర్మన్ కూర్పుకు ఎంగెల్స్ ఉపోద్ఘాతం రాశాడు; సోష్యూల్ మూర్ అనువదించి ఎంగెల్స్ సరిచూచిన చేసిన 1888 యింగ్లిషు కూర్పుకు ఎంగెల్స్ ఒక ఉపోద్ఘాతాన్ని వివరణలనూ కూడా రాశాడు; 1890 జర్మన్ కూర్పుకు ఎంగెల్స్ ఒక కొత్త ఉపోద్ఘాతాన్ని రాశాడు. ఈ చిట్టచివరి కూర్పుకు ఎంగెల్స్ కొన్ని వ్యాఖ్యానాలను కూడా పొందుపరచాడు. మార్క్స్ కుమార్తె లారా లఫాగ్ అనువదించి ఎంగెల్స్ సమీక్ష చేసిన యీ “ప్రణాళిక” ఫ్రెంచి అనువాదం 1885లో “Socialiste” (“సోషలిస్ట్”)లో వెలువడింది. 1892 ఫోలిష్ కూర్పుకూ, 1893లోని ఇటాలియన్ కూర్పుకూ ఎంగెల్స్ ఉపోద్ఘాతం రాశాడు. పుట 3.

² కమ్యూనిస్టు లీగ్ - శ్రామిక వర్గంయొక్క మొట్టమొదటి అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు సంస్థ. దీని స్థాపనకు పూర్వం మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు వివిధ దేశాలలోని సోషలిస్టులనూ అగ్రగణ్యులైన కార్మికులనూ సైద్ధాంతికంగానూ నిరాణాత్మకంగానూ సమీకరించడంలో విస్తారమైన ప్రాథమిక ప్రారంభ చర్యలను కొవించారు. ఈ ఉద్దేశాన్ని మనస్సులో పెట్టుకొనే 1846 ఆరంభంలో బ్రస్సెల్స్లో కమ్యూనిస్టు కరెన్షియన్స్ కమిటీని స్థాపించారు. విల్ హెల్మ్ వైట్లింగ్ వాదించే సామాన్యపు సరిసమానత్వపు కమ్యూనిజం (equalitarian Communism) తోనూ, “యథార్థమైన సోషలిజం” (true socialism)తోనూ, మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు తీవ్రమైన వాగ్వివాదాలు సాగించి శాస్త్రీయ కమ్యూనిజం భావాలను పరిరక్షించారు. ప్రూడన్ ప్రచారంచేసిన పెట్టిబూర్జువా ఉపాజివిత కమ్యూనిజంకు యితర సంస్థలలోనూ, జర్మనీ, ఫ్రాన్స్, స్వీట్జర్లండ్, బ్రిటన్లలో శాఖలను తక్షణమయిన గల కార్మికుల, రహస్య సంఘమైన “లీగ్ ఆఫ్ ది జస్ట్” (ధర్మసమితి)లోని సభ్యులలోనూ

వలుకుబడి వుండేది. "లీగ్ ఆఫ్ ది జస్ట్" యొక్క లండన్ నాయకులకు మార్క్స్ ఎంగెల్స్ ల భావాలలోని న్యాయం నచ్చింది. అందువల్లనే వారు మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు 1847 జనవరి ఆఖరి రోజుల్లో తమ సంస్థలో చేరి ఆ సంస్థ పునర్నిర్మాణంలో భాగస్వాములు కావాలనీ, మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు వివరించిన సిద్ధాంతాల ప్రాతిపదికపై తమ లీగ్ కార్యక్రమాన్ని తయారుచేయడంలో కూడా పాల్గొనాలనీ ఆహ్వానం పంపారు. మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు ఆ ఆహ్వానాన్ని అంగీకరించారు.

1847 జూన్ ఆరంభంలో లండన్ లో జరిగిన "లీగ్ ఆఫ్ ది జస్ట్" సమావేశం కమ్యూనిస్ట్ లీగ్ యొక్క ప్రథమ కాంగ్రెస్ గా చరిత్రలోకి ఎక్కింది. ఎంగెల్స్, విల్ హెల్మ్ వాల్ఫ్ లు యీ కాంగ్రెస్ లో పాల్గొన్నారు. ఈ కాంగ్రెస్ లో "లీగ్ ఆఫ్ ది జస్ట్" పేరు మార్చి "కమ్యూనిస్టు లీగ్" అని మళ్లీ నామకరణం చేశారు. "మనుష్యులందరూ అన్నదమ్ములు" అనే అన్నప్పట్టంగా వున్న పాత నినాదం స్థానే "ప్రపంచ కార్మికులారా, ఏకముకండి!" అనే శ్రామిక వర్గ పార్టీ యొక్క సమరీకీలమైన అంతర్జాతీయ నినాదాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. ఎంగెల్స్ చరుగ్గా నకలుప్రవాసి తయారుచేసిన "కమ్యూనిస్టు లీగ్" నియమావళిని కూడా యీ కాంగ్రెస్ పరిశీలించింది. ఈ కొత్త నియమావళి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం యొక్క అంతిమ ఆదర్శాలను సున్నప్పట్టంగా నిర్వచించింది. అంతేకాదు యీ సంస్థకు రహస్య సంఘపు లక్షణాలను తెచ్చిపెట్టిన క్లాజులను తీసివేసింది. లీగ్ యొక్క నిర్మాణం ప్రజాతంత్ర సూత్రాలపై ఆధారపడినట్టు చేసింది. ఈ నియమావళి "కమ్యూనిస్టు లీగ్" రెండవ కాంగ్రెస్ లో అంతిమ ఆమోదం పొందింది. లండన్ లో 1847 నవంబరు 29 నుండి డిసెంబరు 8 వరకు జరిగిన రెండవ కాంగ్రెస్ లో మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు యిద్దరూ పాల్గొన్నారు. వారు సుదీర్ఘమైన చర్చలలో శాస్త్రీయ కమ్యూనిజం సూత్రాలని సమర్థించారు. చివరికి ఆ సూత్రాలు కాంగ్రెస్ చే ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించబడ్డాయి. ఈ కాంగ్రెస్ కోరికపైనే మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు "కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక" ను రాశారు. కార్యక్రమ సహితమైన యీ పత్రం 1848 లో బయటికి వచ్చింది.

ఫ్రాన్సులో విప్లవం మొదలైన సమయంలో లండన్ లో కార్యాలయం వున్న లీగ్ యొక్క కేంద్ర సమితి, మార్క్స్ నాయకుడుగా వున్న బ్రెస్సెల్స్ జిల్లా సమితికి 1848 ఫిబ్రవరి ఆఖరులో నాయకత్వాన్ని అప్పగించింది. ఈ బ్రెస్సెల్స్ జిల్లా సమితి బ్రెస్సెల్స్ నుండి వెళ్లగొట్టబడి పారిస్ కు కదలివచ్చుడు కొత్త కేంద్ర సమితి మార్చి నెల ఆరంభంలో తన పీఠాన్ని ప్రాచీన రాజధాని నగరానికి మార్చుకుంది. ఎంగెల్స్ కూడా కేంద్ర సమితికి ఎన్నికయ్యాడు. 1848 మార్చి ఆఖరులోనూ, ఏప్రిల్ ఆరంభంలోనూ కేంద్ర సమితి అప్పటికే ఆరంభ

మైన జర్మన్ విప్లవంలో పాల్గొనేందుకని కొన్ని వందల జర్మన్ కార్యకర్తలను, ఎక్కువగా “కమ్యూనిస్టు లీగ్” సభ్యులను స్వదేశానికి వెళ్లగలిగే ఏర్పాట్లను చేసి పంపించింది. మార్క్సి ఆఖరు రోజుల్లో మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు సూత్రీకరించిన “జర్మనీలోని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోర్కెలు” అనే ప్రచురణలో పై విప్లవంలోని “కమ్యూనిస్టు లీగ్” యొక్క రాజకీయ వేదికను గురించి వివరించబడింది.

1848 ఏప్రిల్ ఆరంభంలో మార్క్స్, ఎంగెల్స్, వారి అనుచరులు జర్మనీకి వచ్చిన తర్వాత జర్మనీ వెనకబడి వుందనీ అక్కడ కార్మికులు అనైక్యతతో వున్నారనీ, వారిలో తగినంత రాజకీయ చైతన్యం లేదనీ, దేశమంతటా చెల్లాచెదరుగా వున్న “కమ్యూనిస్టు లీగ్” యొక్క రెండు మూడు వందల సభ్యులూ విస్తారంగా వున్న విస్తృత జనబాహుళ్యంలో ఏ మాత్రము అధికమైన పలుకుబడినీ సంపాదించుకోలేకపోయారనీ తెలుసుకున్నారు. తత్ఫలితంగా మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు, డెమోక్రాటిక్ ఉద్యమంను నడిపిస్తూన్న తీవ్రవామపక్షంలో — కార్యరూపేణా శ్రామిక వర్గ పక్షాన్ని అన్నమాట — చేరడం ఉచితమని భావించారు. “కొలోన్ డెమోక్రాటిక్ పాస్టేట్లో” చేరారు. తమ అనుచరులను, డెమోక్రాటిక్ గ్రూపులలో విప్లకరమైన శ్రామిక వర్గం అనే లాక్ష్యాన్ని నిలబెట్టేందుకనీ, పెట్టిబూర్జువా డెమోక్రాట్ల అసంగతమునూ ఊగిసలాటనూ విమర్శించేందుకనీ, వాళ్లని స్థిరమైన కార్యచరణకు పురికొల్పేందుకనీ, డెమోక్రాటిక్ గ్రూపులలో చేరమని సలహాచూచారు. అదే సమయంలో మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు తమ అనుచరులను, కార్మిక సంఘాలను సంఘటిత పరచాలనీ, శ్రామిక వర్గానికి రాజకీయాలు బోధించే విషయంలో దృష్టిని ఎక్కువగా కేంద్రీకరించాలనీ, ప్రజాశ్రామిక వర్గ పార్టీ కొరకు పునాదులను వేయాలనీ ప్రేరేపించారు. మార్క్స్ సంపాదకత్వాన నడుస్తున్న “Neue Rheinische Zeitung” (“నవరైన్ ష్ వార్తాపత్రిక”) పత్రిక “కమ్యూనిస్టు లీగ్” సభ్యులకు మార్గదర్శకమైన కేంద్రంగా ఉండేది. 1848 ఆఖరు రోజుల్లో లండన్లోని లీగ్ కేంద్రకమిటీ మళ్లీ సంబంధాలను పూర్వస్థితికి తేవాలని చూసింది. లీగ్ను పునర్నిర్మాణం చేయాలనే ఉద్దేశంతో జోసెఫ్ మోల్ను జర్మనీకి ఆంతరంగిక ప్రతినిధిగా పంపించారు. లండన్ సంస్థవారు 1847 నియమావళిలోని రాజకీయ ఒత్తుని తగ్గిస్తూ ఆ నియమావళిని మార్పుచేశారు. దాంతో బూరువా వర్గాన్ని పడగొట్టడం, శ్రామిక వర్గ పాలనను నెలకొల్పడం, వర్గరహితమైన కమ్యూనిస్టు సమాజాన్ని నెలకొల్పడం “కమ్యూనిస్టు లీగ్” ప్రధాన ఆశయాలని నిర్వచించిన వెనకటి నియమావళి కాకుండా పోయింది. వారు సోషల్ రిపబ్లిక్ను గురించి మాట్లాడడం మొదలుపెట్టారు. 1848—1849 మధ్య శీతకాలంలో జర్మనీకి వెళ్లిన మోల్ దౌత్యం విఫలమైపోయింది.

1849 ఏప్రిల్లో మార్క్స్, ఎంగెల్స్, వారి అనుచరులు “డెమోక్రాటిక్ సైటీ” నుండి బైటికి వచ్చేశారు. అప్పుడు కార్మిక అశేషప్రజానీకం రాజకీయ అనుభవాన్ని గడించుకుంది కాబట్టి, పెట్టిబూర్జువా డెమోక్రాట్లంటే వారు బాగా నిరుత్సాహపడిపోయారు కాబట్టి, ఒక స్వతంత్ర శ్రామిక వర్గ పార్టీని నెలకొల్పడం గురించి ఆలోచించవలసిన సమయం ఆసన్నమైంది. కాని మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు తమ పథకాన్ని కొనసాగించ లేకపోయారు. జర్మనీ నైరుతి ప్రాంతంలో ఒక తిరుగుబాటు లేచింది. అది ఓడిపోవడంతోనే జర్మన్ విప్లవం అంతమైపోయింది.

విప్లవం జరుగుతున్న కాలంలో “కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక”లో వివరించినట్టు “కమ్యూనిస్టు లీగ్” యొక్క దృక్పథాలు పూర్తిగా సరియైనవని స్పష్టమైపోయింది. విప్లవ కళను బోధించేందుకు లీగ్ అత్యంత ఉత్తమమైన పాఠశాల అని కూడా స్పష్టమైపోయింది. లీగ్ సభ్యులు శ్రామిక వర్గ దృక్పథాన్ని అత్యంత విప్లవకరమైన వర్గ దృక్పథాన్ని పరిరక్షించుతూ ప్రతికలలోనూ, క్రాంతకాలంలోనూ, యుద్ధరంగంలోనూ శక్తివంతంగా ఉద్యమంలో పాల్గొన్నారు.

విప్లవం ఓడిపోవడం “కమ్యూనిస్టు లీగ్”కు ఒక బాధాకరమైనదెచ్చే. అందులో చాలామంది సభ్యులను ఖైదుచేశారు. దేశంనుండి బహిష్కరించి వెళ్లగొట్టారు. వారివారి చిరునామాలూ, సంబంధాలు పోయాయి. స్థానిక శాఖలు పనిచేయడం మానివేశాయి. జర్మనీ వెలుపల కూడా లీగ్ అధికంగా నష్టపోయింది.

1849 శరత్తులో లీగ్లో చాలామంది నాయకులు లండన్లో సమావేశమయ్యారు. మార్క్స్, ఎంగెల్స్ల నాయకత్వంకింద పునర్నిర్మాణమైన కొత్త కేంద్ర సమితియొక్క ప్రయత్నాల ఫలితమూ అంటూ, పూర్వపు సంస్థ యథాస్థితికి వచ్చింది. లీగ్ యొక్క కార్యకలాపాలు 1850 వసంతంలో పూర్వస్థితికి వచ్చాయి. 1850 మార్చి నెలలో మార్క్స్, ఎంగెల్స్లు రాసిన “కమ్యూనిస్టు లీగ్ కేంద్ర సమితి ఉపన్యాసం” 1848 - 49 విప్లవ ఫలితాలను క్రోడీకరించి, పెట్టిబూర్జువాలతో సంబంధం లేని శ్రామికవర్గ పార్టీని నెలకొల్ప వలసిన పనిని పురమాయించింది. ఈ “ఉపన్యాసమే” శాశ్వత విప్లవం అనే భావాన్ని మొట్టమొదటిసారిగా వివరించింది. 1850లో ఒక కొత్త కమ్యూనిస్టు ప్రతిక వెలువడింది. అదే “Neue Rheinische Zeitung.” Politisch-ökonomische Revue. (“నవరైనిష్ వార్తాప్రతిక”. రాజకీయ-ఆర్థిక సమీక్షా ప్రతిక).

అప్పుడడలు ప్రశ్నపై 1850 వేసవిలో “కమ్యూనిస్టు లీగ్” కేంద్ర సమితిలో వాగ్యవాదం బయల్పడింది. మార్క్స్, ఎంగెల్స్ల నాయకత్వంకింద అధిక సంఖ్యాకులు, యూరప్

లోని బాహ్య రాజకీయ పరిస్థితులనూ వాస్తవిక పరిణామాలనూ పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేసి, ఒంటెత్తుపోకడ కలిగినట్టి ఆలోచనా పాలోచనాలేనట్టి ఆలస్యంలేకుండా విప్లవం ప్రారంభించాలన్న ఎత్తుగడలను ప్రతిపాదించినట్టి ఆగస్ట్ విల్లెన్, కారల్ షాపర్ల ముఠాను, గట్టిగా ఎదుర్కొన్నారు. ఈలోగా మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు శాస్త్రీయ కమ్యూనిజంను ప్రచారం చేయాలనీ, రాబోయే విప్లవ సంఘర్షణల కోసమై శ్రామిక విప్లవకారులకు శిక్షణ నివ్వాలనీ నొక్కి చెప్పారు. అభివృద్ధి నిరోధకులు దాడులు పూనుకున్నప్పుడు “కమ్యూనిస్టు లీగ్” యొక్క ప్రధాన కర్తవ్యం యిదేనని చెప్పారు. 1850 సెప్టెంబరుమధ్యలో విల్లెన్-షాపర్ల ముఠా యొక్క అంతఃకలహ కార్యకలాపాలు చీలకలను తీసుకువచ్చాయి. సెప్టెంబరు 15వ తేదీన జరిగిన సమావేశంలో మార్క్స్ సలహాపై కేంద్ర సమితియొక్క అధికారాలు కొలోన్ జిల్లా కమిటీకి దఖలు చేయబడ్డాయి. జర్మనీలోని “కమ్యూనిస్టు లీగ్” శాఖలు, లండన్ కేంద్ర సమితి యొక్క యీ అధిక సంఖ్యాకుల నిర్ణయాన్ని అంగీకరించాయి. మార్క్స్, ఎంగెల్స్ల ఆ దేశంపై కొలోన్లోని యీ కొత్త కేంద్ర సమితి 1850 డిసెంబర్లో ఒక కొత్త లీగ్ నియమావళిని తయారుచేసింది. 1851 మేలో పోలీసుల నిర్బంధాలు, అరెస్టుల కారణంగా జర్మనీలోని “కమ్యూనిస్టు లీగ్” కార్యకలాపాలు స్తంభించిపోయాయి. కొలోన్ కమ్యూనిస్టు విచారణ ముగిసిన వెంటనే “కమ్యూనిస్టు లీగ్” రద్దుచేయబడింది (ప్రకటించమని మార్క్స్ లీగ్ కు సలహాచెప్పాడు. ఆవిధంగానే “కమ్యూనిస్టు లీగ్” 1852 నవంబరు 17వ తేదీన రద్దయిపోయింది.

శ్రామిక వర్గ విప్లవకారుల పాఠశాలగానూ, శ్రామిక వర్గ పార్టీ కేంద్రకముగానూ, మొదటి అంతర్జాతీయ సంస్థ (First International) అయిన అంతర్జాతీయ కార్మికుల సంఘంయొక్క తొలి సంస్థగానూ యీ “కమ్యూనిస్టు లీగ్” తన చారిత్రక పాత్రను నిర్వహించింది. పుట 7.

3 “కోలాకాల్” – “సజీవులకు పిలుపు!” (“Vivos voco!”) అనే దీక్షా వాక్యంతో ప్రకటించబడిన రష్యన్ భాషా రాజకీయ పత్రిక. దీని ప్రచురణకర్తలు ఎ. ఐ. గేత్సెన్, ఎన్. పి. ఒగర్కోవ్ లు. ఇది లండన్లో 1857 నుండి 1865 ఏప్రిల్ మధ్య కాలంలోనూ జినివాలో 1865 నుండి 1868 డిసెంబరు మధ్య కాలంలోనూ గేత్సెన్ స్థాపించినట్టి ఫ్రీ రష్యన్ ప్రెస్ లో ముద్రింపబడేది. 1868లో యీ పత్రిక రష్యన్ అనుబంధాలతో ఫ్రెంచి భాషలో వెలువడింది.

‘కోలాకాల్’ పత్రికను “గేత్సెన్ జ్ఞాపకార్థం” అనే తన వ్యాసంలో తెనిగిన వర్ణించాడు. పుట 10.

4 ఎంగ్లీష్ యీ పాదవివరణను “కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక” యొక్క 1890లోని జర్మన్ కూర్పులో కూడా చేర్చాడు. కాని ఆఖరి వాక్యభాగాన్ని తీసివేశాడు. పుట 35.

5 మార్క్స్, ఎంగ్లీష్ లు తమ తర్వాతి గ్రంథాలలో, మార్క్స్ ప్రవేశపెట్టినట్టి ఇంకా నిశితమైన భావనలను ఉపయోగించారు. ఉదాహరణకు “శ్రమ విలువ,” బదులు “శ్రమ శక్తి విలువ” అని “శ్రమఖరీదు” బదులు “శ్రమశక్తి ఖరీదు” అని ఉపయోగించారు. పుట 43.

6 ఫ్రెంచి లెజిటిమిస్టులు – French Legitimists – 1830లో కూలద్రోయబడిన బోర్బన్ వంశానికి అంటిపెట్టుకొన్నవారు. ఈ వంశం, భూస్వాములైన ప్రభువంశీకుల ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. ధనిక ఫ్యూడల్ భూస్వామ్యవర్గం వత్తాసునూ, బడాబూర్జువావర్గం వత్తాసునుగల పాలకులైన ఆర్లియన్ కుటుంబంను వ్యతిరేకిస్తూ కొంతమంది లెజిటిమిస్టులు కార్మిక ప్రజలను బూర్జువా పీడననుండి రక్షిస్తామని నటించుతూ సామాజిక ప్రజా నాయకత్వానికై ప్రయత్నించారు. పుట 64.

7 “యువ ఇంగ్లండ్” – Young England – ఇది టోరీ రాజకీయవేత్తలు, విద్వాంసులుగల ఒక గ్రూపు. ఈ గ్రూపు 1840 దశాబ్ది ఆరంభంలో ఏర్పాయింది. నానాటికి పెరిగిపోతూన్న బూర్జువావర్గ ఆర్థిక శక్తిపట్ల రాజకీయ ఫ్యూడల్ భూస్వామ్య వర్గం యొక్క అసంతృప్తిని వీరు వ్యక్తపరచారు. కార్మిక వర్గంపై పలుకుబడి సంపాదించేందుకూ, ఆ వర్గాన్ని బూర్జువావర్గంలో పోరాడేందుకు ఉపయోగించుకోవాలనే ఉద్దేశంతోనూ వీరు ప్రజను రెచ్చగొట్టడమే శరణ్యమనుకున్నారు.

వీరి మతం ఫ్యూడల్ సోషలిజమని మార్క్స్, ఎంగ్లీష్ లు “కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక”లో వర్ణించారు. పుట 64.

8 రిపబ్లికన్ విధానమునూ, ప్రజాతంత్ర సామాజిక సంస్కరణలనూ ప్రచారంచేస్తూ “Réforme” (“సంస్కరణ”) పత్రికకు అంటిపెట్టుకొన్నవారి విషయమై యిక్కడ ఉదాహరింపబడింది. “La Réforme” – ఇది ఒక ఫ్రెంచి దినపత్రిక. ఇది పెట్టిబూర్జువా డెమోక్రాటిక్ రిపబ్లికన్ల పత్రిక. 1843నుండి 1850వరకు పారిస్లో ప్రచురింపబడింది. 1847 అక్టోబర్ నుండి 1848 జనవరిలోగా ఎంగ్లీష్ తన వ్యాసాలలో చాలావారిని యీ పత్రికలో ప్రచురించాడు. పుట 75.

పాఠకులకు మనవి

ఈ పుస్తకం అనువాదం విషయంలోనూ అట్ట
మీది డిజైన్ విషయంలోనూ పాఠకుల అభిప్రాయాల్ని
సగినట్టైతే విదేశభాషా ప్రచురణాలయంవారు హర్షిం
పగలరు.

మీ అభిప్రాయాలను యీ క్రింది చిరునామాకు
పంపగలరు:

Foreign Languages Publishing House.
21, Zubovskiy Boulevard,
Moscow. USSR.

Редактор *С. Дзенин*
Корректоры *Л. Смирнова, В. Козленко, Т. Малинина*
Художественный редактор *В. Колганов*
Технический редактор *А. Фирсова*

Подписано к печати 19/VI-1962 г. Формат 84×108¹/₃₂.
Бум. л 1³/₄. Печ. л. 4,51+3 вклейки. Уч.-изд. л. 4.66.
Заказ 3288. Цена 20 коп. Тираж 6000.

Московская типография № 3 Мосгорсовнархоза

К. МАРКС, Ф. ЭНГЕЛЬС
МАНИФЕСТ
КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ

На языке телугу